

พ.ศ. ๖๖๔

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

สุตาพร เอกา

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

สำนักวิทยบริการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มีรับ.....
วันลงทะเบียน..... ๙ มี.ค. ๒๕๕๘
เลขทะเบียน..... 242890
เลขเรียกหนังสือ..... ๐๑๕.๓๑๐๗.๕๔๕๓

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

๓.๒

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. ๒๕๕๘

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นางสาว เอกา แฉ้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์
(รศ.ดร.สถาพร พันธุ์ณี) (ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.พุทธารัตน์ ทะสา) (ผู้ทรงคุณวุฒิ)

..... กรรมการ
(ผศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.ณิธิ บุญทองแดง) (อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

.....
(ผศ.ดร.สุรวาท ทองบุ)
คณบดีคณะครุศาสตร์

.....
(ผศ.ดร.สนธิ ดีเมืองซ้าย)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่.....เดือน.....ปี พ.ศ. 2559

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.92/84.14 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด
2. ค่าดัชนีประสิทธิผลทางการเรียนเรื่องคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6865 แสดงว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 68.65
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเรื่องคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียน เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.75$, S.D.= 0.51)

Title: Development of Prathomsueksa 2 Students' Achievement in Learning Words with Consonant Clusters through STAD Activities and Skill Practice Exercises of the Thai Content Strand.

Author : Sudapon Akar

Degree: M.Ed. (Curriculum and Instruction)

Advisors : Asst. Prof. Dr. Prasopsuk Rittidet

Chairman

Asst. Prof. Dr. Poosit Boontongtherng

Committee

Rajabhat Maha Sarakham University, 2015

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) develop instructional plans for Prathomsueksa 2 students learning words with consonant clusters through use of STAD activities and Skill Practice Exercises of the Thai Content Strand that meet the 80/80 efficiency criterion, 2) determine the effectiveness index of the students' learning words with consonant clusters through use of STAD activities with the practice exercises of the Thai Content Strand, 3) compare the students' achievement before and after learning words with consonant clusters through use of STAD activities and the Practice Exercises of the Thai Content Strand, and 4) assess the students' satisfaction toward learning through STAD activities and Skill Practice Exercises of the Thai Content Strand. The sample group for this research consisted of 30 Prathomsueksa 2 students studying in the second semester of the academic year 2013 at Ban Chard Community School obtained through simple random sampling. The instruments used in this study were instructional plans for Prathomsueksa 2 students learning words with consonant clusters using STAD activities, 8 sets of Practice Exercises for Prathomsueksa 2 students learning Words with Consonant Clusters, a 20-item achievement test, and a 10-item questionnaire for assessing the students' satisfaction. The statistics used in analyzing data were mean, standard deviation and t-test (Dependent Samples).

Findings of the study are as follows:

1. The efficiency index of the instructional plans for Prathomsueksa 2 students learning words with consonant clusters through use of STAD activities and Practice Exercises in the Thai Content Strand was 83.92/84.14, which met the established 80/80 efficiency criterion
2. The effectiveness index of Prathomsueksa 2 students' learning words with consonant clusters through use of STAD activities and the Practice Exercises was 0.6865, indicating that the students' achievement increase 68.65%.
3. The posttest achievement of the students learning words with consonant clusters through STAD and the Practice Exercises was higher than that of the pretest at the .05 level of statistical significance.
4. The students' satisfaction with learning words with consonant clusters through use of STAD and the Practice Exercises of the Thai Content Strand was found at the high level ($\bar{X} = 2.75$, S.D. = 0.51).

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยความกรุณา ความช่วยเหลืออย่างดีจาก ผศ.ดร.ประสพสุข ฤทธิเดช และอาจารย์ ดร.ภูษิต บุญทองถึง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา เสนอแนะและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่ตลอดมาตั้งแต่ ต้นจนเสร็จสมบูรณ์ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สถาพร พันธุ์ณี ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย และอาจารย์ ดร.พุทธรัตน์ ทะสา ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิให้คำปรึกษาแนะนำแนวปฏิบัติ ที่ถูกต้องเหมาะสมในการทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้ให้สำเร็จและมีความสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณนายบรรยง ผิวอ่อน ศึกษาพิเศษชำนาญการพิเศษ นายธง ต่อยอด ตำแหน่งครูเชี่ยวชาญ นายศักดิ์ ฤทธิธรม ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านสำโรง นางสลักจิต สงวนแก้ว ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านชะวีก (ผจงราษฎร์วิทยาคาร) และนางสาวพูนพิศ พูนสวัสดิ์ ตำแหน่งครูชำนาญการ โรงเรียนเทศบาล 8 (วัดเชิงเขาสระบุรี ที่ได้กรุณาเป็นผู้ตรวจเครื่องมือในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณนายอภิรักษ์ ยันรัมย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านชาด สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 ตลอดจนคณะครูและนักเรียนที่ให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวกในการทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอบคุณ ดาบตำรวจตรี เถลิงศักดิ์ เอกา สามีและลูกทั้ง 2 คน ที่มีส่วนช่วย สนับสนุนให้กำลังใจและผลักดันงานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเพื่อบูชาพระคุณ บิดามารดาผู้ให้ชีวิตให้ความรักความอบอุ่นต่อผู้วิจัยตลอดจนบูรพาจารย์ ผู้ที่ได้อบรมสั่งสอน ให้ผู้วิจัยมีพื้นฐานความรู้สามารถดำรงตน และศึกษาหาความรู้จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์

สารบัญ

หัวข้อ	หน้า
บทคัดย่อ	ก
ABSTRACT	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญแผนภาพ	ญ
สารบัญตารางภาคผนวก	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
คำถามการวิจัย	5
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
สมมติฐานการวิจัย	6
ขอบเขตการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	8
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	11
ทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ	22
การจัดกิจกรรมการร่วมมือเทคนิค STAD	33
แผนการจัดการเรียนรู้	46
แบบฝึกทักษะ	51
ประสิทธิภาพของแบบฝึก	60
ดัชนีประสิทธิภาพและดัชนีประสิทธิผล	63

หัวข้อเรื่อง	หน้า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	64
ความพึงพอใจ	68
บริบทโรงเรียนชุมชนบ้านซาด	73
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	75
งานวิจัยในประเทศ	75
งานวิจัยต่างประเทศ	78
กรอบแนวคิดในการวิจัย	79
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	81
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	81
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	81
การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	82
แผนการดำเนินการทดลอง	89
วิธีดำเนินการทดลอง	89
การเก็บรวบรวมข้อมูล	89
การวิเคราะห์ข้อมูล	91
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	91
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	96
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	96
ขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล	97
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	97
บทที่ 5 สรุปอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	105
สรุปผลการวิจัย	106
อภิปรายผล	106
ข้อเสนอแนะ	112

หัวเรื่อง	หน้า
บรรณานุกรม	114
ภาคผนวก	124
ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้	125
ภาคผนวก ข แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	144
ภาคผนวก ค แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ	148
ภาคผนวก ง แบบประเมินแบบฝึกทักษะ	159
ภาคผนวก จ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	162
ภาคผนวก ฉ แบบประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	170
ภาคผนวก ช ผลการวิเคราะห์ความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (R) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	181
ภาคผนวก ซ แบบประเมินความพึงพอใจ	183
ภาคผนวก ฌ รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	187
ภาคผนวก ญ หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ	189
ประวัติผู้วิจัย	197

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	สาระที่ 1 การอ่าน	19
2	สาระที่ 2 การเขียน	20
3	สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา	21
4	คะแนนพัฒนาการผู้เรียน	36
5	คะแนนพัฒนาเทียบเกณฑ์คุณภาพ	39
6	ตารางแสดงจำนวนนักเรียน โรงเรียนชุมชนบ้านขาด	75
7	คำที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะ	85
8	แผนการดำเนินการทดลอง	89
9	ระยะเวลาในการทดลอง	90
10	ประสิทธิภาพผลการเรียนรู้	98
11	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการพัฒนาความเหมาะสม ของแบบฝึกทักษะ	100
12	ค่าดัชนีประสิทธิผล	102
13	ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์	102
14	ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจ	103
15	แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้	146
16	ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้	147
17	ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ	160
18	ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์	172
19	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์	179
20	ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) ของแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์	182
21	ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึก	186

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ความพึงพอใจ	71
2	กรอบแนวคิดในการวิจัย	80

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติ ให้มีความเป็นไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบธุรกิจ การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อที่แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 37) ผู้ที่มีทักษะภาษาไทยดีจะสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือสื่อความคิดความเข้าใจ และแสวงหาความรู้ในการศึกษา วิชาสาขาต่าง ๆ ได้ในระดับประถมศึกษาจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับทักษะทางภาษาของนักเรียน การจัดการเรียนรู้ในวิชาภาษาไทยจึงควรปลูกฝังให้นักเรียนเห็นคุณค่า มีความรู้ ทักษะและเจตคติที่ถูกต้องเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม

การอ่านและการเขียนจึงเป็นทักษะทางภาษาที่มนุษย์ใช้เป็นเครื่องมือเพื่อการศึกษาหาความรู้ทั้งเป็นหลักฐานที่ช่วยให้คนรุ่นหลังทราบความเป็นมาในอดีตจนถึงปัจจุบันการอ่านและการเขียนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งซึ่งช่วยให้โลกเจริญก้าวหน้า ในชีวิตประจำวันต้องอาศัยการอ่านและการเขียนจึงจะสามารถถ่ายทอดความรู้สึกและการสื่อความหมายกันได้ถูกต้องการอ่านและการเขียนจึงเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ (บันทึก พดุงษาวัน. 2532 : 59) นอกจากนี้การเขียนเป็นเครื่องมือถ่ายทอดทางมรดกทางวัฒนธรรม ที่ช่วยให้คนรุ่นหลังทราบความเป็นมาของอดีตจนถึงปัจจุบัน การเขียนเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และความต้องการของตนเองออกมาเป็นตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจและเป็นเครื่องมือสำหรับพัฒนาความคิด สติปัญญาตลอดจนเจตคติด้วย การเขียนจึงเป็นทักษะการแสดงออกที่สำคัญและสลับซับซ้อน การเขียนเป็นการสื่อสารด้วยตัวอักษร เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกความคิด

อารมณ์ ความรู้สึก ประสบการณ์ ข่าวสาร และจินตนาการจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน (วรรณิ โสสมประยูร. 2542 : 139) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ให้มี ประสิทธิภาพบรรลุเป้าหมายของหลักสูตรนั้น ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนเกิดทักษะพื้นฐาน ทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่านและเขียนให้สัมพันธ์กัน และควบคู่กับการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่ยืดผู้เรียนเป็นสำคัญและใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายเช่น เกม บทเรียน สำเร็จรูป และแบบฝึกทักษะต่าง ๆ การฝึกการอ่านและเขียนคำควบกล้ำที่ถูกต้อง ต้องอาศัย การฝึกฝน ย้ำทำ ทบทวนบ่อย ๆ ด้วย (อคอุลย์ มุลละชาติ. 2553 : 2)

ปัจจุบันนี้มีเด็กไทยจำนวนมากที่มีปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ทำให้เกิดปัญหา ในการเรียนในรายวิชาอื่นไปด้วยเพราะการอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้และการ พัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การอ่านทำให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญาความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต พัฒนาไปสู่สิ่งที่ดีที่สุดของชีวิตการอ่านจึงมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์อย่างยิ่ง (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2549 : 1)

การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในปัจจุบันมี ปัญหาอยู่หลายด้าน โดยเฉพาะด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูผู้สอนยังใช้เทคนิค การสอนแบบเดิมโดยยึดครูผู้สอนเป็นสำคัญ ผู้เรียน ไม่มีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนไม่สนองความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนนอกจากนี้ยังขาด สื่อการเรียนการสอนและสภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในโรงเรียน นักเรียนส่วน หนึ่งใช้ภาษาสื่อสารที่หลากหลายภาษา เช่น เขมร ลาว ด้วยสื่อสารในการติดต่อจึงทำให้เป็น อุปสรรคต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยอย่างมาก ปัญหาดังกล่าวจึงทำให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ สืบเนื่องจากผลการทดสอบการ ประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (National test) NT ใน กลุ่มสถานศึกษา 1 สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยพบว่านักเรียนได้ คะแนนร้อยละ 56.60 ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับชาติ (Last) ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 2 ได้คะแนนเฉลี่ย ร้อยละ 51.50 ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ คือร้อยละ 70 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2. 2555) และผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนชุมชนบ้านชาด ลังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 คิดเป็น ร้อยละ 56.41 ซึ่งต่ำกว่า เกณฑ์ที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้คือร้อยละ 70 (โรงเรียนชุมชนบ้านชาด. 2555 : 13)

จากการรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านชาดดังกล่าวนั้นพบว่าทักษะที่มีคะแนนต่ำ คือการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ นักเรียนส่วนใหญ่จะอ่านและเขียนคำควบกล้ำไม่ถูกต้อง เขียนรูปสระ และวรรณยุกต์ไม่ถูกต้องซึ่งทำให้สื่อความหมายผิดแล้วยังทำให้อ่านผิดด้วย

การฝึกการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น การฝึกซ้ำ ๆ ทวนบ่อย ๆ ฝึกสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนจดจำได้คงทน การฝึกด้วยแบบฝึกทักษะก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการสอนภาษาไทย แบบฝึกทักษะจะทำให้นักเรียนเกิดความแม่นยำดังผลการวิจัย ปฏิญญา หน่อแก้ว (2555 : 29) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกว่าแบบฝึกเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนภาษาซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนให้มีความก้าวหน้าขึ้นและแบบฝึกที่ดีนั้นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น ต้องสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนเนื้อหา กิจกรรมในแบบฝึกมีความเหมาะสมกับวัย สภาพปัญหาของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนา ฝึกฝนให้ดียิ่งขึ้น ปิยะมาศ มawang (2555 : 41) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่าเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้นมาเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เกิดทักษะ เกิดกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้สามารถตรวจสอบด้วยตนเองได้ โดยมีรูปแบบหลายอย่างเช่น เป็นรูปเล่ม บัตรงาน ซึ่งส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกอยู่ท้ายบทเรียนและสอดคล้องกับงานวิจัยของเทียมจันทร์ ไสยวรรณ (2552 : 32) ได้กล่าวว่าแบบฝึกเป็น สื่อการเรียนการสอนหรืออุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจนเกิดทักษะเกิดการเรียนรู้ และเข้าใจเนื้อหาได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จและพบว่าการแก้ไขปัญหาการเรียนการสอนภาษาไทยต้องใช้เทคนิคการสอนมาร่วมด้วยเช่น การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนได้ร่วมมือกันเรียนรู้และการปฏิบัติกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย มุ่งเน้นการร่วมมือกันปฏิบัติงานช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เป็นการเพิ่มทักษะทางสังคมกล่าวได้ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนแบบร่วมมือนี้ มาจากแนวคิดของนักการศึกษาต่างประเทศหลายท่านเช่น Robert Slavin Johnson และ Kaken นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาอีกหลายท่านที่ได้ศึกษาทดลองและเสนอเทคนิควิธีการต่าง ๆ เหล่านี้ต่างมีแนวคิดหลักการพื้นฐานในการปฏิบัติที่คล้ายคลึงกัน จะแตกต่างกันที่กระบวนการและขั้นตอนการดำเนินการและกิจกรรมการเรียนรู้ในรายละเอียดปลีกย่อยเท่านั้น ที่สำคัญการนำวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ ครู

จะต้องศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการแนวคิดสาระสำคัญที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเทคนิควิธีการดำเนินการเพื่อจะให้การนำไปใช้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ซึ่งก็คือการพัฒนาวัตถุประสงค์สัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ทักษะทางสังคมการทำงานร่วมกัน การยอมรับเพื่อนร่วมงานและลดการแข่งขันรายบุคคล (วัชรรา เล่าเรียนดี. 2547 : 1)

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ จะช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาพฤติกรรมการทำงาน จะช่วยให้นักเรียนพัฒนาพฤติกรรมการทำงานและฝึกฝนการทำงานกลุ่ม การแก้ปัญหา การตัดสินใจ การแสวงหาความรู้ใหม่และการยอมรับซึ่งกันและกัน สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข Slavin และคณะ (1990 : 319 ; อ้างถึงในวัชรรา เล่าเรียนดี. 2547 : 2) ได้นำแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันไว้ว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือจะประสบผลสำเร็จได้ กลุ่มจะต้องมีลักษณะดังนี้ คือเป้าหมายเดียวกันหรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้การปฏิบัติตนเพื่อเป้าหมายของกลุ่มหรือวัตถุประสงค์ของกลุ่มที่ทุกคนในกลุ่มจะต้องรับผิดชอบร่วมกัน (Group Goal) สมาชิกทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกันต่อผลงานของกลุ่ม (Individual Accountability) และความเท่าเทียมกันในความสำเร็จ คือผลงานของทุกคน (All for One และ One for All) ดังนั้นการจัดกลุ่มเพื่อการร่วมมือกันเรียนรู้จะต้องสร้างความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) ของนักเรียนนั้น วัชรรา เล่าเรียนดี (2547 : 8) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือไว้ว่า ทุกเทคนิควิธีการ เช่น (STAD : Student Teams Achievement Divisions), (TGT : Team Games Tournament), (GI : Group Investigation), หรือ (CRIC : Cooperative Integrated Reading And Composition) จะต้องเริ่มต้นการสอนของครูเสมอปัญหาด้านการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในโรงเรียนชุมชนบ้านซาดที่พบมาก คือปัญหาการอ่านและเขียนคำของนักเรียน ถ้าไม่ได้รับการแก้ไขจะเป็นปัญหาต่อไปเรื่อย ๆ ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้พบปัญหาด้านการเขียน ดังนี้ การเขียนตัวอักษรไม่ถูกต้องวางสระและวรรณยุกต์ผิดตำแหน่งเขียนผิดเพราะอ่านออกเสียงผิดสับสนเรื่องอักษรควบกล้ำเขียนคำที่ผันอักษรนำไม่ถูก เขียนคำที่เป็นคำพ้องไม่ถูกและ นักเรียนเขียนคำผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ

สรุปได้ว่า ด้านการเขียนคำควบกล้ำของนักเรียนโรงเรียนชุมชนบ้านซาดควรได้รับการแก้ไข โดยค่วนนอกจากสาเหตุที่กล่าวมาข้างต้นแล้วยังมีสาเหตุการสื่อสารในพื้นที่ที่มีหลายภาษา เช่น ลาว เขมร ส่วย ที่เป็นอุปสรรคอย่างมาก เพื่อที่จะได้เขียนคำควบกล้ำได้ถูกต้องตามความหมายสู่หลักภาษา ผู้วิจัยจึงคิดที่จะแก้ปัญหากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เพื่อจะได้ไม่เป็นปัญหาในชั้นต่อ ๆ ไป

ดังนั้นครูต้องสอนหรือให้ความรู้แก่ผู้เรียนอย่างชัดเจนที่สุด ซึ่งอาจจะจัดกระบวนการที่มีประสิทธิภาพของนักการศึกษาหรือจากผลการวิจัยเกี่ยวกับวิธีสอนแบบต่าง ๆ มาปรับใช้ก็ได้ เช่นกระบวนการสอนที่มีคุณภาพของโรเซนไชน์และคณะ กระบวนการสอนของเมลดลินฮันเตอร์ หรือรูปแบบอื่น ๆ ที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

จากปัญหาและเหตุผลดังกล่าวจึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทางภาษาไทยในเรื่องคำควบกล้ำต่ำ กว่าเกณฑ์มาตรฐานของโรงเรียนที่กำหนดไว้ที่อาจจะเป็นปัญหาในชั้นสูงต่อไปในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับโรงเรียนผู้วิจัยได้ศึกษาสาเหตุและปัญหาพบว่าสภาพครอบครัวยังคงสืบทอดการสอนแบบเดิม ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะพื้นฐานในการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ เรื่องคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อแก้ไขปัญหาคำควบกล้ำได้ถูกต้องและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนระบุไว้

คำถามการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอยู่ในระดับใด
2. นักเรียนที่เรียนเรื่องคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมีความพึงพอใจอยู่ในระดับใด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน

2. เพื่อศึกษาคำดัชนีประสิทธิผลการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนเรื่องคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านขาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 2 ห้องเรียน นักเรียนทั้งหมด 58 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนชุมชนบ้านขาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน คัดเลือกโดยการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษามีดังนี้

2.1 ตัวแปรต้นคือ การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2.2 ตัวแปรตาม

2.2.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2.2 ความพึงพอใจ

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 16 ชั่วโมง

4. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผู้วิจัย ได้ใช้เนื้อหาที่มีปัญหาในการอ่าน และการเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลาง พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย พ.ศ. 2551 คือ สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท.1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและนิสัยรักการอ่านสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท.2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทยมาตรฐาน ท.4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือคำที่นักเรียนมีปัญหาในเรื่องการอ่าน และการเขียนคำควบกล้ำ จากหนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย ชุดภาษาเพื่อชีวิต ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะ จำนวน 8 ชุด ดังนี้

- ชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี กร กล กว ควบกล้ำ
- ชุดที่ 2 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ขร ชลชว ควบกล้ำ
- ชุดที่ 3 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี กร กต คว ควบกล้ำ
- ชุดที่ 4 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ตร ควบกล้ำ
- ชุดที่ 5 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ปรปลด ควบกล้ำ
- ชุดที่ 6 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี พร พล ควบกล้ำ
- ชุดที่ 7 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี จร สร ชร ควบกล้ำ
- ชุดที่ 8 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ทร ศรี ควบกล้ำ

5. ระยะเวลา และ สถานที่วิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 และสถานที่ โรงเรียนชุมชนบ้านขาด ตำบลเมืองบัว อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ STAD หมายถึงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4-5 คน ความสามารถระดับเก่ง 1 คน ปานกลาง 2-3 คน อ่อน 1 คน ทำกิจกรรมร่วมกันมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ได้พึ่งพาความสามารถของกันและกัน เด็กเก่งจะช่วยเหลือเด็กอ่อน สมาชิกทุกคนต้องร่วมมือกันจึงจะทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ ในที่นี้หมายถึงการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD (Student Teams Achievement) มีลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ชี้นำเสนอเนื้อหาใหม่ (Class Presentation)

ขั้นตอนที่ 2 ชี้นำงานกลุ่ม (Teams)

ขั้นตอนที่ 3 ชี้นำการทดสอบย่อย (Quizzes)

ขั้นตอนที่ 4 ชี้นำคะแนนพัฒนารายบุคคล (Individual Improvement)

ขั้นตอนที่ 5 ชี้นำให้รางวัลกลุ่ม (Team Recognition)

2. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD หมายถึง เอกสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแสดงถึงขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในเนื้อหาวิชา ท.12101 เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบ แบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 16 แผน

3. คำควบกล้ำที่มีตัว รลว หมายถึง กระบวนการให้นักเรียนอ่านและเขียนคำควบกล้ำให้ถูกต้องภายหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะที่มีตัว รลว ควบกล้ำซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

3.1 คำควบกล้ำแท้ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกันพยัญชนะตัวหลังตัวที่มี รลว ประสมสระเดียวกันกับพยัญชนะตัวแรกเวลาอ่านจะออกเสียงพยัญชนะทั้ง 2 ตัว พร้อมกันเช่นกราบ เกวียนกล้วย

3.2 คำควบกล้ำไม่แท้ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกันประสมสระเดียวกัน พยัญชนะตัวหลังเป็น ร เช่น ทร จรจรสร โดยอ่านออกเสียงคำควบกล้ำไม่แท้ที่เสียงพยัญชนะตัวหน้าเท่านั้นไม่ต้องออกเสียงตัว ร เช่น สร้างอ่านว่าสร้าง

4. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มีตัว รลว หมายถึงเอกสารที่ใช้เป็นสื่อการสอนของครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 8 ชุด ชุดละ 5 แบบฝึกอีกรูปแบบ ดังนี้

4.1 ให้นักเรียนประสมอักษรตามภาพที่กำหนดแล้วฝึกอ่านและเขียน

4.2 ให้นักเรียนเขียนคำลงใต้ภาพแล้วฝึกอ่าน

4.3 ให้นักเรียนเขียนเรียงคำตัวอักษรให้เป็นคำแล้วฝึกอ่าน

4.4 ให้นักเรียนโยงคำซ้ายมือและขวามือให้ได้ความหมายแล้วฝึกอ่าน

4.5 ให้นักเรียนเลือกคำที่กำหนดให้เติมลงไปประโยคให้ได้ใจความแล้วฝึกอ่าน

5. ประสิทธิภาพ หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการและผลลัพธ์จากการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะเรื่องคำควบกล้ำ กล่าวคือ เมื่อนักเรียนเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะนี้แล้วสามารถทำคะแนนได้ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ 80/80 ซึ่งหมายความว่า ดังนี้

5.1 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทุกคนที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะจากผลงานกลุ่ม และแบบทดสอบย่อยท้ายแผนระหว่างเรียนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 16 แผนได้คะแนนของนักเรียนทุกคนเฉลี่ยร้อยละ 80

5.2 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของนักเรียนทุกคนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะได้คะแนนของนักเรียนทุกคนเฉลี่ยร้อยละ 80

6. ค่าดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าคะแนนที่แสดงความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของนักเรียนที่เรียนรู้ตามกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะเรื่อง คำควบกล้ำ โดยเก็บคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนคำนวณได้จากสูตร E.I.

7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถจากการเรียนโดยวัดจากคะแนนนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเป็นแบบปรนัยชนิด 3 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อและแบบอัตนัยเติมคำลงในช่องว่าง 5 ข้อรวมเป็น 20 ข้อ

8. ความพึงพอใจของนักเรียน หมายถึง ความรู้สึกพอใจหรือชอบของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 วัดได้จากแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ

ดังนี้ มีความพึงพอใจมากให้ 3 คะแนนมีความพึงพอใจปานกลาง ให้ 2 คะแนนและมีความพึงพอใจน้อยให้ 1 คะแนน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ได้ถูกต้อง ซึ่งทำให้นักเรียนมีพัฒนาการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนด
2. ครูผู้สอนได้ใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD จัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. โรงเรียนมีข้อมูลสารสนเทศด้านการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ สำหรับครุณาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2. ทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

4. แผนการจัดการเรียนรู้

5. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

6. แบบฝึกทักษะ

7. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

8. ค่าดัชนีประสิทธิผล

9. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

10. ความพึงพอใจ

11. บริบทโรงเรียนชุมชนบ้านซาด

12. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

12.1 งานวิจัยในประเทศ

12.2 งานวิจัยต่างประเทศ

13. กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 4) นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551 : 1)

หลักการ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรมบนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการ ศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมกับการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียน และประสบการณ์

จุดมุ่งหมาย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพจึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมาย เพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัย และปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. มีความรู้อันเป็นสากลและมีความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และการพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสารมี วัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเอง และสังคมรวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับและไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้องตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม
2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างสรรคองค์ความรู้หรือสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคม ได้อย่างเหมาะสม
3. ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศเข้าใจความสำคัญและการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคมแสวงหาความรู้เพื่อประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ปัญหา มีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม
4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิตเป็นความสามารถในการใช้กระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเองการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องการ

ปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือกการใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ด้านการเรียนรู้การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทย และพลโลก ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 7)

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย
8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหา สาระสำคัญต่างๆ ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ดังรายละเอียด ดังนี้

คุณภาพของนักเรียน

เมื่อจบหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วนักเรียนต้องมีความรู้ความสามารถดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551 : 2-3)

1. สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้อย่างดี
2. สามารถอ่านเขียน ฟัง ดูและพูด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. มีความคิดสร้างสรรค์คิดอย่างมีเหตุผลและคิดเป็นระบบ

4. มีนิสัยรักการอ่านการเขียนการแสวงหาความรู้และใช้ภาษาในการพัฒนาตน และสร้างสรรค์งานอาชีพ

5. ตระหนักในวัฒนธรรมการใช้ภาษาและความเป็นไทย ภูมิใจและชื่นชมในวรรณคดีและวรรณกรรมซึ่งเป็นภูมิปัญญาของคนไทย

6. สามารถนำทักษะทางภาษามาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และถูกต้องตามกาลเทศะและบุคคล

7. มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและสร้างความสามัคคีในความเป็นชาติไทย

8. มีคุณธรรม จริยธรรม มีวิสัยทัศน์ โลกทัศน์ที่กว้างไกลและลึกซึ้งเมื่อจบแต่ละช่วงชั้น นักเรียนต้องมีความรู้ความสามารถดังนี้

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

1. สามารถอ่านได้คล่องและอ่านได้เร็ว

2. เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ ประโยค และเข้าใจข้อความที่

อ่าน

3. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาคิด คาดคะเนเรื่องราวหรือเหตุการณ์และ

กำหนดแนวทางการปฏิบัติได้

4. เลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิง

5. พูด และเขียนแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกและความต้องการได้

6. จดบันทึกความรู้ ประสบการณ์ และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน

7. จับใจความสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม สนทนาแสดงความคิดเห็นเล่า เรื่องถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึกและประสบการณ์จากเรื่องที่ฟัง ที่ดูได้

8. เข้าใจว่าภาษาไทยมีทั้งภาษากลางและภาษาถิ่น

9. สามารถเลือกใช้คำคล้องจอง แต่งบทหรือกรองง่าย ๆ

10. สามารถนำปริศนาคำทายและบทรiddles ในท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนและ

เล่น

11. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียน การแสวงหาความรู้และใช้ได้

เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์

12. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมไปใช้ในชีวิต

13. มีมารยาทการอ่าน การเขียน การดู และการพูด มีนิสัยรักการอ่านและการ

เขียน

จากการศึกษาคุณภาพของนักเรียนเมื่อจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 สรุปได้ว่านักเรียนต้องมีทักษะพื้นฐานทางภาษาไทย คือสามารถอ่านออกเขียนได้ตามสมควรแก่วัยและสามารถนำความรู้ทางภาษาไปใช้ประโยชน์ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

สาระการเรียนรู้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551 : 2-3) หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย จำนวน 5 สาระ คือ

สาระที่ 1 : การอ่าน

สาระที่ 2 : การเขียน

สาระที่ 3 : การฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 : หลักการใช้ภาษา

สาระที่ 5 : วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐานการเรียนรู้ขั้นพื้นฐาน สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551 : 44-55) มีรายละเอียด ดังนี้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความและบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง
2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน
3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
4. ระบุใจความสำคัญและรายละเอียดจากเรื่องที่อ่าน
5. แสดงความคิดเห็นและคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน
6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน
7. อ่านข้อความเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ
8. มีมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความและเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด
2. เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์
3. เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ
4. มีมารยาทในการเขียน

สาระที่ 3 การฟัง การดู การพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิดความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

1. ฟังคำแนะนำคำสั่งที่ซับซ้อนและปฏิบัติตาม
2. เล่าเรื่องที่ฟัง และดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง
3. บอกสาระสำคัญของเรื่องที่ฟังและดู
4. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู
5. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู
6. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงคำถามวัตถุประสงค์
7. มีมารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทยการเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย
2. เขียนสะกดคำและบอกความหมาย ของคำ
3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ตรงตามเจตนาของการสื่อสาร
4. บอกลักษณะคำคล้องจอง
5. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและ ภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรม ไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

1. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่าน หรือการฟัง วรรณกรรมสำหรับเด็กเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน
2. ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น
3. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ

กระบวนการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย ผู้สอนจะต้องศึกษา วิเคราะห์ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร และมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาไทย รวมทั้งเอกสารประกอบ หลักสูตรที่เกี่ยวข้องเพื่อวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในส่วนบทบาทของผู้สอนจะต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมจากผู้บอกความรู้แก่นักเรียนเป็นผู้สนับสนุนเสริมสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายแก่นักเรียน โดยดำเนินการดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2551 : 25)

1. เลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนต้องเลือกรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับนักเรียน เช่น กิจกรรมการเรียนรู้แบบ ทดลองแบบ โครงงาน แบบศูนย์การเรียนรู้ แบบสืบสวนสอบสวน แบบอภิปราย แบบสำรวจ แบบร่วมมือ เป็นต้น
2. คิดค้นเทคนิคกลวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้สอนสามารถคิดค้นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบอื่นๆและนำมาใช้ให้เหมาะสมกับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถด้านเนื้อหาความสนใจและวัยของนักเรียน ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้
3. จัดกระบวนการเรียนรู้มีหลายแบบ ผู้สอนสามารถเลือกนำมาใช้หรือปรับใช้ โดยคำนึงถึงสภาพและลักษณะของนักเรียนเน้นให้ฝึกปฏิบัติตามกระบวนการเรียนรู้อย่างมีความสุข

สรุปได้ว่าวิธีการที่กล่าวมาข้างต้นนี้ผู้วิจัยจึงได้นำหลักการจัดการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญมาใช้ โดยการพัฒนาทักษะการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะเพื่อให้ นักเรียน ได้เรียนรู้และฝึกทักษะจากนวัตกรรมที่สร้างขึ้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของ

นักเรียนและธรรมชาติของสาระการเรียนรู้ที่เรียน เพื่อให้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่กำหนดและได้วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา ดังตารางที่ 1-3

ตารางที่ 1 ตารางวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท.1.1
ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหา
ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ป.2	1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความและบทร้อยกรอง ง่ายๆ ได้ถูกต้อง	1. อ่านออกเสียงและบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความและบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.1 ไม่น้อยกว่า 800 คำรวมทั้งคำที่ใช้เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นประกอบด้วย
	2. อธิบายความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน	2. คำและข้อความที่อ่าน เช่น - คำที่มีรูปวรรณยุกต์และไม่มีรูปวรรณยุกต์ - คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราและไม่ตรงตาม มาตรา - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มี อักษรนำและตัวการ์นต์ - คำที่มี รร และ พยัญชนะและสระที่ไม่ออกเสียง
	3. ตั้งคำถามและตอบคำถาม เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน	3. การอ่านใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น นิทาน เรื่องเล่า บทเพลงและบทร้อยกรองง่าย ๆ

ตารางที่ 2 ตารางวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท.2.1
 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราว
 ในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้า
 อย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.2	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนอักษรไทย
	2. เขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์	2. การเขียนเรื่องสั้น ๆ เกี่ยวกับประสบการณ์
	3. เขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ	3. การเขียนเรื่องสั้น ๆ ตามจินตนาการ
	4. มีมารยาทในการเขียน	4. มารยาทในการเขียน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลาสถานที่และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

ตารางที่ 3 ตารางวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
 สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและ
 หลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา
 และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้
ป. 2	1. บอกและเขียนพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และเลขไทย	- พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ - เลขไทย
	2. เขียนสะกดคำและบอก ความหมาย ของคำ	- การสะกดคำ การแจกถูก และการอ่านเป็นคำ - มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรง ตามมาตรา - การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ - คำที่มีตัวการันต์ - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่มีความหมายตรงข้ามกัน - คำที่มี รร - ความหมายของคำ
	3. เรียบเรียงคำเป็นประโยคได้ ตรงตามเจตนาของการ สื่อสาร	- การแต่งประโยค - การเรียบเรียงประโยคเป็นข้อความสั้น ๆ
	4. บอกลักษณะคำคล้องจอง	- คำคล้อง
	5. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐาน และ ภาษาถิ่น ได้เหมาะสมกับ กาลเทศะ	- ภาษาไทยมาตรฐาน - ภาษาถิ่น

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ
 การเรียนรู้ภาษาไทยในการจัดการเรียนรู้สถานศึกษาต้องมุ่งดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการ
 สอนตามแนวปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเลือกใช้รูปแบบกระบวนการเรียนรู้การ

จัดกิจกรรมที่เหมาะสมมีความหมาย พัฒนาความคิด ทักษะ ความสามารถ ความถนัดของ ผู้เรียนอย่างเต็มศักยภาพใช้เทคนิคและกระบวนการที่เหมาะสม เพื่อพัฒนาคุณภาพด้าน ภาษาไทยของผู้เรียนให้บรรลุตามจุดหมายของหลักสูตร การวิจัยครั้งนี้ได้ใช้ มาตรฐาน ท.2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพและมาตรฐาน ที่ 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ เป็นแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียน คำควบกล้ำ เป็นสื่ออีกรูปแบบหนึ่งที่เน้นการฝึกทักษะผู้เรียนได้ลงมือกระทำก่อให้เกิดความ ซำนาญและเกิดการเรียนรู้ที่ถาวรซึ่งถือเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยได้ อย่างดียิ่ง

การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

1. การอ่านคำควบกล้ำ

การอ่านเป็นพฤติกรรมสำคัญยิ่ง ซึ่งครูต้องใช้ความสามารถและพยายามให้มากใน การที่จะส่งเสริมนักเรียนมีความสามารถในการอ่าน เพราะการอ่านมีความสำคัญมากใน การศึกษา การอ่านแบ่งออกเป็น 2 ประเภท การอ่านในใจและการอ่านออกเสียง นกคด จันทร์เพ็ญ (2543 : 97) ให้ความหมายของการอ่านออกเสียง สรุปได้ว่า การอ่านออกเสียง คือ การอ่านเปล่งเสียงตามตัวอักษร ถ้อยคำและเครื่องหมายต่างๆ ที่เขียนไว้ออกมาให้ถูกต้อง ซึ่งหลักสำคัญของการอ่านออกเสียงข้อหนึ่งได้แก่ ความชัดเจน คือ ออกเสียงให้ชัดถ้อยชัดคำ ทั้งเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ การอ่านออกเสียงพยัญชนะ ร ล และ พยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เป็นปัญหามากในปัจจุบัน จึงจำเป็นต้องทราบหลักในการอ่านและ ฝึกอย่างถูกต้อง ดังนี้

วิเชียร เกษประทุม (2545 : 9) กล่าวสรุปได้ว่า การออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว จะต้องรู้ถึงวิธีออกเสียงพยัญชนะ ร ล ว แต่ละตัวให้ถูกต้องก่อน ดังนี้

1. เสียง /ร/ หรือเสียงรวิลิ้น (Trill) ออกเสียงโดยยกปลายลิ้นขึ้นไปแตะปุ่ม เหนือออสลับกันหลายๆ ครั้ง
2. เสียง /ล/ หรือเสียงข้างลิ้น (Lateral) เกิดจากการกักลมไว้ตรงกลางของปาก คือยกส่วนของลิ้นแตะฐานบนให้สนิท แล้วปล่อยให้ลมผ่านออกมาด้านข้างของลิ้นด้านใดข้าง หนึ่งหรือทั้งสองข้าง

3. เสียง /ว/ หรือเสียงริมฝีปาก-เพดานบน เกิดจากการใช้ลิ้นส่วนหลังกับเพดานอ่อนและห่อริมฝีปากเปล่งเสียงออกมาพร้อม

เมื่อออกเสียงพยัญชนะ ร ล ว แต่ละเสียงได้คล่องแล้ว จึงออกเสียงควบกล้ำกับพยัญชนะอื่น เช่น ปลา กวาง แต่ตัวยังออกเสียงคำควบกล้ำไม่ได้ให้ออกเสียง โดยวิธีต่อไปนี้

1. ออกเสียงควบกล้ำ โดยวิธีแยกเสียงเป็น 2 พยางค์ เช่น คำว่า ปลา แยกเป็น 2 พยางค์ คือ ปะ-ลา

2. ออกเสียงควบกล้ำที่แยกเป็น 2 พยางค์ นั้นซ้ำๆ ก่อนแล้วจึงทวีความเร็วขึ้นจนออกเป็นเสียงควบกล้ำได้ในที่สุด เช่น

ปะ-ลา	ปะ-ลา	ปะ-ลา	→	ปลา
ตะ-รา	ตะ-รา	ตะ-รา	→	ตรา
กะ-หราบ	กะ-หราบ	กะ-หราบ	→	กราบ

2. หลักการอ่านอักษรควบ

การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้บรรลุตามเป้าหมาย ส่วนหนึ่งจะต้องออกเสียงคำควบกล้ำให้ชัดเจน จึงจำเป็นต้องทราบหลักอ่านอักษรควบซึ่ง วิมลรัตน์ สุนทรวิโรจน์ (2545 : 53) ได้แบ่งอักษรควบเป็น 2 ชนิด คือ อักษรควบแท้ และอักษรควบไม่แท้ ดังนี้

2.1 อักษรควบแท้ คือ พยัญชนะ 2 ตัว อ่านออกเสียงพร้อมกัน เท่ากับพยัญชนะตัวเดียวและร่วมสระด้วยกัน เช่น

กล	-	กลีบ	กลม			
กว	-	กวาด	ไกว	แกว่ง		
คร , ขร	-	คราม	ครวญ	คราง	ขริม	ขรม
คว , ขว	-	ความ	ควาย	ขวัญ	ขวาน	

2.2 อักษรควบไม่แท้ คือ พยัญชนะ 2 ตัว ร่วมสระเดียวกันแต่อ่านออกเสียงพยัญชนะเพียงตัวเดียวไม่ออกเสียงพยัญชนะที่ควบ เช่น

จริง	สร้าง	กำสรวล	อินทรีย์	เศรษฐี
เศร้า	ศรัทธา	ไซรี	โทรม	สร้อย

อนึ่ง มีคำยืมบางคำซึ่งเป็นคำควบกล้ำในภาษาเดิมแต่เมื่อเรารับมาใช้เราก็เปลี่ยนเสียงควบกล้ำนั้นให้เป็นเสียงใหม่ คือ เสียงควบ “ทร” ออกเสียงเป็น “ช” เช่น

ทรวดทรงทราบทรมาทราบ ทรุคโทรมหมายนกอินทรี

มัทรีอินทรียัม

เทริดนนทรีพุทราเพรา

ทรวงไทรทรรพ์แทรกวัด

โธรมมนัสฉะเชิงเทรา

ตัว “ทร” เหล่านี้เราออกสำเนียงเป็นเสียง “ซ” เนื่องจากอักษรควบไม่แท้ไม่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงจึงไม่นำมาสร้างแบบฝึก

สรุปได้ว่าการอ่านอักษรควบถ้าเป็นอักษรควบแท้จะอ่านพยัญชนะต้นและพยัญชนะที่นำมาควบพร้อมกันแต่หากเป็นอักษรควบไม่แท้จะไม่อ่านออกเสียงพยัญชนะที่นำมาควบแต่จะอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นเท่านั้น และคำที่เขียนด้วย ทร จะเปลี่ยนเสียงพยัญชนะต้นเป็นเสียง ซ

3. ปัญหาการอ่านออกเสียงควบกล้ำไม่ชัด

การอ่านออกเสียงพยัญชนะควบกล้ำนั้น จะต้องระมัดระวังอย่างมากเพราะถ้าออกเสียงถูกต้องชัดเจนแล้วทำให้สื่อสารผิดพลาดได้ ประสงค์ ราชณสุข (2542 : บทก้อย) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความบกพร่องทางการพูดของนักเรียน โรงเรียนประถมนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร พบว่าเสียงนักเรียนออกไม่ชัดมากที่สุด คือ เสียงพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ดังนั้น จึงพอสรุปได้ว่า ปัญหาการอ่านออกเสียงควบกล้ำไม่ชัดนี้ มีในทุกระดับชั้นซึ่ง พยุง ญาณโกมุท (2546 : 24-26) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการออกเสียงคำพยัญชนะ ร ล ควบกล้ำไม่ชัดว่ามีสาเหตุ ดังนี้

1. เกิดจากการเอาอย่างที่ผิด โดยธรรมชาติเด็ก ๆ มักจะมีการปรับตัวเพื่อให้เข้ากับสังคม วิธีการปรับตัวของเด็กวิธีหนึ่งที่เด็กชอบกระทำ คือ การเอาอย่าง (Identification) เด็กมักจะเอาอย่างจากคนที่อยู่เหนือดน หรือบุคคลที่ตนยกย่องชมเชยบุคคลเหล่านี้จะเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก การอ่านอย่างนี้แบ่งเป็น 2 วิธี คือ

1.1 เด็กเอาอย่างผู้ใหญ่ เช่น ลูกคนจีนเอาอย่างการพูดของบิดามารดาของตนที่พูดภาษาไทยไม่ชัดส่วนมากจะพูดคำควบกล้ำและ ร ล ไม่ชัดจนซึ่งเราได้ยินเขาพูด “ปลา” ออกเสียงเป็น “ปลา”

1.2 เด็กเอาอย่างเด็ก เท่าที่สังเกตจะพบว่า ลูกคนไทยบางแห่งชอบเอาอย่างเพื่อน ๆ ที่เป็นลูกจีนที่พูดไม่ชัด

2. อวัยวะในการออกเสียงบกพร่อง อวัยวะในการออกเสียงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการจะทำให้เสียงที่ออกมานั้นชัดหรือไม่ชัด ถ้าอวัยวะเหล่านี้บกพร่องไปอาจจะออกเสียงไม่ได้หรือถ้าออกเสียงได้ก็ไม่ชัด อวัยวะออกเสียงที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำมี ดังนี้

2.1 ริมฝีปาก ถ้ามริมฝีปากแหง หรือไม่สามารถห่อหรือจับได้ตามต้องการแล้ว เด็กจะไม่สามารถออกเสียงพยัญชนะเป็นต้นว่า ป พ ว ได้ถูกต้องอันจะทำให้การออกเสียงคำควมกล้ำไม่ชัด

2.2 ถิ่นนับเป็นสิ่งสำคัญในการออกเสียงควมกล้ำมาก หากถิ่นแข็งหรือมีขนาดเล็กไป ใหญ่ไป หรือสั้นกว่าปกติ ย่อมทำให้ไม่สามารถออกเสียง ก ข ค ร และ ฯลฯ ได้ ถนัด

2.3 ฟันในที่นี้หมายถึงฟันหน้า ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นในการช่วยกักลม ในการออกเสียง ถ้าฟันเสีย เช่น แมงกินฟัน ฟันเขยิบ หรือฟันห่างก็จะทำให้ออกเสียงไม่ดี

3. เกิดจากครุในชั้นประถมต้น โดยเฉพาะครุชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วางรากฐานไม่ดี ออกเสียงไม่ชัดเจน ไม่เอาใจใส่แก้ไขฝึกหัดเด็ก เด็กจดจำผิด ๆ ตั้งแต่แรกจนเกิดความเคยชินเป็นนิสัย การออกเสียงไม่ชัดเจนหรือออกเสียงผิดพลาดไปจากสาเหตุดังกล่าวข้างต้น ยังคงเป็นปัญหาต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน จึงสมควรอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องช่วยกันแก้ไขอย่างจริงจังทั้งครูผู้สอนในทุกระดับชั้นและผู้ปกครอง

4. หลักและวิธีการแก้ไขปัญหาการออกเสียง

ในการแก้ไขปัญหาคำอ่านออกเสียงจำเป็นจะต้องอาศัยเทคนิควิธีเฉพาะผู้ศึกษาค้นคว้าเลือกหลักและวิธีการเฉพาะที่ใช้ในการแก้ปัญหาการพูดภาษาไทยไม่ชัดของ ประสงค์ ราชณสุข (2542 : 33-35) ดังนี้

1. วิธีแสดงตำแหน่งที่เกิดเสียง (Phonetic Placement Method) วิธีนี้ครูให้เด็กสังเกตการออกเสียงของครูว่า ขณะทีออกเสียงถิ่นของครูแต่ละไว้ที่จุดใดทำรูปปากอย่างไร เช่น ถ้าออกเสียงพยัญชนะ ร ปลายถิ่นจะแตะที่ปุ่มเหงือกถ้าออกเสียงสระอุ ปากจะเป็นรูปห่อกลม เป็นต้น วิธีนี้จะใช้ควบคู่กับการฝึกแก้ไขหน้ากระจกเงา (Mirror Practice) เมื่อสังเกตวิธีออกเสียงของครูหรือผู้ฝึกได้แล้วจึงให้เด็กออกเสียงตาม ครูคอยสังเกตเพื่อแก้ไข

2. วิธีเร้าและตอบสนอง (Stimulus-Response Method) วิธีนี้ครูฝึกออกเสียงที่เด็กพูดไม่ชัดเจนให้เด็กฟังและให้เด็กสังเกตวิธีออกเสียงของครูแล้วจึงให้เด็กลองออกเสียงนั้น ถ้าเด็กออกไม่ถูกครูจะแก้ไขให้แล้วให้ลองใหม่อีกครั้งถ้าออกเสียงได้ถูกต้องครูจะชมเชยให้กำลังใจ

3. วิธีสะท้อนกลับ (Feedback Technique) วิธีครูผู้ฝึกจะให้เด็กได้ฟังเสียงของตนโดยการบันทึกไว้ให้ฟังภายหลัง หรือให้ฟังเสียงของตนเอง ในเวลาที่ออกเสียงนั้นซึ่งอาจทำได้ง่าย ๆ โดยการใช้นิ้วมือป้องปากและหูไว้ในขณะออกเสียง ซึ่งทำให้ได้ยินเสียงของ

ตนเองชัดเจน หรือจะฝึกในห้องปฏิบัติการทางเสียง (Sound Laboratory) ก็ได้และอีกวิธีหนึ่ง ให้เด็กฟังเสียงของตนเองไปพร้อม ๆ กับเสียงของผู้ฝึก เพื่อเด็กจะได้เปรียบเทียบเสียงของตนเองกับเสียงของครูและพยายามปรับปรุงแก้ไขตนเอง ซึ่งวิธีหลังนี้ต้องอาศัยเครื่องมือเฉพาะในการฝึกจึงได้ผลดี

4. ให้นำจุดบกพร่องมาเป็นแนวเทียบในการฝึก (Negative Practice) วิธีนี้ครูหรือผู้ฝึกจะใช้วิธีถูกสลับกับวิธีที่ผิดสลับเปลี่ยนกันในการฝึก เพื่อให้เด็กรู้ว่าเมื่อใดตนออกเสียงถูกหรือออกเสียงผิดข้อที่พึงระลึกก็คือครูจะใช้วิธีนี้เป็นขั้นสุดท้ายหลังจากเด็กได้เรียนรู้วิธีออกเสียงที่ถูกต้องแล้ว

5. วิธีใช้อุปกรณ์ประกอบ เช่น บัตรคำ (Practice Materials) วิธีนี้ครูหรือผู้ฝึกจะใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบกิจกรรมการฝึก เช่น บัตรคำ บัตรภาพ แผนภูมิ วัสดุจำลอง หุ่นมือ เกมต่าง ๆ เป็นต้นซึ่งจะทำให้ได้รับผลดีในการแก้ไขโดยเฉพาะในเด็กชั้นประถม

วิธีดำเนินการแก้ไขการออกเสียงมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการฝึกฝนซึ่งแบ่งเป็น

1.1 ฝึกฟังเสียงที่ถูกต้อง

1.2 ฝึกวิเคราะห์เสียงตนเอง

1.3 ฝึกแยกความแตกต่างของเสียงที่ถูกกับเสียงที่ผิด

2. ขั้นตอนการฝึกออกเสียง ซึ่งแบ่งเป็น

2.1 ฝึกบริหารอวัยวะผลิตเสียง เช่น ริมฝีปาก ลิ้น เพื่อช่วยให้ออกเสียงได้

คล่องแคล่ว

2.2 ฝึกออกเสียง ซึ่งแบ่งเป็น

2.2.1 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับเสียง (Isolated Sound Level)

2.2.2 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับพยางค์ (Syllable Level) ที่ไม่

มีความหมาย และมีความหมาย

2.2.3 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับคำ (Word Level)

2.2.4 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับประโยค (Sentence Level)

2.2.5 ฝึกออกเสียงที่เป็นปัญหาในระดับการสนทนา (Conversational

Speech)

2.2.6 ฝึกเพื่อให้ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน (Carry Over)

การอ่านคำควบกล้ำเป็นการอ่านพยัญชนะสองตัวควบกล้ำพร้อมกัน ซึ่งต้องอาศัย
 ลิ้นจึงเกิดปัญหาในการอ่านคำที่ควบกล้ำด้วยอักษรตัว ร ล ว อ่านไม่ถูกต้องเพราะไม่
 ระมัดระวังในการอ่านจึงทำให้การสื่อสารผิดพลาดได้ จึงต้องมีหลักการและวิธีแก้ไขปัญหา
 การอ่านจากตำแหน่งที่เกิดเสียง ต้องมีการฝึกการอ่านออกเสียงเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการสื่อสาร
 ในชีวิตประจำวัน

ทักษะการเขียน

การเขียนนับว่าเป็นเครื่องมือสำคัญใน การถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ
 การเขียนจึงเป็นสื่อที่ช่วยให้บุคคลสามารถถ่ายทอดความรู้สึกรักนึกคิดของตนไปสู่คนอื่น ได้อย่าง
 เข้าใจพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน. 2546 : 203) กล่าวว่า การ
 เขียนหมายถึง จดให้เป็นตัวหนังสือ หรือเลข จดให้เป็นเส้นหรือรูปต่าง ๆ วาดแต่งหนังสือ

1. ความหมายของการเขียน

นัตร์แก้ว พาคำ (2553 : 24) ได้กล่าวว่าการเขียน คือ การสื่อความหมายของ
 ผู้ส่งสารด้านความรู้สึกรักนึกคิดเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้รับสารได้ทราบเจตนาและจุดประสงค์ที่
 ผู้ส่งสารต้องการซึ่งต้องอาศัยความรู้ ความสามารถในด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์การใช้ถ้อยคำ
 จำนวนที่สละสลวย ตลอดจนพื้นฐานทางด้านวิจรรณญาณและจินตนาการ

บุญสงค์ โสภากาล (2553 : 25) ได้กล่าวไว้ว่าการเขียนหมายถึงการบรรยาย
 ความรู้ สึกหรือประสบการณ์ที่ได้จากการฟัง การอ่านมาแลกเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์ คือ อักษร
 เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกรักนึกคิดเรื่องราวต่าง ๆ และความในใจของตนเองออกมาให้ผู้อื่นทราบ
 โดยเขียนเป็นสัญลักษณ์แทนความรู้สึกรักนึกคิดและความในใจเหล่านั้น

อรพรรณ ชูนาบาล (2554 : 43) ได้กล่าวว่าการเขียนหมายถึงทักษะภาษาที่
 แสดงออกในการสื่อสารอย่างหนึ่งที่ถ่ายทอดออกมาเป็นตัวหนังสือ หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ แทน
 ถ้อยคำในภาษาพูดเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ

ปฎิณญา หน่อแก้ว (2555 : 29) ได้ให้ความหมายของการเขียนคือการเขียน
 เป็นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่งที่มนุษย์ถ่ายทอดความรู้ ข้อเท็จจริง ความคิด
 จินตนาการ ความรู้สึกและอารมณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีการเขียนจะมีคุณภาพขึ้นอยู่กับ
 ความสามารถของผู้เขียนและการฝึกฝน อย่างสม่ำเสมอจนเกิดความเชี่ยวชาญ

สรุปได้ว่า การเขียนคือ การบรรยายความรู้สึกหรือประสบการณ์ที่ได้รับจากการ ฟังการอ่าน มาเปลี่ยนเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษร เพื่อที่จะสื่อความคิด ความรู้สึกและ เรื่องราวต่าง ๆ ไปสู่คนอื่นที่พูดภาษาเดียวกันเพื่อให้เข้าใจตรงตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน

2. ความสำคัญของการเขียน

วรรณิ โสมนประยูร (2537 : 140-141) กล่าวว่า การเขียนมีความสำคัญคือ

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนออกเสนอผู้อ่าน
2. เป็นการเก็บบันทึก รวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ของคนซึ่ง เคยมีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องและผู้เขียนเกิดความรู้สึกกับ ประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม เช่น การถ่ายทอดจากสมัยหนึ่ง ไปอีกสมัยหนึ่ง หรือจากอีกชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้ทุกอย่างต้องอาศัย การเขียน
6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ เช่น ต้องการทำให้รู้เรื่องราว ทำให้ รักทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลายความสามัคคีของคนในชาติ
7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียน ทำให้ความรู้ความสามารถของ ผู้เขียนได้จากรรณกรรมหรืองานเขียนอื่น ๆ
8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทาง เศรษฐกิจให้เพิ่มสูงขึ้น
9. เป็นการพัฒนาความสามารถบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองใน การแสดงความรู้สึก และแนวความคิด
10. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ทั้งต่อตนเองและต่อสังคม

การสอนเขียนมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. การสอนแจกลูกสะกดคำ
2. สอนเขียนคำ
3. สอนเขียนประโยค โดยเริ่มเขียนจากประสบการณ์

4. สอนเขียนเรื่อง โดยเขียนเรื่องจากประสบการณ์

5. สอนเขียนเรียงความ โดยไม่จำเป็นต้องเขียนเฉพาะในวิชาภาษาไทย

อรพรรณ ฑูนาบาล (2554 : 45) ได้กล่าวว่า การเขียนมีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันซึ่งเป็นยุคของ ข้อมูล ข่าวสาร การเขียนเป็นการแสดงออกถึงความรู้ ความคิด ความเข้าใจและความรู้สึกของมนุษย์ เป็นเครื่องมือสื่อสารของมนุษย์ที่มีประสิทธิภาพและเป็นอาชีพที่สุจริตทำให้มนุษย์ประสบความสำเร็จในชีวิตได้

กล่าวคือ การเขียนเป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งของมนุษย์ เช่น เครื่องมือสื่อสาร เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล เป็นการแสดงภูมิปัญญาของผู้เขียน และเป็นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อตัวเองและสังคม

3. ความมุ่งหมายของการสอนเขียน

การเขียนมีความมุ่งหมายต่าง ๆ หลายประการ ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ความมุ่งหมายในการเขียนไว้หลายทระศนะในที่นี้

ลำลี รักสุทธิ (2551 : 18) ได้จำแนกจุดมุ่งหมายของการเขียนไว้ว่า

1. เขียนเพื่อเล่าเหตุการณ์ชุมชน สังคม บ้านเมือง ให้คนอื่นทราบ
2. เขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น วิพากษ์วิจารณ์ ตีติง เสนอต่อผู้นำ ผู้บริหาร

เหตุการณ์บ้านเมือง ชีวิต ความเป็นอยู่ของคน สังคม

3. เขียนตามหน้าที่กรงาน เช่น เขียนหนังสือราชการ การเขียนประกาศ

โฆษณา

4. เขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ทักษะ จินตนาการของตน

5. เขียนเพื่อสนองความต้องการของตนเอง เช่น อยากรแสดงความคิดเห็นต่อ

คนรัก

6. เขียนเพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ ทักษะ ให้คนอื่นรู้

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การเขียนมีจุดมุ่งหมายตามลักษณะความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ผู้เขียนกำหนดได้ อาจจะเขียนเพื่อคัดลายมือ ฝึกทักษะการเขียนสะกดคำได้ ถูกต้องรวดเร็ว เพื่อถ่ายทอดความคิด ไปสู่ผู้อ่านบางคน และอาจมีจุดมุ่งหมายของการเขียนเพื่อหารายได้เป็นต้น

4. ประเภทการเขียน

วรรณิ โสมประยูร (2544 : 139) ได้จำแนกประเภทการเขียนแบ่งตามลักษณะจุดมุ่งหมาย มีดังนี้

1. การเขียนเพื่อเล่าประสบการณ์
2. การเขียนเพื่อบรรยายสิ่งที่พบเห็น
3. การเขียนเพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร
4. การเขียนเพื่อบันทึกสิ่งที่ต้องการจำ
5. การเขียนเพื่อรายงานผลการปฏิบัติงานและอื่น ๆ
6. การเขียนเพื่อประกาศเชิญชวนและโฆษณา
7. การเขียนบัตรเชิญและบัตรอวยพร
8. การเขียนแผนผังและแผนที่
9. การเขียนความรู้สึกลักษณะมีวิจารณ์ญาณ

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการเขียนประกอบด้วย เขียนเลือกเนื้อหาและ เครื่องมือและเครื่องมือมาเขียนด้วยลายมือและมีจรรยาบรรณในการเขียน การใช้ภาษาให้ถูกต้อง กาลเทศะในแต่ละฐานะและบุคคล

การเขียนคำควบล้ำ

การเขียนคำควบล้ำ เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาเรื่องการเขียนสะกดคำ จึงถือเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาเรื่องการเขียนคำควบล้ำ และ สำนักวิชาการและมาตรฐาน การศึกษา (2551 : 48) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการสอนเขียนไว้ ดังนี้

ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เน้นให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนเขียนได้ ถูกต้อง สวยงาม สื่อความได้ สามารถคิดลำดับเหตุการณ์เกี่ยวกับเรื่องที่เขียน มีนิสัยที่ดีในการเขียนรักการเขียนและนำการเขียนไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

บันลือ พลฤกษ์วัน (2547 : 170-174) จำแนกการสอนเขียนไว้ 5 แบบ คือ

1. การสอนเขียนแบบใช้เสียงพาไป การสอนเขียนแบบนี้ใช้ความเด่นของ ภาษาไทยที่มีเสียงคงที่และความสัมพันธ์ของการฝึกอ่านแบบสะกดตัวกับการเขียนมาใช้ ประโยชน์อย่างเต็มที่
2. การสอนเขียนให้เห็นรูปคำก่อน การสอนเขียนแบบนี้มุ่งให้นักเรียนฝึก เขียนคำใหม่ในบทเรียนให้แม่นยำขึ้นและมุ่งให้เข้าใจความหมายของคำในรูปประโยค
3. การฝึกสะกดในขณะที่ครูเขียนหรือนักเรียนเขียนข้อความบนกระดานดำ หรือทำแผนภูมิประสบการณ์โดยครูเขียนข้อความลงบนกระดานหรือแผนภูมิ นักเรียนสะกด ตัวไปที่ละคำครูเขียนไปตามที่นักเรียนสะกดเสร็จแล้วให้นักเรียนอ่านและคัดลอกลงในสมุด

4. การเขียนโดยใช้บันทึกรูปแบบอย่าง วิธีสอนโดยครูทำแถบประโยคที่เลื่อนได้ โดยให้นักเรียนอ่านประโยคแล้วค่อย ๆ เลื่อนปิดประโยคจนมิด นักเรียนจึงเขียนประโยคนั้นลงไป การสอนเขียนแบบนี้เป็นการฝึกทักษะการอ่านเร็วที่สัมพันธ์กับการกวาดสายตา

5. การเขียนตามคำบอก เป็นวิธีการสอนที่นิยมใช้กันมากและยังใช้ได้จนถึงปัจจุบันซึ่งจำเป็นต้องฝึกเสมอ ๆ

วรรณิ โสมประยูร (2540 : 140-141) ได้สรุปถึงความสำคัญของการเขียนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือสื่อสารอย่างหนึ่งของมนุษย์ที่ผู้เขียนต้องการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจและประสบการณ์ของตนออกเสนอผู้อ่าน
2. เป็นการเก็บบันทึกรวบรวมข้อมูลที่น่าสนใจและเป็นประโยชน์ซึ่งเคยมีประสบการณ์มาก่อน
3. เป็นการระบายอารมณ์อย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องและผู้เขียนเกิดความรู้สึกประทับใจในประสบการณ์ที่ผ่านมา
4. เป็นเครื่องมือถ่ายทอดทางวัฒนธรรม เช่น ถ่ายทอดจากสมัยหนึ่งไปสู่อีกสมัยหนึ่ง หรือจากชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่ง
5. เป็นเครื่องมือพัฒนาสติปัญญาของบุคคล เนื่องจากการเรียนรู้เกือบทุกอย่างต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องมือสำหรับบันทึกสิ่งที่ได้ฟังหรือได้อ่าน
6. เป็นการสนองความต้องการของมนุษย์ตามความประสงค์ที่มนุษย์แต่ละคนปรารถนา เช่น เพื่อต้องการทำให้รู้เรื่องทำให้รักทำให้โกรธ และสร้างหรือทำลายความสามัคคีของคนในชาติ
7. เป็นการแสดงออกซึ่งภูมิปัญญาของผู้เขียนทำให้รู้ถึงความสามารถของผู้เขียนได้จากวรรณกรรมหรืองานเขียนอื่น ๆ
8. เป็นอาชีพอย่างหนึ่งที่ได้รับการยกย่องว่ามีเกียรติ และเพิ่มฐานะทางเศรษฐกิจให้สูงขึ้นได้
9. เป็นการพัฒนาความสามารถและบุคลิกส่วนบุคคลให้มีความเชื่อมั่นในตนเองในการแสดงความรู้สึกและแนวความคิด
10. เป็นการพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม

1. ความหมายของการเขียนคำควบกล้ำ

ราชบัณฑิตยสถาน (2544 : 80) ได้อธิบายความหมายของคำควบกล้ำหรืออักษรควบไว้ว่า หมายถึง ทำให้เข้ากัน หรือกลืนกัน

กิตติ ธิติกุล (2543 : 60) ได้ให้ความหมายของคำควบกล้ำไว้ดังนี้ คำควบกล้ำ หมายถึง คำที่มีพยัญชนะ 2 ตัวเรียงกัน พยัญชนะตัวหลังเป็นตัว ร ล ว และผสมด้วยสระเดียวกัน

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวช (2547 : 126) ได้ให้ความหมายของคำควบกล้ำหรืออักษรควบไว้ หมายถึง พยัญชนะ 2 ตัวควบหรือกล้ำอยู่ในเสียงสระเดียวกัน

รัชนี นาห้วนอง (2556 : 18) คำควบกล้ำหรืออักษรควบไว้ คือ คำที่มีพยัญชนะที่ควบกับ ร ล ว โดยออกเสียงวรรณยุกต์ตามพยัญชนะตัวหน้า การอ่านต้องชัดถ้อยชัดคำทั้งเสียงสระ พยัญชนะ วรรณยุกต์ และคำควบกล้ำ

สรุปได้ว่า คำควบกล้ำหรืออักษรควบ หมายถึง คำพยัญชนะต้น 2 ตัว โดยตัวหลังคือ ร ล ว ประสมสระ และพยัญชนะท้ายพยางค์แม่เดียว

2. ชนิดของคำควบกล้ำ

ปริมวดี ประยูรสุษ (2543 : 95) ได้แบ่งชนิดของคำควบกล้ำไว้เป็น 2 ชนิด คือ คำควบกล้ำแท้ และคำควบกล้ำไม่แท้ซึ่งคำควบกล้ำแท้หรืออักษรควบแท้ คือ คำที่มีพยัญชนะต้น 2 ตัวเรียงกันพยัญชนะตัวหลังเป็นพยัญชนะ ร ล ว ประสมสระเดียวกัน ออกเสียงพยัญชนะ 2 ตัวพร้อมกันส่วนอักษรควบไม่แท้คือคำที่มีพยัญชนะ ร ควบอยู่ด้วยประสมสระเดียวกันแต่ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าเพียงตัวเดียว หรือเปลี่ยนเสียงพยัญชนะเป็นเสียงอื่น

กรมวิชาการ (2545 : 11-1211) ได้กล่าวถึงชนิดของคำควบกล้ำไว้ว่า คำควบกล้ำมี 2 ชนิด คือ ควบกล้ำแท้เป็นพยัญชนะที่ควบ ร ล ว ประสมสระเดียวกันและออกเสียงพร้อมกันและควบกล้ำอีกชนิดหนึ่งคือ ควบกล้ำไม่แท้ เป็นพยัญชนะที่มีตัว ร ควบอยู่แต่ไม่ออกเสียง ร หรือ เปลี่ยนเสียงเป็นเสียงอื่น

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวช (2547 : 126) ได้แบ่งอักษรควบหรืออักษรกล้ำเป็น 2 ชนิด คือ อักษรควบแท้ซึ่งเกิดจากพยัญชนะ 2 ตัว ควบหรือกล้ำกับ ร ล ว อยู่ในสระเดียวกัน และออกเสียงพร้อมกันและอักษรควบไม่แท้ ซึ่งเกิดจากพยัญชนะควบกล้ำกับคำ ร แต่อยู่ในสระเดียวกัน แต่ออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้าหรือออกเสียงเปลี่ยนไปจากเดิม

สรุปได้ว่า คำควบกล้ำหรืออักษรควบมี 2 ชนิด คือคำควบกล้ำแท้และคำควบกล้ำไม่แท้ คำควบกล้ำแท้เป็นคำที่ประสมด้วยพยัญชนะตัวหลัง หรือ ร ล ว เมื่ออ่านต้องอ่าน

ออกเสียงพยัญชนะต้น 2 ตัวพร้อม ๆ กัน ส่วนคำควบกล้ำไม่แท้เป็นคำที่มีพยัญชนะตัวหลัง คือ ร ซึ่งมีวิธีอ่านอยู่ 2 วิธี คือ อ่านออกเสียงพยัญชนะต้นตัวหน้าเพียงตัวเดียวและคำที่เขียนด้วย ทร จะเปลี่ยนเป็นพยัญชนะเสียงต้นเป็นเสียง ซ

3. ปัญหาของการเขียนคำควบกล้ำ

การเขียนคำควบกล้ำ เป็นปัญหาที่สำคัญของนักเรียนและครูสอนภาษาไทยเป็นอย่างมากและจากการศึกษาพบว่า สาเหตุของการเขียนคำควบกล้ำผิดมี ดังนี้

วรรณิ โสภประยูร (2537 : 157) ได้ศึกษาลักษณะคำยาก ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนส่วนมากเขียนผิดนั้น สาเหตุที่เขียนผิดสรุปได้ ดังนี้

1. นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับคำผิด โดยเห็นแบบอย่างที่จะกดคำผิด
2. นักเรียนไม่รู้หลักภาษา เช่น ไม่รู้จักประสรรชนีย์ เป็นต้น
3. นักเรียนไม่ทราบความหมายเพราะคำไทยมีคำพ้องเสียง
4. นักเรียนฟังไม่ชัด เพราะคำไทยมีคำควบกล้ำเช่น คลอง ครอง กลอง

กรอง

5. นักเรียนไม่สามารถถ่ายทอดคำตามเสียงคำที่มาจากภาษาอังกฤษ ซึ่งเขียนแตกต่างจากเสียงได้ เช่น ซอลท์ ดอกเตอร์ แท็กซี่

6. นักเรียนใช้คำที่มี ร ล ไม่ถูก เช่น ราว ลาว ราด ลาด

จากปัญหาจะเห็นได้ว่าปัญหาที่สำคัญของการเขียนสะกดคำผิด ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนตัวนักเรียนเองและวิธีการสอนของครู ดังนั้นผู้เกี่ยวข้องจึงควรตระหนักถึงปัญหาเหล่านี้เป็นสำคัญ นอกจากนี้มีสาเหตุมาจากสิ่งแวดล้อมภายนอก เช่น การหาโฆษณาสินค้าป้ายโฆษณาต่าง ๆ และสื่อมวลชน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ความหมายของกิจกรรมกลุ่มร่วมมือ STAD (Student Teams Achievement Divisions หรือ STAD) เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือรูปแบบหนึ่งมีนักการศึกษาได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สลาวิน (Slavin. 1995 : 288) ได้ให้ความหมายการจัดการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนด้วยเทคนิค STAD ไว้คือ การเรียนเป็นทีมที่ผสมความรู้ความสามารถสนุกสนานมีการปฏิสัมพันธ์กันหรือได้รับรางวัลสำหรับทีมที่สมาชิกสามารถทำคะแนนมากกว่าคะแนนฐานของตัวเอง

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546 : 170) ได้ให้ความหมายการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนด้วยเทคนิค STAD ไว้ว่าเป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้อีก รูปแบบหนึ่งคล้ายกันกับเทคนิค TGT ที่แบ่งนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันออกเป็นกลุ่ม เพื่อทำงานรวมกันกลุ่มละประมาณ 4-5 คน โดยกำหนดให้สมาชิกของกลุ่มได้เรียนรู้ในเนื้อหา สาระที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้แล้วทำการทดลองเรียนรู้คะแนนที่ได้จากการทดสอบของสมาชิกแต่ละคนนำเอามาบวกเป็นคะแนนรวมของทีมผู้สอนจะต้องใช้เทคนิคการเสริมแรง เช่น ให้รางวัล คำชมเชย เป็นต้น ดังนั้นสมาชิกกลุ่มจะต้องมีการกำหนดเป้าหมายร่วมกันช่วยเหลือซึ่งกันและกันเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

สรุปได้ว่าการจัดการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือด้วยเทคนิค STAD คือการจัดการเรียนเป็นกลุ่มหรือเป็นทีมที่มีสมาชิกในกลุ่ม 4-5 คน โดยแบ่งตามความสามารถสมาชิกทุกคนจะต้องช่วยเหลือกันในขณะเรียน ความสำเร็จของกลุ่มคือความสำเร็จของบุคคลและความสำเร็จของแต่ละคนคือความสำเร็จของกลุ่ม

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้
(สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. 2546 : 170)

1. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง
2. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกทักษะกระบวนการทางสังคมเช่นทักษะกระบวนการกลุ่มทักษะการเป็นผู้นำและฝึกความรับผิดชอบ

องค์ประกอบของกิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

กมลวรรณ โปธิบัณฑิต (2543 : 30) รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้นี้ เทคนิค STAD มีส่วนประกอบที่สำคัญ 5 ประการด้วยกัน คือ

1. การนำเสนอบทเรียนทั้งชั้น (Class Presentation) ครูจะทำการสอนเนื้อหาของบทเรียนแก่นักเรียนพร้อมกันทั้งชั้น ซึ่งครูอาจใช้เทคนิควิธีการสอนรูปแบบใดนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของเนื้อหาของบทเรียนและการตัดสินใจของครูเป็นสำคัญที่จะเลือกวิธีการที่เหมาะสมและการนำเสนอบทเรียนของครูต้องใช้สื่อประกอบอย่างพอเพียงด้วย

2. การจัดกลุ่ม (Teams) จัดผู้เรียนเป็นกลุ่มประกอบด้วยสมาชิกกลุ่มละ 4-5 คน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะแบ่งแบบความสามารถในด้านต่างๆ เพื่อร่วมกันศึกษาเนื้อหาและปฏิบัติตามกติกาการเรียนรู้แบบร่วมมือในบทบาทต่างๆ เช่น เป็นผู้หาคำตอบ เป็นผู้สนับสนุน และเป็นผู้จัดบันทึกการแบ่งกลุ่มลักษณะนี้จุดประสงค์หลัก เพื่อการเรียนรู้ร่วมกันของผู้เรียนซึ่งสมาชิกทุกคนในกลุ่มมีการช่วยเหลือกัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่มมีการ

นับถือตนเองและยอมรับต่อกัน จึงทำให้เกิดความรู้สึกผูกพันกัน

3. การทดสอบย่อย (Test) หลังจากที่ผู้สอนได้เสนอบทเรียนไปแล้ว 1-2 คาบจะมี การทดสอบผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยไม่เปิดโอกาสให้ปรึกษากันในระหว่างทำการทดสอบ เพื่อวัด ความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว ดังนั้นผู้เรียนแต่ละคนจึงต้องมีความรับผิดชอบต่อตัวเอง ในการรับความรู้จากผู้สอนและเพื่อน

4. คะแนนพัฒนาการรายบุคคล (Individual Improvement Scores) แนวคิดหลักของการให้คะแนนแบบนี้ก็เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนบรรลุวัตถุประสงค์หรือเพื่อแสดงออกซึ่งความสามารถของตนเองให้ดีกว่าครั้งก่อน ผู้เรียนแต่ละคนก็สามารถทำคะแนนสูงสุดให้กลุ่มตนได้ด้วยวิธีนี้นักเรียนแต่ละคนจะมีคะแนนพื้นฐานซึ่งคิดมาจากคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลาย ๆ ครั้ง

5. การตระหนักถึงความสำเร็จของกลุ่ม (Team Recognition) การที่กลุ่มได้รับรางวัลก็ต่อเมื่อกลุ่มนั้น ได้รับความสำเร็จเหนือกลุ่มอื่น ซึ่งจะตัดสินด้วยคะแนนที่ได้มาจากการทำแบบทดสอบของสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มแล้วคิดเป็นคะแนนพัฒนามาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม

ศุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2546 : 171) กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD มีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

1. การเสนอเนื้อหาผู้สอนทบทวนบทเรียนที่เรียนมาแล้วและนำเสนอเนื้อหาสาระหรือความคิดรวบยอดใหม่

2. การทำงานเป็นทีมหรือกลุ่มผู้สอนจัดผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกันจัดให้คละกันและชี้แจงให้ผู้เรียนทราบถึงบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม ถ้าจะต้องช่วยและร่วมกันเรียนรู้เพราะผลการเรียนของสมาชิกแต่ละคนส่งผลต่อผลรวมของกลุ่ม

3. การทดสอบย่อยสมาชิกหรือผู้เรียนทุกคนทำแบบทดสอบย่อยเป็นรายบุคคล หลังจากเรียนรู้หรือทำกิจกรรมแล้ว

4. คะแนนพัฒนาการของผู้เรียนเป็นคะแนนการพัฒนาหรือความก้าวหน้าของสมาชิกแต่ละคนซึ่งผู้สอนและผู้เรียนอาจรวมกันกำหนดคะแนนการพัฒนาเป็นเกณฑ์ขึ้นมาก็ได้ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 คะแนนพัฒนาการของผู้เรียน

คะแนนจากการทดสอบ	คะแนนความก้าวหน้า
1. ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐานมากกว่า 10 คะแนน	0
2. ได้คะแนนต่ำกว่าคะแนนฐาน 1-10 คะแนน	10
3. ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐาน 1-10 คะแนน	20
4. ได้คะแนนสูงกว่าคะแนนฐานเกิน 10 คะแนน	30

5. การรับรองผลงานและเผยแพร่ชื่อเสียงของทีมเป็นการประกาศผลงานของทีมเพื่อรับรองและยกย่องชมเชยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ปิดประกาศให้รางวัลลงจดหมายข่าว ประกาศ เสียงตามสาย เป็นต้น

สรุปได้ว่าองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบด้วยการนำเสนอเนื้อหาสาระใหม่ การจัดกลุ่มทำงานเป็นทีมการทดสอบย่อยการพัฒนารายบุคคลความสำเร็จของกลุ่ม

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

สลาวิน (Slavin, 1995 : 73-80) กล่าวถึงการเรียนตามรูปแบบของการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มี 2 ขั้นตอน คือขั้นการเตรียมการสอนและขั้นกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นการเตรียมการสอน (Preparation)

1. วัสดุและเอกสารประกอบการเรียน (Materials) การสอนโดยใช้การเรียนการสอนตามรูปแบบการแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์สามารถใช้ได้กับเนื้อหาต่าง ๆ ที่ครูสร้างขึ้นตามหลักสูตรโดยทำเอกสารประกอบการสอนหรือใบงานกระดาษคำตอบและข้อทดสอบย่อยสำหรับเนื้อหาที่จะสอนแต่ละบทซึ่งแต่ละหน่วยใช้กิจกรรมการเรียนการสอน 3-5 วัน

2. การจัดกลุ่มผู้เรียน (Assigning Students to Teams) การแบ่งการเรียนตามรูปแบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ในแต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน ถ้าสมาชิก 4 คนประกอบด้วยผู้เรียนเก่ง 1 คนปานกลาง 2 คนและอ่อน 1 คนและถ้าสมาชิกมี 5 คนจะมีผู้เรียน ปานกลางเพิ่มอีก 1 คนไม่ควรให้ผู้เรียนเลือกเข้ากลุ่มกันเองเพราะผู้เรียนจะเลือกคนที่มีความคล้ายคลึงกับตนเองมีข้อควรปฏิบัติในการจัดกลุ่มผู้เรียนเข้ากลุ่ม ดังนี้

2.1 จัดทำเอกสารสรุปเกี่ยวกับบทเรียนเป็นทีมให้แต่ละกลุ่ม

2.2 จัดผู้เรียนเข้ากลุ่ม โดยจัดเรียงผู้เรียนที่มีผลคะแนนสูงสุด ไปถึงต่ำสุดข้อมูลที่ใช้ในการแบ่งกลุ่มได้จากคะแนนการทดสอบซึ่งถือว่าเป็นข้อมูลที่ดีที่สุดหรืออาจจะใช้คะแนนจากผลการเรียนที่ผ่านมาหรือบางครั้งอาจพิจารณาจากครูเองก็ได้

2.3 พิจารณานำจำนวนกลุ่มในชั้นเรียนซึ่งในแต่ละกลุ่มควรมีสมาชิก 4 คน การกำหนดว่าจะมีจำนวนกลุ่มนั้นให้เอา 4 ไปหารจำนวนผู้เรียนทั้งหมดถ้าหารด้วย 4 ไม่ลงตัวก็จะมีบางกลุ่มที่มีสมาชิกมากกว่า 4 คน เช่น ถ้ามีผู้เรียนในห้องเรียน 34 คนก็จะมี 8 กลุ่มที่มีสมาชิกกลุ่มละ 4 คน ส่วนอีก 2 กลุ่มจะมีสมาชิก 5 คน เป็นต้น

2.4 การจัดผู้เรียนเข้าประจำกลุ่มในแต่ละกลุ่มควรจัดให้มีสมาชิกสมดุลกัน มีระดับความสามารถโดยเฉลี่ยของแต่ละกลุ่มเท่าๆกัน โดยในแต่ละกลุ่มจะประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนทั้งสูงปานกลางและต่ำ

2.5 ให้ผู้เรียนเขียนชื่อสมาชิกลงในบัตรสำหรับเก็บข้อมูลของแต่ละกลุ่มและตั้งชื่อกลุ่มเพื่อเก็บไว้ที่ครู

3. การกำหนดคะแนนพื้นฐาน คือคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบของผู้เรียนครั้งก่อน ๆ เช่น ถ้าครูเริ่มใช้กิจกรรมนี้ใหม่ ๆ อาจให้มีการทดสอบก่อน 3 ครั้งหรือมากกว่านั้น แล้วใช้คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบนั้นมาเป็นคะแนนฐานนอกจากนี้ครูอาจจะใช้เกรดที่ผู้เรียนได้ในปีปลายภาคเรียนที่ผ่านมาเป็นคะแนนฐาน

ขั้นกำหนดกิจกรรม

การเรียนตามรูปแบบการแบ่งกลุ่มสัมฤทธิ์ประกอบด้วยการเรียนการสอน 4 กิจกรรม ดังนี้

1. ขั้นตอนการสอน (Teach) ในการสอนเนื้อหาเรื่องหนึ่งใช้เวลาประมาณ

1-2 คาบ ดำเนินการสอนตามแผนการสอน นำเสนอบทเรียนของครู การนำเข้าสู่บทเรียน (Opening) เป็นการพัฒนา (Development) และการชี้แนะแนวทางปฏิบัติ (Guided Practice) มีรายละเอียดดังนี้

การนำเข้าสู่บทเรียน (Opening) เป็นการเร้าความสนใจของผู้เรียนให้อยากเรียนรู้ อยากเห็นครูบอกให้ผู้เรียนทราบถึงเรื่องที่เรียนว่าคืออะไรมีความสำคัญอย่างไรกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนด้วยการสาธิตหรือยกปัญหาต่างๆในชีวิตจริงหรือทบทวนสั้นๆเกี่ยวกับทักษะหรือข้อมูลที่ผู้เรียนควรรู้

2. การพัฒนา (Development) ซึ่งครูอาจจะปฏิบัติกิจกรรมดังนี้

2.1 การทดสอบโดยจุดประสงค์เน้นที่ความหมายในการเรียนไม่ใช่จำ

2.2 ทำให้ผู้เรียนเห็นทักษะที่จะเกิดโดยใช้อุปกรณ์หรือสื่อที่เห็นชัดเจน

2.3 ประเมินความเข้าใจของผู้เรียนบ่อยๆ โดยใช้คำถาม

2.4 อธิบายคำตอบว่าทำไมถึงถูกต้องและไม่ถูกต้องหรือผิดยกเว้นกรณี
ที่เห็นชัดเจนแล้ว

2.5 เสนอโน้ตสั้นต่อไปเมื่อผู้เรียนเข้าใจแนวคิดหลักของเรื่องที่สอน

2.6 กำหนดกรอบให้อยู่ในเรื่องที่กำลังจัดกิจกรรมขจัดสิ่งแทรกซ้อน
ต่าง ๆ หรือโดยการถามคำถามต่างๆและนำเสนอทเรียนให้จบอย่างรวดเร็ว

3. การชี้แนะแนวทางปฏิบัติ (Guided Practice) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึก
ปฏิบัติเกี่ยวกับบทเรียนที่นำเสนอ โดยการแนะแนวทางให้ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการปฏิบัติคือ
ว่าเป็นขั้นการฝึกฝนอาจทำ ดังนี้

3.1 ผู้เรียนทุกคนช่วยกันแก้ปัญหาหรือหาคำตอบสำหรับคำถามนั้น ๆ

3.2 ลุ่มผู้เรียนเพื่อตอบคำถาม วิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนทุกคนเตรียมการตอบ
คำถามไว้

3.3 ไม่ควรให้งานที่ต้องใช้เวลาอันอาจให้ผู้เรียนแก้ปัญหา 1-2 ข้อหรือ
ยกตัวอย่างหรือเตรียมคำถาม 1-2 ข้อแล้วให้ข้อมูลย้อนกลับ

4. การเรียนเป็นกลุ่ม (Team Study) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนั้น ๆ
ใช้เวลาประมาณ 1-2 คาบผู้เรียนจะได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองเอกสารที่ใช้คือใบงานและ
กระดาษคำตอบอย่างละ 2 ชุด สำหรับในแต่ละกลุ่มในขณะที่เรียนสมาชิกในกลุ่มจะต้องเรียนรู้
เนื้อหาต่างๆให้เข้าใจและช่วยกันทำงานในคาบแรกของการเรียนรวมกันเป็นกลุ่ม ครูต้อง
อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจ แนวทางในการทำงานร่วมกัน

ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2546 : 172) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการ
เรียนรู้ โดยใช้เทคนิค STAD ดังนี้

ขั้นเตรียมเนื้อหา ประกอบด้วย

1. การจัดเตรียมเนื้อหาสาระผู้สอนจัดเตรียมเนื้อหาสาระหรือเรื่องที่เรียน ได้เรียนรู้
เป็นเนื้อหาใหม่โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองรวมทั้งสื่อวัสดุอุปกรณ์หรือ
แหล่งเรียนรู้ ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น

2. การจัดเตรียมแบบทดสอบย่อย เช่น ข้อทดสอบ กระดาษคำตอบ เกณฑ์การ
ให้คะแนน เป็นต้น

ขั้นจัดทีม เป็นการแบ่งกลุ่มผู้เรียนทั้งเพศและความสามารถคละกันเป็นกลุ่มๆ ละ 4-5 คน ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่เรียนเก่ง 1 คน ปานกลาง 2-3 คน อ่อน 1 คน

ขั้นเรียนรู้ ประกอบด้วย

1. ผู้สอนแนะนำวิธีการเรียนรู้
2. ทีมวางแผนการเรียนรู้ โดยแบ่งภาระหน้าที่กัน เช่น ผู้อ่าน ผู้หาคำตอบ

ผู้สนับสนุน ผู้จัดบันทึก ผู้ประเมินผล

3. สมาชิกในแต่ละกลุ่มศึกษาเนื้อหาสาระและทำกิจกรรมตามใบงานที่ผู้กำหนด ซึ่งการเรียนรู้วิธีนี้ เน้นการให้ความร่วมมือช่วยเหลือกันในทีมมากกว่าการแข่งขันแบบตัวต่อตัว

4. ผู้เรียนหรือสมาชิกแต่ละกลุ่มประเมินเพื่อทบทวนความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหา

ขั้นทดสอบ ประกอบด้วย

1. ผู้เรียนแต่ละคนทำการทดสอบย่อยเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ ที่ได้เรียนรู้จากข้อทดสอบของผู้สอน

2. ผู้สอนและผู้เรียนอาจร่วมกันตรวจผลการทดสอบของสมาชิกแต่ละคน
3. ทีมจัดทำคะแนนการพัฒนาของสมาชิกแต่ละคนและคะแนนการพัฒนา

ของกลุ่ม

4. ให้แต่ละทีมนำคะแนนการพัฒนาของทีมไปเทียบเกณฑ์ เพื่อหาระดับคุณภาพ ซึ่งอาจกำหนด ดังตัวอย่าง

วิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 5 คะแนนพัฒนาเทียบเกณฑ์คุณภาพ

คะแนนการพัฒนา	ระดับคุณภาพ
0-30	ต้องปรับปรุง
31-60	ควรปรับปรุง
61-90	พอใช้
91-120	ดี
121-150	ดีมาก

การวัดผลการสอนแบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมกัน (STAD)

การวัดผลการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการวัดผลเพื่อมุ่งความสำเร็จของกลุ่มซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

1. การทดสอบ (Quizzes) เมื่อครูสอนไปประมาณ 1-2 ครั้งผู้เรียนจะเข้าทำการทดสอบในสารที่เรียน ต่างคนต่างสอบ ช่วยเหลือกันไม่ได้

2. การปรับปรุงคะแนน (Individual Improvement Score) จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนแบบความสามารถ สูง กลาง ต่ำ ซึ่งในการแบบกลุ่มจะใช้ข้อมูลจากคะแนนจากการทดสอบในภาคเรียนที่ผ่านมา เน้นการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือกันในงานที่ได้รับมอบหมาย มีการทดสอบโดยต่างคนต่างทำ การปรับปรุงคะแนนเปิดโอกาสให้สามารถปรับปรุงคะแนน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถอย่างเต็มที่ การจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มที่เน้นความสำเร็จร่วมกัน (STAD) ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ขึ้นนำเสนอเนื้อหาใหม่ (Class Presentation) โดยครูผู้สอนเสนอเนื้อหาต่อผู้เรียนทั้งชั้น เนื้อหาอาจเป็นเอกสาร สื่อการเรียนการสอนประกอบ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจเรื่องที่เรียน และเห็นแนวทางในการทำกิจกรรมกลุ่มต่อไป

2.2 ขึ้นทำงานกลุ่ม (Teams) ประกอบด้วยสมาชิก 4-6 คน มีผลสัมฤทธิ์ คะแนนหน้าที่ของกลุ่มคือช่วยเหลือกัน อภิปรายปัญหาหาร่วมกัน รวมทั้งตรวจสอบคำตอบการแก้ไขคำตอบทุกคนต้องช่วยเหลือกันให้มีความรู้อย่างถ่องแท้ คนเก่งช่วยคนอ่อน ปรีกษาเพื่อน ปรีกษาครูและให้กำลังใจกันและกัน

2.3 ขึ้นการทดสอบย่อย (Quizzes) หลังจากเรียนไปแล้ว 11-2 ชั่วโมง นักเรียนทุกคนต้องทดสอบในเนื้อหาสาระที่เรียน ทำตามความสามารถของตนเอง ช่วยเหลือกันไม่ได้

2.4 ขึ้นคะแนนพัฒนารายบุคคล (Individual Improvement) เปิดโอกาสให้นักเรียนพัฒนาความสามารถของตนเองอย่างเต็มที่ เพื่อปรับปรุงคะแนนตนเองให้สูงขึ้น โดยเปรียบเทียบคะแนนที่สอบได้กับคะแนนมาตรฐาน คะแนนที่ได้เป็นคะแนนความก้าวหน้า

2.5 ขึ้นให้รางวัลกลุ่ม (Team Recognition) คะแนนของกลุ่มใดเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มนั้นจะได้รับรางวัล อาจเป็นคำชมเชย ประกาศนียบัตร รางวัล

นอกจากนี้ สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ (2546 : 175) ได้ให้ข้อดีข้อเสียและข้อจำกัดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ไว้ ดังนี้

ข้อดี

1. ผู้เรียนมีความเอาใจใส่รับผิดชอบต่อตนเองและกลุ่มร่วมกับสมาชิกอื่น
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนที่มีความสามารถต่างกัน ได้เรียนรู้ร่วมกัน
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้นำ
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคม โดยตรง
5. ผู้เรียนมีความตื่นตัว สนุกสนานกับการเรียนรู้

ข้อจำกัด

1. ถ้าผู้เรียนขาดความเอาใจใส่และความรับผิดชอบส่งผลให้ผลงานกลุ่มและการเรียนรู้ไม่ประสบความสำเร็จ
2. เป็นวิธีการที่ผู้สอนจะต้องเตรียมการดูแลเอาใจใส่กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างใกล้ชิดจึงจะได้ผลดี
3. ผู้สอนมีภาระงานมากขึ้น

บทบาทของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

สุวิมล เขี้ยวแก้ว (2540 : 85-86) ได้ให้ความหมายพฤติกรรมของครูต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยทั่ว ๆ ไปมีขั้นตอนดังนี้

1. แนะนำจุดประสงค์ จัดกลุ่มผู้เรียนบอกจุดประสงค์การเรียนรู้
2. ให้ข้อมูลแก่ผู้เรียนซึ่งอาจทำได้โดยการอธิบายหรือเตรียมเอกสารไว้ให้ผู้เรียนอ่านและทำความเข้าใจ
3. จัดระบบจัดระบบการทำงานในกลุ่มเน้นการใช้ความพยายามร่วมกัน
4. ช่วยเหลือกลุ่มให้คำแนะนำคำปรึกษาเมื่อกำลังประสบปัญหาในการทำงาน
5. ชื่นชมความสำเร็จให้คำชมเชยต่อความพยายามและความสำเร็จในการทำงานทั้งในภาพรวมของกลุ่มและตัวบุคคล

พรรณรศมี เเงาธรรมสาร (2540 : 35-39) ได้ให้ความหมายบทบาทครูในการเรียนแบบร่วมมือว่าครูควรสร้างบรรยากาศให้เอื้อต่อการเรียนของผู้เรียน ดังต่อไปนี้

1. ให้งานที่ท้าทายความสามารถมากกว่าการแข่งขัน
2. ให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกและตัดสินใจ
3. นับถือความคิดและความรู้สึกของผู้เรียน
4. ให้คุณค่าในความคิดของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นความคิดที่จำกัดเพียงใด
5. ให้กำลังใจผู้เรียนในการแสดงออกซึ่งความคิดของตนเองในหลายรูปแบบ

6. ยอมรับว่าผู้เรียนผิดพลาดได้

7. เผยแพร่ข้อเขียนหรือผลงานของนักเรียนในรูปแบบของหนังสือพิมพ์ จดหมายข่าวของห้อง

8. กระตุ้นและส่งเสริมความคิดของผู้เรียน โดยใช้ข้อมูลต่าง ๆ เช่น หนังสือวารสารข่าวหรือสื่อการสอน เช่น รูปภาพ

สรุปได้ว่าบทบาทที่สำคัญของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มร่วมมือนั้นครูจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายของการสอนทั้งในด้านวิชาการและอื่น ๆ ไว้ด้วยซึ่งจุดมุ่งหมายส่วนหลังนี้ครูมักจะละเลยจุดมุ่งหมายหลักนี้จะเป็นลักษณะของการทำงานร่วมกันว่าต้องให้มีลักษณะอย่างไรซึ่งอาจเป็นทักษะการทำงานกลุ่มหรือการเข้าสังคม (Social Objective) นอกจากนี้ครูตั้งจุดมุ่งหมายของการสอนให้ชัดเจนแล้วครูควรจะต้องเอาใจใส่ในเรื่องของการจัดกลุ่มด้วย เพราะการจัดกลุ่มนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ในการเรียนแบบร่วมมือดังนั้นครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบของการจัดกลุ่ม เช่น

1. ลักษณะของกลุ่มควรจัดเป็นกลุ่มลักษณะใดกลุ่มอาจเป็นลักษณะเดียวกัน (Homogeneous) หรือลักษณะต่างกัน (Heterogeneous)
2. การจัดวางกลุ่มจะวางอย่างไร
3. สมาชิกของกลุ่มใครจะเป็นผู้เลือกให้ครูเลือกหรือผู้เรียนเลือกเองแต่โดยทั่วไปจากการวิจัยพบว่าการเรียนรู้ที่ดีครูควรจะเป็นผู้เลือกให้และแบ่งกลุ่มผู้เรียนควรมีขนาดกลุ่มละ 3-5 คนเพราะถ้าคนในกลุ่มมากไปจะทำให้การมีส่วนร่วมของผู้เรียนบางคนน้อยไป แต่ถ้าคนในกลุ่มน้อยไปก็จะได้ความคิดไม่หลากหลาย
4. ระยะเวลาที่กลุ่มอยู่ด้วยกันควรยาวนานแค่ไหนการเรียนรู้จึงประสบผลดีครูจะต้องพิจารณาตามความเหมาะสม
5. การเตรียมเอกสารหรืออุปกรณ์สำหรับผู้เรียนครูจะต้องพิจารณาว่าควรมีจุดเดียวสำหรับของกลุ่มเพื่อใช้ร่วมกันหรือจัดแบ่งเป็นหลายส่วนหลายชุดแยกตามสมาชิกกลุ่ม

บทบาทผู้เรียนในการจัดกิจกรรมเรียนรู้กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD

อรพรรณ พรสีมา (2540 : 62) ได้ให้ความหมายบทบาทของผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือมีดังนี้

1. ผู้เรียนต้องไว้วางใจซึ่งกันและกันและพัฒนาทักษะสื่อความหมายของตนให้ดีขึ้น
2. ในการทำกิจกรรมการเรียนในแต่ละกิจกรรมสมาชิกของกลุ่มคนหนึ่งจะทำหน้าที่ประสานงานคนหนึ่งทำหน้าที่เลขานุการกลุ่ม ส่วนสมาชิกที่เหลือจะทำหน้าที่เป็นเพื่อน

ร่วมทีมสมาชิกแต่ละคนจะต้องได้รับมอบหมายหน้าที่รับผิดชอบทุกคนในกลุ่มจะต้องเข้าใจ เรื่องที่กำลังเรียนและสามารถตอบคำถามได้เหมือนกันทุกคนจะไม่มีสมาชิกคนใดของกลุ่มถูก ทอดทิ้งผู้ประสานงานกลุ่มต้องกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมเสริมสร้างความสำเร็จของกลุ่ม

3. ผู้เรียนควรให้เกียรติและฟังความคิดเห็นของเพื่อนสมาชิกทุกคนสมาชิกใน กลุ่มอาจวิจารณ์ความคิดเห็นของเพื่อนได้ แต่ไม่วิจารณ์ตัวบุคคลและควรเป็นไปเพื่อความ ชัดเจนในความคิดเห็น

4. ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนๆ ในกลุ่มผู้เรียนจะ ร่วมกันทำกิจกรรมการดูแลให้ทุกคนได้ปฏิบัติตามบทบาทและหน้าที่และการช่วยกันควบคุม เวลาในการทำงาน

สรุปได้ว่าบทบาทของผู้เรียนในการเรียนแบบร่วมมือสมาชิกของกลุ่มต้องไว้วางใจ และช่วยเหลือกันรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองทำกิจกรรมร่วมกัน โดยไม่ทอดทิ้งสมาชิกใน กลุ่มของตนให้เกียรติและฟังความคิดเห็นของเพื่อนเพื่อความสำเร็จของกลุ่ม

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

จอห์นสัน (Johnson. 1993 : 7-19) ได้เสนอการให้คะแนนในการเรียนแบบ ร่วมมือไว้ดังนี้

1. คะแนนเดี่ยวยกคะแนนโบนัสถ้าสมาชิกทุกคนทำได้ถึงเกณฑ์ (Individual Score Plus Bonus Points Based on all Members Reaching Criterion) สมาชิกกลุ่มศึกษา บทเรียนร่วมกันและแน่ใจว่าทุกคนได้ความรู้ในสิ่งที่เรียนจากนั้นทดสอบรายบุคคลถ้าสมาชิก กลุ่มได้คะแนนมากกว่าเกณฑ์ ที่ตั้งไว้ก็จะได้คะแนนพิเศษด้วย

2. คะแนนเดี่ยวยกกับคะแนนโบนัสตามคนที่ได้คะแนนต่ำสุด (Individual Score Plus Bonus Points Based on all Members Reaching Criterion) สมาชิกกลุ่มเตรียม ตัวให้พร้อม สำหรับการสอบเมื่อทำการทดสอบสมาชิกจะได้รับคะแนนโบนัสเพิ่มขึ้นจาก คะแนนสอบของคนที่ได้ต่ำสุด

3. คะแนนเดี่ยวยกกับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม (Individual Score Plus Group Average) สมาชิกกลุ่มเตรียมพร้อมสำหรับการสอบเมื่อสอบก็จะได้รับคะแนนของตนและจะ ได้คะแนนเพิ่มขึ้นจากคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

4. คะแนนเดี่ยวยกคะแนนโบนัสจากคะแนนปรับปรุง (Individual Score Plus Bonus on Improvement Score) สมาชิกกลุ่มเตรียมพร้อมสำหรับการสอบแล้วทำการ สอบเป็นรายบุคคลและได้รับคะแนนเป็นของตนเองและจะได้คะแนนเพิ่มขึ้นเมื่อสมาชิกกลุ่ม

สามารถทำคะแนนได้ดีกว่าการสอบในครั้งก่อนซึ่งถือเป็นคะแนนปรับปรุง

5. คะแนนของสมาชิกกลุ่มทุกคนรวมกัน (Totaling Member's Individual Score) สมาชิกในกลุ่มจะได้รับคะแนนจากคะแนนของทุกคนในกลุ่มรวมกัน

6. ค่าเฉลี่ยของคะแนนของสมาชิกกลุ่ม (Averaging of Member's Individual Score) คะแนนของสมาชิกกลุ่มทุกคนรวมกันแล้วหารด้วยจำนวนสมาชิกกลุ่มถือเป็นคะแนนของกลุ่ม

7. คะแนนของกลุ่มขึ้นอยู่กับผลงานเพียงชิ้นเดียว (Group Score on a Single Product) งานของกลุ่มเป็นงานเพียงชิ้นเดียว เช่น รายงานเรียงความเมื่อมีการประเมินงานทุกคน ในกลุ่มจะได้รับคะแนนเหมือนกัน

8. การสุ่มงานของสมาชิกในกลุ่มมาเป็นคะแนน (Randomly Selecting one Member's Paper to Score) สมาชิกกลุ่มทุกคนทำงานของตนเองและตรวจสอบจนแน่ใจว่าถูกต้อง สมบูรณ์ ครูจะสุ่มงานของคนใดคนหนึ่งมาตรวจและสมาชิกคนในกลุ่มจะได้รับคะแนนเช่นเดียวกัน

9. การสุ่มจากการทดสอบของสมาชิกกลุ่ม (Randomly Selecting one Member's to Score)

10. สมาชิกทุกคนได้รับคะแนนตามคนที่ได้คะแนนต่ำสุด (All Members Receive Lowest Member Score) สมาชิกกลุ่มเตรียมพร้อมสำหรับการสอบแล้วทำการสอบเป็นรายบุคคลสมาชิกกลุ่มก็จะได้รับคะแนนตามคนที่ได้รับคะแนนที่ต่ำที่สุดในกลุ่ม

11. คะแนนเฉลี่ยบวกคะแนนทักษะความร่วมมือ (Average of Academic Scores Plus Collaborative Skills Performance Score) ผู้เรียนทำงานร่วมกันทำการสอบแล้วนำคะแนน จากการสอบมาเฉลี่ยนำไปบวกกับคะแนนทักษะความร่วมมือ

12. คะแนนสอบและรางวัลที่ไม่เกี่ยวข้องกับคะแนนสอบ (Dual Academic and Nonacademic Rewards) สมาชิกกลุ่มเตรียมพร้อมสำหรับการสอบแล้วต่างคนต่างสอบและจะได้รับคะแนนเดี่ยวแล้วมาพิจารณาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มเพื่อพิจารณารางวัลจากค่าเฉลี่ยนั้น

ระวีวรรณ ศรีศรีรัมย์ (2543 : 151) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูในการเรียนแบบร่วมมือดังนี้

1. ครูบอกจุดประสงค์ของการเรียนแบบร่วมมือให้ผู้เรียนเข้าใจซึ่งรวมถึงวิธีการเรียนการที่ทุกคนปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนผลการดำเนินงานการให้คะแนนใน ลักษณะของกลุ่มรางวัลและผลที่จะได้รับเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จในการเรียน

2. กำหนดขนาดของกลุ่มวิธีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนสถานที่สำหรับเรียนซึ่งอาจจะใช้ ห้องเรียนห้องสมุดห้องหรือกิจกรรมต่างๆรวมทั้งแผนงานสำหรับการเรียนใบงานเอกสาร เสริม ความรู้ หรือข้อมูลต่าง ๆ สำหรับผู้เรียน

3. ครูให้ความรู้อธิบายแนวทางในการค้นหาความรู้เพิ่มเติมงานที่จะต้องทำหรือศึกษากำหนดเป้าหมายของงานเกณฑ์ในการพิจารณางานในระดับดีมากดีหรือพอใช้ รวมทั้ง พฤติกรรมของผู้เรียนในการทำงานกลุ่มและการมีส่วนร่วมในการทำงาน

4. ในระหว่างที่ผู้เรียนทำงานกลุ่มตามที่ได้รับมอบหมายนั้นผู้สอนจะต้องเอาใจใส่ติดตามพฤติกรรมของผู้เรียนให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับงานและพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มมีส่วนร่วมโดยตลอด

5. ครูสุรูปทเรียน โดยการถามคำถามเพื่อให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับงานที่ได้ทำไปหรือถามคำถามเพื่อทดสอบความรู้ของผู้เรียน

6. ประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนในด้านเนื้อหาวิชาการการแสดงความคิดเห็นรวมทั้งทักษะและการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มสรุปลักษณะของการให้คะแนนของการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือนั้นจะเห็น ได้วิธี ด้วยกัน ดังนั้นในการนำมาใช้เราจะต้องพิจารณาเลือกใช้ให้เหมาะสมกับรูปแบบและกิจกรรมที่จัดกับผู้เรียน

ประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ

นักวิชาการหลายท่านได้อธิบายประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือไว้ดังนี้
 สุมณฑา พรหมบุญ และ อรพรรณ พรสีมา (2540 : 28-29) ได้ให้ความหมายประโยชน์ของการเรียนแบบร่วมมือ ดังนี้

1. การเรียนแบบร่วมมือช่วยเตรียมผู้เรียนให้พร้อมที่จะเผชิญกับชีวิตจริงเพราะลักษณะของการเรียนแบบร่วมมือเปิด โอกาสให้ผู้เรียนได้รับฝึกหัดต่อการเรียนรู้ของตนเองได้ลงมือปฏิบัติทำกิจกรรมกลุ่มฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ การเป็นผู้นำผู้ตามและสิ่งสำคัญเป็นการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับชีวิตจริงของผู้เรียนมากที่สุด

2. การเรียนแบบร่วมมือช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีได้ฝึกฝนความเป็นประชาธิปไตยฝึกการช่วยเหลือเกื้อกูลกันฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขช่วยให้ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนต่อครูสถานศึกษาและสังคม

3. การเรียนแบบร่วมมือช่วยลดปัญหาทางวินัยในชั้นเรียนเพราะผู้เรียนทุกคน ได้ฝึกฝนจนเกิดวินัยในตนเองได้รับการยอมรับจากครูเพื่อนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ทำให้เกิดการยอมรับตนเองเกิดความสุขในการอยู่ร่วมกับเพื่อนๆ ปัญหาทางวินัยจึงลดน้อยลงและหมดไปในที่สุด

4. การเรียนแบบร่วมมือช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งชั้นสูงขึ้น การช่วยเหลือกันในกลุ่มเพื่อนทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในสิ่งที่เรียน ได้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า กระบวนการเรียนการสอนการเรียนแบบร่วมมือ ครูและนักเรียน มีบทบาทหน้าที่แตกต่างกัน แต่ครูและนักเรียนก็มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน กล่าวคือ ครูผู้สอนมีบทบาทและหน้าที่อำนวยความสะดวก และสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ตลอดจนสร้างแรงจูงใจและเสริมแรงให้ผู้เรียนด้วย ส่วนนักเรียนก็ต้องมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้กิจกรรมของกลุ่มบรรลุเป้าหมาย และประสบความสำเร็จ

แผนการจัดการเรียนรู้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีมีคุณภาพครูควรศึกษาขั้นตอนการเขียนแผนซึ่งสถาบันการศึกษาและนักการศึกษากล่าวถึงความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

กัลยาณี บุญประเสริฐ (2551 : 26) ให้ความหมายว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ แผนการหรือโครงการที่ครูวางไว้ล่วงหน้าสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยนำเนื้อหาสาระที่จะต้องสอนตลอดปีมาสร้างเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายคาบหรือรายชั่วโมงมีส่วนสำคัญประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา วิธีการจัดกิจกรรม สื่อการเรียน การวัดผลและประเมินผล

สวัสดิ์ สุขโสม (2551 : 32) ให้ความหมายว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้นหมายถึง การเตรียมการสอนอย่างมีระบบเป็นลายลักษณ์อักษรล่วงหน้า และเป็นเครื่องมืออันสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียน ไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางที่หลักสูตรกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 280) อธิบายว่าแผนการสอนคือ แผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอนการวัดประเมินผลให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ไชยวรรณ พิพัฒน์ยานนท์ (2553 : 72) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่ครูได้จัดเตรียมไว้ โดยมีองค์ประกอบการสอนครบ เพื่อให้การดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้งหรือแต่ละเนื้อหา บรรลุเป้าหมายตามหลักสูตรและมีประสิทธิภาพ

นันทวัน กองธรรม (2556 : 39) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หมายถึงการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูเตรียมไว้ล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษรให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเพื่อช่วยให้การเรียนรู้ดำเนินไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ

จากความเห็นของนักวิชาการเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ของครูที่จัดทำไว้ล่วงหน้าโดยการวางแผนการจัดกิจกรรมการวัดผลประเมินผล ยึดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและสาระการเรียนรู้ที่กำหนดให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น

2. หลักสำคัญของการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการสอบเปรียบได้กับพิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมงานก่อสร้าง วิศวกร หรือสถาปนิกจะขาดพิมพ์เขียวไม่ได้ฉันใด ผู้เป็นครูก็คาดแผนการสอนไม่ได้ฉันนั้น ยิ่งผู้ทำการสอนได้ทำแผนการสอนด้วยตัวเอง ก็จะยิ่งให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเพียงนั้น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 289) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนไว้ ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจในการสอนจะสอนด้วยความคล่องแคล่ว เป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างราบรื่น ไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้พร้อมแล้ว การสอนก็จะดำเนินการไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างสมบูรณ์
2. ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนเตรียมอย่างมีแผนมีเป้าหมาย และมีทิศทางในการสอน มิใช่สอนอย่างเลื่อนลอยผู้เรียนก็จะได้รับความรู้ความคิดเกิดเจตคติ และเกิดประสบการณ์ใหม่ตามที่ผู้สอนวางแผนไว้
3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผนการสอนผู้สอนต้องศึกษาหลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาสาระที่จะสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล แล้วจัดทำออกมาเป็นแผนการสอนเมื่อผู้สอนสอนตามแผนการสอน ก็ย่อมทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามจุดหมาย

4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ดีกว่าการสอนที่ไม่มีมีการวางแผนเนื่องจากในการวางแผนการสอน ผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบในทุกองค์ประกอบของการสอนรวมทั้งการจัดเวลา สถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้โดย สะดวกและง่ายคายขึ้น ดังนั้นเมื่อมีการวางแผนการสอนที่รอบคอบ และปฏิบัติตามแผนการสอน ที่วางไว้ ผลของการสอนย่อมสำเร็จ ได้ดีกว่าการไม่ได้วางแผนการสอน

5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการทบทวน หรือการออกข้อทดสอบ เพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้ นอกจากนี้ทำให้ผู้สอนมีเอกสารไว้ให้เป็นแนวทางแก่ผู้ที่เข้าสอนแทนในกรณีที่จำเป็น เมื่อผู้สอนไม่สามารถเข้าสอนเองได้ ผู้เรียนจะได้รับความรู้และประสบการณ์ที่ต่อเนื่องกัน

6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอน และต่อวิชาที่เรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอนสอนด้วยความพร้อม เป็นความพร้อมทั้งด้านจิตใจ และความพร้อมทางด้านวัตถุ ความพร้อมทางด้านจิตใจคือ ความมั่นใจในการสอนเพราะผู้สอนได้เตรียมการสอนไว้อย่างพร้อมเพียง เมื่อผู้สอนเกิดความพร้อมในการสอนย่อมสอนด้วยความกระฉ่างแจ้งทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจนในบทเรียนอันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

สุวิทย์ มูลคำ (2549 : 58) ได้ให้ความสำคัญของแผนการสอนว่า แผนการสอนเปรียบได้กับพิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมก่อสร้าง วิศวกรหรือสถาปนิกจะขาดมิได้ฉันใด ผู้เป็นครูก็คขาดแผนการสอนไม่ได้ฉันนั้นผลดีของการทำแผนการสอนสรุป ดังนี้

1. ทำให้เกิดการวางแผนวิธีการสอนวิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะเป็นการจัดทำอย่างมีหลักการที่ถูกต้อง
2. ช่วยให้ผู้ครุมีคู่มือการจัดการเรียนรู้ที่ทำได้ล่วงหน้าด้วยตนเอง และทำให้ครุมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย
3. ช่วยให้ผู้สอนทราบว่า การสอนของตนได้เดินทางไปในทางทิศใด หรือทราบว่า จะสอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ อะไร จะวัดและประเมินผลอย่างไร
4. ส่งเสริมให้ผู้สอนไปศึกษาหาความรู้ ทั้งเรื่องหลักสูตร วิธีการจัดการเรียนรู้ จัดหาและใช้สื่อแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผล

5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่มาสอน (จัดการเรียนรู้) แทนได้

6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่นำไปใช้และพัฒนาแล้วจะเกิดประโยชน์ต่อ
วงการศึกษา

7. เป็นผลของวิชาการที่แสดงถึงความชำนาญและความเชี่ยวชาญของ
ครูผู้สอนสำหรับประกอบการประเมินเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งวิทยฐานะครูให้สูงขึ้น สามารถ
เผยแพร่เป็นตัวอย่างได้

จากความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ดังกล่าว ผู้ศึกษาค้นคว้าสรุปได้ว่า
แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ครูได้ จัดเตรียมกระบวนการเรียนการสอนไว้ล่วงหน้า รู้ว่าจะ
สอนอะไร ด้วยวิธีใด สอนทำไม สอนอย่างไร จะใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้อะไร และจะวัดและ
ประเมินผลอย่างไร ทำให้ครูมีความมั่นใจในการจัดการเรียนรู้ได้ตามเป้าหมาย และเป็นคู่มือ
สำหรับครูที่สอนแทนด้วย

3. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีหลายรูปแบบขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของหน่วยงานต้น
สังกัดสถานศึกษาหรือครูผู้สอนที่จะเลือกใช้รูปแบบที่คิดว่ามีความเหมาะสมและสะดวกต่อการ
นำไปใช้ได้โดยมีประสิทธิภาพ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2551 : 25) ได้กล่าวถึงการจัดการทำ
แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่ามีแนวการเรียนรู้ ดังนี้

1. นำหน่วยการเรียนรู้มาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ แผนการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ทำได้ 2 รูปแบบ คือ

1.1 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ย่อย
รายชั่วโมง

1.2 แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้รวม ไม่
แยกเป็นรายชั่วโมง ครูจะต้องทำไปจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ย่อยเอง

2. ส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย

2.1 ชื่อหน่วยที่และชื่อหน่วย ชั้นที่สอนและเวลาที่สอน

2.2 หน่วยการเรียนรู้จัดเป็นแผนการเรียนรู้ย่อย คือ หัวข้อเรื่อง การ
เรียนรู้จะเป็นที่แผนขึ้นกับหัวข้อการเรียนรู้ที่กำหนดในสาระการเรียนรู้

2.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดมาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2.4 สาระการเรียนรู้ คือเนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เป็นหัวข้อย่อย

2.5 กระบวนการจัดการเรียนรู้คือ การจัดการเรียนการสอนและ กิจกรรมการเรียนที่ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน

2.6 การวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ คือ การกำหนดวิธีการวัดผล และประเมินผล เช่น การสังเกตการตรวจผลงานและพฤติกรรมนักเรียนซึ่งเป็นการประเมิน จากสภาพจริง

2.7 สื่อและแหล่งการเรียนรู้จะกำหนดหนังสือประกอบการเรียนรู้ สถานที่ที่จะศึกษาวิทยาการ เป็นต้น

4. หลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2540 : 211-212) กล่าวถึงการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ มี องค์ประกอบ ดังนี้

- 4.1 ชื่อเรื่อง หรือชื่อหัวข้อเรื่องย่อย
- 4.2 จำนวนคาบ
- 4.3 สาระสำคัญ
- 4.4 จุดประสงค์การเรียนรู้
- 4.5 เนื้อหา
- 4.6 กิจกรรมการเรียนการสอน
- 4.7 สื่อการเรียนการสอน
- 4.8 การวัดผลประเมินผล

5. ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2550 : 126) ได้อธิบายถึงลักษณะแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ ดีไว้ดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักสูตร และแนวการจัดการเรียนรู้ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 2. นำไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ
 3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชา เหมาะสมกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด
 4. มีความกระชับชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจได้ตรงกัน
 5. มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้
- ถนอม ยนต์ชัย (2553 : 25) ได้กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้อง คำนึงถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของแผนการจัดการเรียนรู้รวมไปถึงขั้นตอนและหลักการในการ

จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ได้แผนการจัดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

เรื่องยศ ศิริเสาร (2553 : 27) ได้กล่าวไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ ที่ให้แนวทางการสอนแก่ผู้สอนอย่างชัดเจนทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการสอนและการวัดผลประเมินผล

นันทวัน กองธรรม (2556 : 41) ได้กล่าวไว้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะช่วยให้เกิดการวางแผนและเตรียมการล่วงหน้าทำให้ครูสามารถ เตรียมอุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ก่อนทำการสอนจริงและครูสามารถสอนได้ด้วยความมั่นใจ นักเรียนได้รับการพัฒนาพฤติกรรมไปในทางที่หลักสูตรต้องการ และผู้บริหารมีหลักฐานในการนิเทศการสอน

สรุปว่า แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้เกิดการวางแผนการสอนที่ดี ซึ่งเป็นการผสมผสานเนื้อหา สารและจุดประสงค์การเรียนรู้จากหลักสูตรผสมกับจิตวิทยาทางการศึกษานวัตกรรม การวัดและประเมินผล ตลอดจนช่วยตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และเป็นแนวทางสำหรับการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามหลักสูตรต่อไป การเขียนงานวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะสร้างแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค STAD มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเสนอเนื้อหาใหม่ (Class Presentation) ขั้นทำงานกลุ่ม (Teams) ขั้นการทดสอบย่อย (Quizzes) ขั้นคะแนนพัฒนารายบุคคล (Individual Improvement) ขั้นให้รางวัลกลุ่ม (Team Recogniton) โดยใช้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

แบบฝึกทักษะ

1. ความหมายของแบบฝึก

แบบฝึกเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอนอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงที่ครูจะต้องจัดทำขึ้นมา เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีผู้กล่าวถึงความหมายของแบบฝึก ดังนี้

ผานิต เพิ่มพูนทรัพย์ (2551 : 22) สรุปว่า แบบฝึกคือ สื่อหรือเอกสารประเภทหนึ่งประกอบแผนการสอนที่มีเนื้อหา เป็นการฝึกความชำนาญอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นส่วนเสริมสำหรับให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะความรู้ ความเข้าใจที่เพิ่มขึ้นส่วนใหญ่มักจะมีแบบฝึกอยู่ท้ายบทเรียน หรือเป็นแบบฝึกที่ครูสร้างขึ้น

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 111) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกกว่าแบบฝึก เป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งที่เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมสำหรับนักเรียนฝึกปฏิบัติเพื่อให้เกิด ความรู้ความเข้าใจและเพิ่มขึ้น

เทียมจันทร์ ไสยวรรณ (2552 : 32) ได้สรุปว่าแบบฝึกคือ สื่อการเรียนการสอนหรืออุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนในเรื่องใดเรื่อง หนึ่งจนเกิดทักษะ เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจเนื้อหาได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้ การสอนของครูและการเขียนของนักเรียนประสบผลสำเร็จ

ไชยวรรณ พิพัฒน์ยานนท์ (2553 : 52) กล่าวว่า แบบฝึกคือ สื่อการเรียนการสอนหรือสิ่งที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกการคิดการวิเคราะห์การแก้ปัญหาและการปฏิบัติของนักเรียนมี ลักษณะเป็นแบบฝึกที่มีกิจกรรมให้นักเรียนทำ เช่นแบบตัวอย่าง การตั้งโจทย์ปัญหาให้นักเรียนตอบ หรือการยกตัวอย่างข้อความเพื่อฝึกหลังจากที่ได้เรียนเนื้อหาไปแล้ว

ปิยมาศ มาวงค์ (2555 : 41) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกว่าเป็นสื่อการเรียน การสอนที่ผู้สอนสร้างขึ้นมาเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้เกิดทักษะ เกิดกระบวนการ คิด กระบวนการเรียนรู้สามารถตรวจสอบด้วยตนเองได้ โดยมีรูปแบบหลายอย่างเช่น เป็น รูปเล่ม บัตรงาน ซึ่งส่วนใหญ่หนังสือเรียนจะมีแบบฝึกอยู่ท้ายบทเรียน

นันทวัน กองธรรม (2556 : 23) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกกว่าแบบฝึกเป็น กิจกรรมหรืองานประสบการณ์ที่ครูจัดทำขึ้นให้นักเรียนได้ฝึกหัดกระทำ เพื่อทบทวน ฝึกฝน ความรู้ต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้วให้เกิด ความจำ ความชำนาญ จนสามารถนำไปปฏิบัติและใช้ใน ชีวิตประจำวันได้

จากความเห็นเกี่ยวกับความหมายของแบบฝึกดังกล่าวพอสรุปได้ว่า แบบฝึก คือ สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่ง ที่ใช้ฝึกให้กับผู้เรียนหลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อ ฝึกฝนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้นๆอย่างกว้างขวาง แบบฝึก จึงมีความสำคัญต่อผู้เรียนไม่น้อย ในการที่ช่วยเสริมสร้างให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และ เข้าใจเร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้น ทำให้การสอนของครูและการเรียนของนักเรียนประสบ ผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอนอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียน การสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงที่ครูจะต้องจัดทำขึ้นมา เพื่อให้ การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีผู้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึก ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 111) กล่าวถึง ความสำคัญของแบบฝึกว่าเป็น เทคนิคการสอนที่สนุกอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกมาก ๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นคือแบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำ ความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้นและได้กล่าวถึงประโยชน์ของ แบบฝึก ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
3. ครูได้แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ดีที่สุด

ตามความสามารถของตนเอง

4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประมวลผลงานของตนเองได้
5. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง
6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
7. คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึก ของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาหรือความกดดันอื่น ๆ

8. แบบช่วยเสริมให้ทางภาษาให้คงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยให้เกิดผล ดังกล่าว ได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่จะเรียนจะเห็นได้ว่า แบบฝึกมีความจำเป็นและสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้น ครูจึงต้องศึกษาหาความรู้ในการสร้างแบบฝึกให้กับนักเรียนให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของผู้เรียน

อรรมเดช ทองกอง (2551 : 26) แบบฝึกมีความสำคัญไม่น้อยในการที่จะช่วย เสริมทักษะให้กับผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจได้เร็วขึ้น ชัดเจนขึ้น กว้างขวางขึ้นทำให้ การสอนของครู และการเรียนของนักเรียนประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จ ในการฝึกได้เป็นอย่างดีแบบฝึกที่ดี เปรียบเสมือน ผู้ช่วยที่สำคัญของครูทำให้ลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเอง ตามความสามารถของตนเพื่อความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดีซึ่ง นักเรียนจะได้รับ ประสพการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองได้ฝึกอย่างเต็มความสามารถของแต่ละบุคคลและ สามารถหาข้อบกพร่องของแต่ละคนได้อีกด้วย

3. ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ลักษณะของแบบฝึกที่ดีนั้น ต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับนักเรียนตลอดจนคำนึงถึงจิตวิทยาเกี่ยวกับสิ่งเร้าและการตอบสนอง พัฒนาการของเด็ก และลำดับขั้นของการเรียน นอกจากนี้จะต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับวัย และความสามารถของเด็ก ซึ่งแบบฝึกจะประกอบด้วยคำชี้แจงและตัวอย่างสั้น ๆ ที่จะทำให้เด็กเข้าใจง่าย ใช้เวลาเหมาะสมและมีลักษณะที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนไปแล้ว นอกจากนี้แบบฝึกควรมีหลายแบบเพื่อสร้างความสนใจและท้าทายให้แสดงความ สามารถซึ่งมีผู้กล่าวถึงลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้ ดังนี้

กฤติกา เจริญยศ (2552 : 35) ได้สรุปลักษณะแบบฝึกที่ดีไว้ ดังนี้

1. คำที่นำมาฝึกต้องเป็นคำที่อยู่ในบทเรียน และคำอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับวัย และระดับชั้นของนักเรียน
2. ต้องมีหลายรูปแบบ หลากหลายลักษณะ พอที่จะไม่ทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายที่ต้องทำแบบฝึกเพียงแบบสองแบบซ้ำแล้วซ้ำอีก
3. แบบฝึกที่ดีต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับการเรียนรู้คำในแต่ละบทเรียน ฉะนั้นครูต้องจัดทำแบบฝึก เตรียมไว้สำหรับแบบเรียนแต่ละบท ๆ ไป
4. แบบฝึกที่ดีต้องช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับคำ 3 ประการคือรู้คำเพิ่มขึ้น เข้าใจความหมายของคำดีขึ้น และมีความสามารถในการใช้คำสูงขึ้น ตามระดับชั้นของนักเรียน
5. ต้องเป็นแบบฝึกที่ส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจคิด โดยอาศัยความรู้และความเข้าใจเดิมเป็นพื้นฐาน ไม่ควรมุ่งวัดความรู้ ความจำเพียงประการเดียว
6. แบบฝึกต้องไม่มีลักษณะแบบข้อสอบทั่ว ๆ ไปที่มุ่งวัดความรู้ ความเข้าใจในสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้แล้วเพียงประการเดียว แต่ต้องมีลักษณะที่จะเร้า ชักจูงใจให้นักเรียนได้คิด ได้พิจารณาและได้ศึกษาค้นคว้า จนเกิดความรู้ ความเข้าใจทักษะและความสามารถในการใช้คำที่สูงขึ้นด้วย

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 112) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้

1. เป็นสิ่งที่นักเรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม คือไม่นานเกินไป

5. เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้นักเรียนแสดงความสามารถ
6. เปิดโอกาสให้นักเรียนเลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัด และตอบอย่างเสรี
7. มีคำสั่งหรือตัวอย่างแบบฝึกที่ไม่ยาวเกินไปและไม่ยากแก่การเข้าใจ
8. ควรมีหลายรูปแบบ มีความหมายแก่นักเรียนที่ทำแบบฝึก
9. ใช้หลักจิตวิทยา
10. ใช้สำนวนภาษาที่เข้าใจง่าย
11. ฝึกให้คิดได้เร็วและสนุกสนาน
12. ปลุกความสนใจหรือเร้าใจ
13. เหมาะสมกับวัยและความสามารถ
14. สามารถศึกษาด้วยตนเองได้

กรรณิการ์ ภูมิสายคร (2553 : 39) ได้กล่าวว่าลักษณะของแบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องมีส่วนประกอบหลายๆด้านเพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับผู้เรียนทั้งระดับของวัยและระดับของชั้นเรียน และมีกิจกรรมต่างๆกระตุ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อยู่เสมอ

ปิยมาศ มาวงศ์ (2555 : 42) ได้กล่าวว่าลักษณะของแบบฝึกที่ดีนั้นต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ต้องให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจนเกิดความคล่องแคล่ว สามารถนำไปประยุกต์ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นันทวัน กองธรรม (2556 : 24) ได้กล่าวว่าลักษณะของแบบฝึกที่ดีนั้นต้องเรียงลำดับจากง่ายไปหายากมีภาพประกอบสวยงาม มีรูปแบบที่น่าสนใจ หลากรูปแบบโดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรม และใช้แบบฝึกให้เกิดความสนุกสนานใช้ภาษาที่เหมาะสมกับวัยมี คำสั่ง คำชี้แจงสั้น ๆ ชัดเจน เข้าใจง่ายมีตัวอย่างประกอบและทันสมัย

จากความเห็นของนักวิชาการดังกล่าว สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีควรมีความหลากหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้เกิดเบื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่ายและต้องมีลักษณะเร้าใจ ชั่วๆ ชู่งใจ ให้ได้คิดพิจารณาได้ศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ ความเข้าใจแบบฝึกควรมีภาพดึงดูดความสนใจเหมาะสมกับวัยเรียน ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีคำสั่งและคำชี้แจงชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ เนื้อหาพอเหมาะไม่มากหรือน้อยเกินไป

4. หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

ในการสร้างแบบฝึก สิ่งที่ผู้สร้างคำนึงถึง คือ หลักจิตวิทยาเพื่อให้ได้แบบฝึกที่มีความสมบูรณ์ สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของนักเรียนแต่ละวัยหลักจิตวิทยาการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างของแบบฝึกมีหลายประการ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้อาศัยหลัก

รวมถึงหลักสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้

กมล ชุกกลีน (2550 : 33-34) ได้ศึกษาจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนซึ่งสามารถนำมาใช้ในการสร้างแบบฝึกได้ดังต่อไปนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference) ต้องคำนึงเสมอว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ ความสนใจต่าง ๆ การสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาให้เหมาะสม ไม่ง่ายเกินไปสำหรับเด็กเก่ง และไม่ยากเกินไปสำหรับเด็กอ่อนในการฝึกแบบฝึกควรมีทั้งเป็นรายบุคคลและฝึกเป็นกลุ่ม การฝึกเป็นกลุ่มควรให้เด็กเก่งคละกับเด็กอ่อนเพื่อให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน

2. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน (Law of Exercise) ธอร์นไคด์ ได้กล่าวไว้ว่าการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ก็ต่อเมื่อมีการฝึกฝน หรือกระทำซ้ำ ๆ ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึก จึงควรสร้างแบบฝึกเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกฝนเรื่องใดเรื่องหนึ่งซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง โดยแบบฝึกมีหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย อันจะส่งผลทำให้ความสนใจในการฝึกลดลงและไม่เกิดการเรียนรู้เท่าที่ควร

3. กฎแห่งผล (Law of Effect) คือการให้นักเรียนทราบผลการทำงานของตนได้แก่ การเฉลยคำตอบให้นักเรียนทราบผลการทำงานอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นการสร้างความพอใจแก่นักเรียน

4. การจูงใจนักเรียน (Motivation) ได้แก่การเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก และเนื้อเรื่องที่น่าสนใจสร้างเป็นแบบฝึกควรมีหลายรูปแบบ และควรมีภาพเพื่อเร้าความสนใจของนักเรียนมากขึ้น

วิลลาร์ด สุนทรโรจน์ (2551 : 114) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกที่ดีนอกจากจะคำนึงถึงหลักในการสร้างและหลักในการฝึก จะต้องอาศัยหลักสำคัญตามทฤษฎีการเรียนรู้ประกอบด้วย ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ความใกล้ชิด หมายถึง กรณีที่ว่า ถ้าใช้สิ่งเร้าและการตอบสนองเกิดขึ้นในเวลาใกล้เคียงกันจะสร้างความพอใจให้นักเรียนเป็นอย่างมาก

2. การฝึกเป็นการให้ผู้เรียนได้ทำซ้ำ ๆ เพื่อช่วยสร้างความรู้ความเข้าใจที่แม่นยำ

3. กฎแห่งผล คือ การที่นักเรียนได้ทราบผลและการทำงานของตนด้วย การเฉลยคำตอบให้ จะช่วยให้นักเรียนทราบข้อบกพร่อง เพื่อปรับปรุงแก้ไขและเป็นการสร้างความพอใจให้เกิดแก่นักเรียน

4. การจูงใจ หมายถึง การจัดแบบฝึกหัด เรียงลำดับจากแบบฝึกหัดง่ายและ
สั้นไปสู่เรื่องที่ยากและยาวขึ้น ควรมีภาพประกอบและมีหลายรส หลายรูปแบบ

สรุปได้ว่า หลักการสร้างแบบฝึกที่ดีไม่มีรูปแบบที่ตายตัวขึ้นอยู่กับจิตวิทยา
พัฒนาการของผู้เรียน สร้างชุดฝึกให้ตรงตามจุดประสงค์ที่ต้องการฝึก สร้างให้เหมาะสมกับวัย
เรียงลำดับจากเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ให้มีหลากหลายรูปแบบ ใช้เวลาพอเหมาะและมี
คำอธิบายชัดเจน

5. ขั้นตอนการสร้างแบบฝึก

เพื่อให้ได้แบบฝึกที่ดีมีคุณภาพครูควรศึกษาขั้นตอนการสร้างแบบฝึกซึ่งสถาบัน
การศึกษาและนักการศึกษากล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้ ดังนี้

ประภาพรรณ เสงี่ยมวงศ์ (2550 : 47) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึก
ประกอบ ด้วย

1. ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. วิเคราะห์หลักสูตร (มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้)
3. กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบฝึก
4. กำหนดเนื้อหาในแบบฝึก
5. จัดทำแบบฝึก
6. ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข
7. นำไปทดลองใช้แล้วปรับปรุงแก้ไข
8. นำไปใช้ในการปฏิบัติจริงในห้องเรียน
9. วิเคราะห์ผลการใช้แบบฝึก
10. สรุปและจัดทำรายงานผล

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 132) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกไว้
ดังนี้

1. ศึกษาปัญหาและความต้องการ โดยศึกษาจากการผ่านจุดประสงค์การ
เรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หากเป็นไปได้ควรศึกษาความต่อเนื่องของปัญหาในทุกๆ
ระดับชั้น
2. วิเคราะห์เนื้อหาหรือที่เป็นปัญหา ออกเป็นเนื้อหาหรือย่อย ๆ เพื่อใช้ใน
การสร้างแบบทดสอบและแบบฝึกหัด
3. พิจารณาวัตถุประสงค์ รูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึก

4. สร้างแบบทดสอบ ซึ่งอาจมีแบบทดสอบเชิงสำรวจ แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง แบบทดสอบความก้าวหน้าเฉพาะเรื่อง เฉพาะตอนแบบทดสอบที่สร้างขึ้นจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหาหรือที่วิเคราะห์ไว้ในข้อที่ 2

5. สร้างแบบฝึกหัด เพื่อใช้พัฒนาย่อยแต่ละ ในแต่ละบัตรจะมีคำถามให้นักเรียนตอบ การกำหนดรูปแบบขนาดของบัตร พิจารณาตามความเหมาะสม

6. สร้างบัตรอ้างอิง เพื่อใช้อธิบายคำตอบหรือแนวทางในการตอบแต่ละเรื่อง การสร้างบัตรอ้างอิงนี้อาจทำเพิ่มเติมเมื่อนำบัตรฝึกหัดไปทดลองใช้

7. สร้างแบบบันทึกความก้าวหน้าเพื่อใช้บันทึกผลการทดสอบหรือผลการเรียนโดยจัดทำเป็นตอน เป็นเรื่อง เพื่อให้เห็นความก้าวหน้าเป็นระยะ ๆ สอดคล้องกับแบบทดสอบความก้าวหน้า

8. นำแบบฝึกไปทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่อง หากคุณภาพของแบบฝึกและคุณภาพของแบบทดสอบ

9. นำมาปรับปรุงแก้ไข

10. รวบรวมเป็นแบบฝึกจัดทำคำชี้แจงคู่มือการใช้สารบัญเพื่อใช้ประโยชน์ต่อไป

ทิสนา แคมมณี (2552 : 51) กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ของธอร์นไคด์ ดังนี้ ธอร์นไคด์ นักจิตวิทยาคลุ่มประพฤติกรรมนิยมเชื่อว่า การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนองซึ่งมีหลายรูปแบบบุคคลจะมีการลองผิดลองถูก (Trial and error) ปรับเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรูปแบบการตอบสนองเพียงรูปแบบเดียวและจะพยายามใช้รูปแบบนั้นเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าในการเรียนรู้ต่อไปเรื่อย ๆ กฎการเรียนรู้ของธอร์นไคด์สรุปได้ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจจะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้นั้นจะไม่คงทนถาวรและในที่สุดอาจลืมได้

3. กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้น หากได้มีการได้นำไปใช้บ่อย ๆ หากไม่มีการนำไปใช้อาจมีการลืมเกิดขึ้นได้

4. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลพึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่ยอมเรียนรู้ดังนั้น การได้รับผลที่พึงพอใจ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

จากหลักการดังกล่าว สรุปขั้นตอนในการสร้างแบบฝึก ดังนี้ ศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียน วิเคราะห์หลักสูตรจากมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา แล้วจัดทำแบบฝึก ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข ทดลองใช้แล้วปรับปรุงแก้ไข นำไปใช้ในการปฏิบัติจริงในห้องเรียน วิเคราะห์ผลการใช้แบบฝึกและสรุปจัดทำรายงานผล

6. ประโยชน์ของแบบฝึก

แบบฝึกเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอนอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการเรียนการสอน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางเอาไว้ ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงที่ครูจะต้องจัดทำขึ้นมา เพื่อให้การเรียนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น มีผู้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2551 : 111) กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกว่าเป็นเทคนิคการสอนอีกวิธีหนึ่ง คือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกมากๆ สิ่งที่จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีขึ้นคือแบบฝึก เพราะนักเรียนมีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางยิ่งขึ้นและได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนยิ่งขึ้น
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียน
3. ครูได้แนวทางพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ดีที่สุดตาม

ความสามารถของตนเอง

4. ฝึกให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นและสามารถประมวลผลงานของตนเองได้
5. ฝึกให้นักเรียนได้ทำงานด้วยตนเอง
6. ฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย
7. คำนี้ถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกของตนเองโดยไม่ต้องคำนึงถึงเวลาเรียนหรือความกดดันอื่น ๆ

8. แบบฝึกยังช่วยส่งเสริมทางภาษาให้คงทน ลักษณะการฝึกที่จะช่วยทำให้เกิดผลดังกล่าว ได้แก่ ฝึกทันทีหลังจากเรียนเนื้อหา ฝึกซ้ำ ๆ ในเรื่องที่จะเรียนให้เห็นว่า แบบฝึกทักษะมีความจำเป็นและสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิด

การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพสูง ดังนั้นครูจึงศึกษาหาความรู้ในการสร้างแบบฝึกให้กับนักเรียนให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของผู้เรียน

ปฏิญญา หน่อแก้ว (2555 : 29) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกกว่าแบบฝึกเป็นสิ่งจำเป็นในการสอนภาษาซึ่งจะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียนให้มีความก้าวหน้าขึ้น และแบบฝึกที่ดีนั้นต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น ต้องสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนเนื้อหา กิจกรรมในแบบฝึกมีความเหมาะสมกับวัย สภาพปัญหาของผู้เรียนที่ต้องการพัฒนา ฝึกฝนให้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยทำให้ได้รับประสบการณ์ตรงจากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ฝึกอย่างเต็มความสามารถของแต่ละบุคคลและประสบความสำเร็จในการฝึกได้เป็นอย่างดี แบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครูทำให้ลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองเต็มความสามารถของตนเพื่อความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดีและยังสามารถหาข้อบกพร่องของแต่ละคนได้อีกด้วย

การหาค่าประสิทธิภาพ

การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึก เป็นการสร้างแบบฝึกทักษะ แล้วนำแบบฝึกไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแล้วนำไปสอนจริงเป็นเวลา 1 ภาคเรียน เป็นดังนี้

1. ประโยชน์ที่ได้รับจากการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกหัด

1.1 ไม่สูญเสียทั้งเวลาและแรงงาน เป็นการประกันคุณภาพของแบบฝึกว่าได้มาตรฐาน เหมาะสมที่จะลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก ซึ่งถ้าหากไม่มีการหาประสิทธิภาพเสียก่อน และผลิตออกมาแล้วใช้ประโยชน์ไม่ได้ดีก็จะต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองทั้งเวลาและแรงงาน

1.2 สำหรับผู้ใช้แบบฝึก โดยเฉพาะครูควรมั่นใจว่าแบบฝึกนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้จริง

2. เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพของแบบฝึกจะกำหนดเป็นเกณฑ์ไว้ โดยจะกำหนดเปอร์เซ็นต์ของ ผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงานและการประกอบกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมดต่อเปอร์เซ็นต์ของผลเฉลี่ยของคะแนนการสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด ซึ่งกำหนดตัวสมมติให้เป็น E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการต่อประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การที่จะกำหนดเกณฑ์

E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้น ให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ แต่โดยปกติ เนื้อหาที่เป็น ความรู้ความจำมักตั้งเอาไว้ดังนี้ 80/80, 85/85, 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะอาจตั้งไว้ต่ำกว่า นี้ คือ 70/70 , 75/75 ตามสูตรการหาค่า E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 101)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนนักเรียนที่ได้ระหว่างเรียนทุกคน
	A	แทน	คะแนนเต็มของชิ้นงานหรือกิจกรรมทุกกิจกรรม รวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N} \times 100}{B}$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนที่ได้หลังเรียนทุกคน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3. การหาประสิทธิภาพแบบฝึก

3.1 ขั้นตอนการทดลองหาประสิทธิภาพ

เมื่อสร้างแบบฝึกขึ้นเป็นต้นฉบับแล้ว ต้องนำแบบฝึกไปทดลองหา ประสิทธิภาพตามขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นทดลองแบบกลุ่มเดี่ยว ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และดี อย่างละ 1 คน แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ขั้นทดลองแบบกลุ่มเล็ก ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และ ดี แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 3 หรือ 2 คน นำคะแนนมาคำนวณหา ประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ชั้นทดลองแบบกลุ่มใหญ่ ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และ ดี กลุ่มละ 10 คน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.2 การเลือกนักเรียนมาทดลองใช้แบบฝึก ควรเป็นตัวแทนของนักเรียนที่เราจะนำ แบบฝึกไปใช้โดยควรพิจารณา ดังนี้

3.2.1 ทดลองแบบกลุ่มเดี่ยว ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และดี อย่างละ 1 คน แล้วนำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.2.2 ทดลองแบบกลุ่มเล็ก ทดลองกับนักเรียน 3-10 คน ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และ ดี แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มละ 3 หรือ 2 คน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุงผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.2.3 ทดลองแบบกลุ่มใหญ่ ทดลองกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ปานกลาง และ ดี กลุ่มละ 10 คน นำคะแนนมาคำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.3 ข้อควรคำนึงในการทดลองแบบฝึก เพื่อให้การหาประสิทธิภาพแบบฝึก ได้ผลคุ้มค่า สิ่งที่คุณทดลองควรคำนึงมี ดังนี้

3.3.1 ควรเลือกนักเรียนที่เป็นตัวแทนของนักเรียนที่ใช้แบบฝึก

3.3.2 ควรเลือกเวลาที่ปราศจากเสียงรบกวน ไม่ร้อนอบอ้าว และไม่ใช้เวลานักเรียนหิวกระหาย ไม่รีบร้อนกลับบ้าน

3.3.3 จะต้องอ่านคำชี้แจงประกอบการฝึกแต่ละกิจกรรมให้เข้าใจทุกครั้ง

3.3.4 ในการทดลองภาคสนามในชั้นเรียนจริง ต้องใช้ครูเพียงคนเดียว ผู้สังเกตต้องอยู่ห่าง ๆ ไม่เข้าไปช่วยเหลือเด็กหากจำเป็นต้องได้รับการช่วยเหลือให้ ครูผู้สอนช่วย

3.3.5 ไม่ว่าจะเป็นการทดลองแบบเดี่ยว แบบกลุ่มเล็ก และกลุ่มใหญ่ ครูจะต้องอ่านคำชี้แจงให้นักเรียนทราบกับแบบฝึก ดังนี้

- 1) ทดสอบก่อนเรียน
- 2) ทำกิจกรรมการฝึก ซึ่งจะมียละเอียดชี้แจงประกอบให้ทุกกิจกรรม
- 3) ทดสอบหลังเรียน

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพของแบบฝึกไว้ คือ 80 / 80 ที่ผู้วิจัยได้จัดตั้งเกณฑ์ไว้สูง เพราะจากการอ่านงานวิจัยของหลาย ๆ ท่านมักพบว่า ตั้งเกณฑ์ไว้เท่าใด มักจะได้ตามเกณฑ์ การตั้งเกณฑ์ไว้สูงจะมีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอนด้วย และมีระดับความผิดพลาดไว้ร้อยละ 5 โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ คือ

1. สูงกว่าเกณฑ์ เมื่อแบบฝึกการสอนมีประสิทธิภาพตั้งแต่ 82.51/82.51 ขึ้นไป
2. เท่าเกณฑ์ เมื่อแบบฝึกมีประสิทธิภาพตั้งแต่ 77.50/77.50 ถึง 82.50 /82.50
3. ต่ำกว่าเกณฑ์ เมื่อแบบฝึกมีประสิทธิภาพต่ำกว่า 77.40/77.40

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า แบบฝึกมีประโยชน์ต่อการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยมาก โดยเฉพาะในส่วนที่นักเรียนได้ฝึกหัดทำกิจกรรมด้วยตนเอง ช่วยทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ และเป็นการทบทวนในสิ่งที่เรียนมาแล้ว ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกฝนเต็มที่ ผู้เรียนมองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง ก็จะมีเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียน โดยผู้ศึกษาได้สร้างแบบฝึกการเขียนคำควบกล้ำ ในรายวิชา ท 12101 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งประกอบด้วย หัวข้อเรื่อง คำแนะนำในการใช้แบบฝึก แบบทดสอบก่อนฝึก จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมในการทำแบบฝึกและแบบทดสอบหลังฝึก

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness index) หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยการเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากคะแนนการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน และคะแนนเต็มหรือคะแนนสูงสุดกับสูงสุดที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนเมื่อมีการประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา เรามักจะดูถึงประสิทธิผลทางการสอนและการวัดประเมินผลทางสื่ออื่น ตามปกติแล้วจะเป็นการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในทางปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผลของความแตกต่างทางสถิติ แต่ในบางกรณีเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจจะยังไม่เพียงพอ มีผู้กล่าวถึงการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึก ดังนี้

วรรณวิไล พันธุ์สีดา (2549 : 111-112) ได้กล่าวถึง การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของนวัตกรรมโดยการวิเคราะห์จากคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทำได้กับคะแนนเต็มทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเกณฑ์การยอมรับว่านวัตกรรมมีประสิทธิผลช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้

จริง จะต้องมีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

วาร์ เฟิงส์ว็ลด์ (2553 : 60-61) ได้กล่าวถึง การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของ นวัตกรรมว่า หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนซึ่งนวัตกรรมที่ ยอมรับได้ว่ามีประสิทธิภาพจะต้องมีค่าดัชนีประสิทธิผลตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

สูตรการหาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I. : The Effectiveness Index) โดยวิเคราะห์ จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเมื่อเทียบกับคะแนนเต็มตามวิธีของ กูดแมน เฟรชเชอร์ และชไนเดอร์ (Goodman Fletcher and Schnider) (เผชิญ กิจระการ. 2548 : 31)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนสอบก่อนเรียน}}{(\text{คะแนนเต็ม} \times \text{จำนวนนักเรียน}) - \text{ผลรวมของคะแนนสอบก่อนเรียน}}$$

การวิจัยการหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึก ผู้ศึกษาสรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผลได้ จากการหาความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลอง และการทดสอบหลังการทดลองด้วย คะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ค่าสัมพันธของการทดลอง จะสามารถกระทำได้อย่าง ถูกต้องแน่นอน จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน คะแนนทดสอบก่อน และ คะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุด ของสื่อการเรียนการสอนต่อไป

วิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาหลายคนได้กล่าวความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้ สมนึก ภัททิยชนี (2551 : 73) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนหมายถึง แบบทดสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ที่ ผ่านมาแล้ว

เพชรฯ พิมพ์ศรี (2551 : 46) ได้สรุปว่า หมายถึง คุณลักษณะความรู้ความ สามารถและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการเรียน การฝึก การเรียนรู้ด้วยวิธีการที่ หลากหลายรูปแบบ จึงเป็นสิ่งที่บ่งบอกหรือเป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถหรือความ สัมฤทธิ์ผลของบุคคลว่า เกิดการเรียนรู้มากน้อยอย่างไรจากการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จีระ งอกศิลป์ (2552 : 119) ได้กล่าวว่า หมายถึง กระบวนการหาปริมาณ หรือจำนวนของสิ่งต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่ง ผลการวัดออกมาเป็นตัวเลขหรือ สัญลักษณ์

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 56-58) ได้กล่าวว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดผลการเรียนรู้ในเนื้อหา และจุดประสงค์ในรายวิชาต่าง ๆ ที่เรียนมาในโรงเรียนและสถานศึกษาต่าง ๆ เป็นเครื่องมือหลักของการวัดผล

ปริญญา นน่อแก้ว (2555 : 46) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าเป็นทักษะทางวิชาการที่ครูใช้ตรวจสอบความสามารถทางสมองของนักเรียนว่ามีการเปลี่ยนแปลงไปมากน้อยเพียงใดหลังจากที่ครูได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ให้นักเรียนแล้ว ซึ่งสามารถวัดได้ทั้งทางปฏิบัติ และความรู้ทางเนื้อหา

จากการศึกษาความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอสรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหมายถึง คุณลักษณะความรู้ความสามารถของบุคคลในด้านวิชาการ รวมทั้ง สมรรถภาพทางสมองด้านต่าง ๆ โดยใช้เครื่องมืออย่างใดอย่างหนึ่งวัดออกมาเป็นตัวเลขหรือ สัญลักษณ์ แล้วทำให้ทราบว่าบุคคลเกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงไร

2. ประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 56-58) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 2 ประเภท คือ

1. แบบทดสอบอิงเกณฑ์ (Criterion referenced test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มีคะแนนจุดตัดหรือเกณฑ์สำหรับใช้ตัดสินว่าผู้สอบมีความรู้ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้หรือไม่ การวัดตรงตามจุดประสงค์เป็นหัวใจสำคัญของแบบทดสอบประเภทนี้

2. แบบทดสอบอิงกลุ่ม (Norm referenced test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งสร้างเพื่อวัดให้ครอบคลุมหลักสูตร จึงสร้างตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร ความสามารถในการจำแนกผู้ตอบตามความเก่งอ่อนได้ดี เป็นหัวใจสำคัญของข้อสอบในแบบทดสอบประเภทนี้การรายงานผลการสอบอาศัยคะแนนมาตรฐาน ซึ่งเป็นคะแนนที่สามารถให้ความหมายแสดงถึงสถานภาพความสามารถของบุคคลนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับบุคคลอื่น ๆ ที่ใช้เป็นกลุ่มเปรียบเทียบ

สมนึก กัททิษณี (2551 : 73) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. แบบทดสอบที่ครูสร้าง (Teacher made test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอน จะไม่นำไปใช้กับนักเรียนกลุ่มอื่น เป็นแบบทดสอบที่ใช้กันโดยทั่วไปในโรงเรียน

2. แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) หมายถึง แบบทดสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์เช่นเดียวกับแบบทดสอบที่ครูสร้าง แต่มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบคุณภาพต่าง ๆ ของนักเรียนที่ต่างกลุ่มกัน เช่น เปรียบเทียบคุณภาพของนักเรียนในโรงเรียนแห่งหนึ่งกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ทั่วประเทศ (แบบทดสอบมาตรฐานระดับชาติ) หรือกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ทั่วจังหวัด (แบบทดสอบมาตรฐานระดับจังหวัด) เป็นต้น

จากการศึกษาประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอสรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ของนักเรียนที่ได้เรียนเนื้อหา นั้นไปแล้วมี 2 ลักษณะคือ แบบทดสอบอิงเกณฑ์และแบบทดสอบอิงกลุ่ม

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักวิจัยหลายคนได้กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 56-74) กล่าวถึงการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2 แบบ ดังนี้

1. แบบอิงเกณฑ์ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

1.1 วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหา ขึ้นแรกจะต้องทำการวิเคราะห์ดูว่ามีหัวข้อเนื้อหาใดบ้างที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และที่จะต้องวัดแต่ละหัวข้อเหล่านั้น ต้องการให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมหรือสมรรถภาพอะไรกำหนดออกมาให้ชัดเจน

1.2 กำหนดพฤติกรรมย่อยที่จะออกข้อสอบจากขั้นแรก พิจารณาต่อไปว่าจะวัดพฤติกรรมย่อยอะไรบ้าง อย่างละกี่ข้อ พฤติกรรมย่อยดังกล่าว คือ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมนั่นเอง เมื่อกำหนดจำนวนข้อที่ต้องการจริงเสร็จแล้ว ต่อมาให้พิจารณาว่าจะต้องออกข้อสอบเกินไว้หัวข้อละกี่ข้อ ควรเกินไว้ไม่ต่ำกว่า 25 % ทั้งนี้หลังจากที่นำไปทดลองใช้และวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบรายข้อแล้ว จะตัดข้อที่มีคุณภาพไม่เข้าเกณฑ์ออก ข้อสอบที่เหลือจะได้ไม่น้อยกว่าจำนวนที่ต้องการจริง

1.3 กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ ขึ้นตอนนี้เป็นขั้นตอนตัดสินใจว่าจะใช้ข้อคำถามรูปแบบใดและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ เช่น ศึกษาในการ

เขียนคำถามแบบนั้น ศึกษาวิธีเขียนข้อสอบเพื่อวัตถุประสงค์ประเภทต่าง ๆ ศึกษาเทคโนโลยีในการเขียนข้อสอบเพื่อที่จะนำไปใช้ในการเขียนข้อสอบของตนเอง

1.4 เขียนข้อสอบ ลงมือเขียนข้อสอบตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามตารางที่กำหนดจำนวนข้อสอบของแต่ละจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และใช้รูปแบบเทคนิคการเขียนตามที่ได้ศึกษาในขั้นที่ 3

1.5 ตรวจสอบข้อสอบ นำข้อสอบที่เขียนไว้แล้วในขั้นที่ 4 มาพิจารณา ทบทวนอีกครั้ง โดยพิจารณาความถูกต้องตามหลักวิชาว่า แต่ละข้อวัดพฤติกรรมย่อยหรือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการหรือไม่ ภาษาที่ใช้เขียนชัดเจน เข้าใจง่ายหรือไม่ ตัวถูกตัวลวงเหมาะสมเข้าเกณฑ์หรือไม่ ทำการปรับปรุงให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

1.6 ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา นำจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและข้อสอบที่วัดแต่ละจุดประสงค์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและด้านเนื้อหา จำนวนไม่ต่ำกว่า 3 คน พิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดตามจุดประสงค์ที่ระบุไว้หรือไม่ ถ้ามีข้อที่ไม่เข้าเกณฑ์ ควรพิจารณาปรับปรุงให้เหมาะสม เว้นแต่จะไม่สามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้อย่างชัดเจน

1.7 พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง นำข้อสอบทั้งหมดที่ผ่านการพิจารณาว่าเหมาะสมเข้าเกณฑ์ในขั้นที่ 6 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบ มีคำชี้แจงเกี่ยวกับแบบทดสอบ วิธีตอบ จัดวางรูปแบบการพิมพ์ให้เหมาะสม

1.8 ทดลองใช้ วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุง

1.9 พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง นำข้อสอบที่มีค่าอำนาจจำแนกเข้าเกณฑ์จากผลการวิเคราะห์ในข้อ 8 มาพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับจริงต่อไป โดยเน้นรูปแบบการพิมพ์ที่ประณีต มีความถูกต้อง มีคำชี้แจงที่ละเอียดแจ่มชัด ผู้อ่านเข้าใจง่าย

2. แบบอิงกลุ่ม มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 วิเคราะห์จุดประสงค์ เนื้อหาวิชาและทำกำหนดตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ

2.2 กำหนดรูปแบบของข้อคำถามและศึกษาวิธีเขียนข้อสอบ

2.3 เขียนข้อสอบ

2.4 ตรวจสอบข้อสอบ

2.5 พิมพ์แบบทดสอบฉบับทดลอง

2.6 ทดลองใช้ วิเคราะห์คุณภาพและปรับปรุง

2.7 พิมพ์แบบทดสอบฉบับจริง

จากการวิจัยครั้งนี้การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ สรุปได้ว่า การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมี 2 แบบ คือ แบบอิงเกณฑ์ และแบบอิงกลุ่มทั้ง 2 แบบ มีลักษณะเป็นแบบปรนัย 15 และเป็นแบบเติมคำ 5 ข้อ เป็นการสร้างแบบประเมินพัฒนาการ ต้องสร้างให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ตั้งไว้มีขั้นตอนการสร้างที่เป็นระบบ คือ วิเคราะห์จุดประสงค์ กำหนดรูปแบบของแบบประเมินพัฒนาการ ลงมือเขียนแบบประเมินพัฒนาการ นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบหาคุณภาพ ทดลองใช้ ปรับปรุงแบบประเมินพัฒนาการ และพิมพ์เป็นฉบับจริงนำไปใช้กับนักเรียนต่อไป

ความพึงพอใจ

1. ความหมายของความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นความรู้สึกที่รับด้วยจิตใจและอาจแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมต่าง ๆ ใ้บุคคลรอบข้างได้รับรู้ นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายความพึงพอใจไว้ดังนี้

เทียมจันทร์ ไสยวรรณ (2552 : 64) ให้ความหมายความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการทำงานหรือการปฏิบัติกิจกรรมเชิงบวก ดังนั้นความพึงพอใจในการเรียนรู้จึงหมายถึง ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนและต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

ปิยมาศ มวงส์ (2555 : 58) สรุปว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกมาต่อสิ่งที่ปฏิบัติและความรู้สึกที่แสดงออกเมื่อสามารถตอบสนองความต้องการของบุคคลนั้น ได้ทั้งความรู้สึกชอบ ยินดี เต็มใจ พอใจ และมีความสุขเมื่อได้รับความสำเร็จ

รัชนี นาหัวหนอง (2556 : 40) สรุปว่าความพึงพอใจหมายถึงความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อการเรียน การทำงานหรือปฏิบัติกิจกรรมในเชิงบวกและต้องการดำเนินการกิจกรรมนั้นๆจนบรรลุผลสำเร็จ

จากความหมายของความพึงพอใจที่มีผู้ให้ความหมายไว้ข้างต้น สรุปได้ว่าความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อการทำงานต่าง ๆ ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมและต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

ความพึงพอใจคือ ความรู้สึกนึกคิดหรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ความรู้สึกพอใจ ชอบใจในการร่วมปฏิบัติกิจกรรมและต้องการดำเนินกิจกรรมนั้น ๆ จนบรรลุผลสำเร็จ นักการศึกษาได้กล่าวถึงแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ ดังนี้

เผชิญ กิจระการ (2548 : 7) ได้กล่าวถึงแนวคิดของแฮทฟิลด์และฮิวส์แมนที่ได้ทำการพัฒนาแนวคิดของนักวิจัยต่างๆ มาเป็นเครื่องมือวัดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานพบว่าองค์ประกอบที่ส่งผลกระทบต่อความพึงพอใจประกอบด้วย 5 ประการ ดังนี้

ตัวแปรที่ 1 องค์ประกอบเกี่ยวกับงานที่ทำในปัจจุบัน แบ่งเป็น

1. ความตื่นเต้น/น่าเบื่อ
2. ความสนุกสนาน/ความไม่สนุกสนาน
3. ความท้าทาย/ความไม่ท้าทาย
4. มีความพอใจ/ไม่พอใจ

ตัวแปรที่ 2 องค์ประกอบทางด้านค่าจ้าง ประกอบด้วย

1. ถือว่าเป็นรางวัล/ไม่เป็นรางวัล
2. มาก/น้อย
3. ยุติธรรม/ไม่ยุติธรรม
4. เป็นทางบวก/เป็นทางลบ

ตัวแปรที่ 3 องค์ประกอบทางการเลื่อนตำแหน่ง

1. ยุติธรรม/ไม่ยุติธรรม
2. เชื่อถือได้/เชื่อถือไม่ได้
3. เป็นเชิงบวก/เป็นเชิงลบ
4. เป็นเหตุผล/ไม่เป็นเหตุผล

ตัวแปรที่ 4 องค์ประกอบทางด้าน ผู้เน็ตศ/ผู้บังคับบัญชา

1. อยู่ใกล้/อยู่ไกล
2. ยุติธรรมแบบจริงจัง/ยุติธรรมแบบไม่จริงจัง
3. เป็นมิตร/ค่อนข้างไม่เป็นมิตร
4. เหมาะสมทางคุณสมบัติ/ไม่เหมาะสมทางคุณสมบัติ

ตัวแปรที่ 5 องค์ประกอบทางด้านเพื่อนร่วมงาน

1. เป็นระเบียบเรียบร้อย/ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย

2. จงรักภักดีต่อสถานที่ทำงานและเพื่อน/ไม่จงรักภักดีต่อสถานที่ทำงาน และเพื่อน

3. สนุกสนานร่าเริง/ดูไม่มีชีวิตชีวา

4. คุ้นเคยใจเอจจริงเอจจ้ง/คุ้นเคยน้อยหน้าย

ประสาท อิศรปริดา (2546 : 310) มีความเห็นว่าทุกคนมีความต้องการอยู่เสมอ และไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อได้รับความต้องการอย่างหนึ่งจะต้องการอีกอย่างหนึ่งซึ่งมีลักษณะ ความต้องการ 5 ระดับ ได้แก่

1. ความต้องการทางสรีระ (Basic Physiological Needs) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการอาหาร อากาศ น้ำ อุณหภูมิ การหลับนอน การขับถ่ายที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อน ความต้องการทางเพศ เป็นต้น

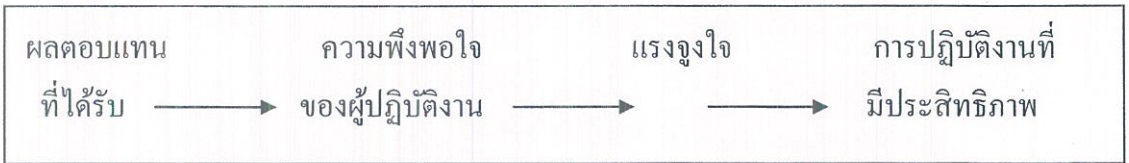
2. ความต้องการความปลอดภัยและมั่นคง (Safety and Security Needs) เป็นความต้องการให้ตนเองปลอดภัยจากอันตรายทุกด้าน ความต้องการความมั่นคงในการทำงานตลอดจนความมั่นคงทางฐานะเศรษฐกิจ

3. ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self Esteem Needs) เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องชม เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้นได้เป็นอันดับแรก

4. ความต้องการที่จะบรรลุถึงความต้องการของตนเองอย่างแท้จริง (Self-Actualization) เป็นความต้องการขั้นสูงสุดของมนุษย์ เช่น ความต้องการอยากเป็นหัวหน้าสูงสุดของหน่วยงาน ความต้องการอยากเด่นอยากดังในทางใดทางหนึ่ง

สมยศ นาวิการ (2544 : 155) ได้กล่าวถึงการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนจึงในสภาพปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยการอำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษาจึงต้องคำนึงถึงความพึงพอใจในการเรียนรู้ การทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้หรือการปฏิบัติงานนั้นมีแนวคิดพื้นฐานที่ต่างกัน 2 ลักษณะคือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองความต้องการ ผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ไม่ได้รับการตอบสนอง ทศนะตามแนวคิดดังกล่าวสามารถแสดงด้วยแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 ความพึงพอใจนำไปสู่ผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

จากแนวคิดดังกล่าว ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางบรรลุผลสำเร็จ จึงต้องคำนึงถึงบรรยากาศและสถานที่รวมทั้งสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียน เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมบรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่นๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปแบบของรางวัลหรือผลตอบแทนซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงและรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้วความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

จากแนวคิดดังกล่าวเมื่อนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผลตอบแทนภายในหรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดแก่ตัวผู้เรียนเอง เช่นความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จทำให้เกิดความภูมิใจความมั่นใจตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่นส่วนผลการตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้มากกว่าที่ตนเองให้ตนเอง เช่น การได้รับคำยกย่องชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ผู้ปกครองหรือแม้แต่การได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับที่น่าพอใจ

3. การสร้างความพึงพอใจในบทเรียน

ความพึงพอใจมีประโยชน์ในด้านการเรียนรู้เป็นอย่างมาก เพราะหากผู้เรียนมีความพึงพอใจจะมีความสนใจและตั้งใจที่จะร่วมกิจกรรม การเรียนก็จะประสบความสำเร็จในการ

จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรคำนึงถึงความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจ

สมยศ นาวิการ (2544 : 119) กล่าวว่า การดำเนินงานกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นความพึงพอใจเป็นสิ่งสำคัญที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนทำงานที่ได้รับมอบหมายหรือต้องการปฏิบัติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ครูผู้สอนซึ่งในปัจจุบันเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกหรือให้คำแนะนำปรึกษา การทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกพึงพอใจในการเรียนรู้หรือพึงพอใจในการปฏิบัติงานครูผู้สอนต้องคำนึงถึงแนวคิดพื้นฐานที่มีความแตกต่างกันใน 2 ลักษณะ คือไปนี้

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติ การตอบสนองความต้องการ

ผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง ดังนั้น ครูผู้สอนที่ต้องการให้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบรรลุจุดประสงค์ ต้องคำนึงถึงการจัดบรรยากาศ สถานการณ์ สื่อการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนเพื่อตอบสนองความพึงพอใจของผู้เรียนให้มีแรงจูงใจทำกิจกรรมจนบรรลุตามจุดประสงค์

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่าง

ความพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสมซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทนซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงและการรับรู้เรื่องความยุติธรรมของผลตอบแทนจากแนวคิดพื้นฐานดังกล่าว เมื่อนำมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนผลตอบแทนหรือรางวัลภายในเป็นผลด้านความรู้สึกของผู้เรียนที่เกิดกับตัวผู้เรียน เช่น ความรู้สึกต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายใต้ความยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนได้รับการยกย่องจากบุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอก เป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้ เช่น การได้รับคำชมเชยจากครูผู้สอน พ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือแม้แต่การให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่น่าพอใจ

กัลยาณี บุญประเสริฐ (2551 : 48) สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนจะส่งผลในทางบวกต่อผลการเรียนของผู้เรียน ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนจะต้องคำนึง ถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่จะช่วยเสริมสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียนอยู่เสมอ

จากการศึกษาการสร้าง ความพึงพอใจ สรุปได้ว่า ความพึงพอใจในการเรียนและผลการเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ ทำให้ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกายและจิตใจ

บริบทโรงเรียนชุมชนบ้านขาด

1. ข้อมูลทั่วไป

โรงเรียนชุมชนบ้านขาด ตั้งอยู่เลขที่ 156 หมู่ 2 ตำบลเมืองบัวอำเภอลำปาง จังหวัดสุรินทร์จัดเป็นโรงเรียนขนาดกลางมีเนื้อที่ 73 ไร่ โรงเรียนมีอาคารทั้งสิ้นจำนวน 8 หลัง แบ่งออกเป็นอาคารเรียน 6 หลัง อาคารประกอบ 2 หลัง บ้านพักครู 5 หลัง ห้องปฏิบัติการ 8 ห้อง แหล่งเรียนรู้ในโรงเรียน ได้แก่ ห้องสมุด ห้องวิทยาศาสตร์ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องคณิตศาสตร์ ห้องบูรณาการ ห้องจริยธรรม ห้องเกษตร แหล่งเรียนรู้นอกโรงเรียน ได้แก่ วัดประชาสังคมบ้านขาด สถานีตำรวจภูธรตำบลเมืองบัว สถานีอนามัยตำบลเมืองบัว โรงเรียนเมืองบัววิทยา องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัว และสถานประกอบการด้านธุรกิจและบริการต่างๆภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิทยากรชุมชน จำนวน 5 คน มีความเชี่ยวชาญด้านทอเสื่อกก ทอผ้าไหม เกษตรอินทรีย์ การเพาะเห็ด องค์กรที่สนับสนุนโรงเรียนได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองบัว โดยสนับสนุนด้านการจัดกิจกรรมนักเรียนด้านต่างๆ เช่น การกีฬา อาหารกลางวัน อาหารเสริม (นม) กิจกรรมในวันสำคัญต่างๆ ทรัพยากรของโรงเรียนมีสภาพเพียงพอ

2. นักเรียนที่อยู่หมู่บ้านในเขตบริการ 4 หมู่บ้านคือ

1. บ้านเมืองบัว	หมู่ที่ 1 ตำบลเมืองบัว อ.ลำนงบลบุรี จ.สุรินทร์
2. บ้านโนนกลาง	หมู่ที่ 2 ตำบลเมืองบัว อ.ลำนงบลบุรี จ.สุรินทร์
3. บ้านขาด	หมู่ที่ 3 ตำบลเมืองบัว อ.ลำนงบลบุรี จ.สุรินทร์
4. บ้านสระแก้ว	หมู่ที่ 7 ตำบลเมืองบัว อ.ลำนงบลบุรี จ.สุรินทร์

3. นักเรียนที่อยู่นอกเขตบริการอีก 4 หมู่บ้านคือ

1. บ้านโนนสัง	หมู่ที่ 6 ตำบลเมืองบัว อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์
2. บ้านหัววัว	หมู่ที่ 13 ตำบลเมืองบัว อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์
3. บ้านโคกเพ็ก	หมู่ที่ 5 ตำบลยะวีก อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์
4. บ้านโนนเจริญ	หมู่ที่ 4 ตำบลยะวีก อ.ชุมพลบุรี จ.สุรินทร์

4. สภาพสังคมและวัฒนธรรม

จำนวนประชากรที่อยู่ในเขตบริการของโรงเรียนมี จำนวน 3,133 คน 634 ครัวเรือนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมรายได้โดยเฉลี่ยต่อคนต่อปีคือ 8,000 บาท ชุมชนที่อยู่โดยรอบโรงเรียนมีลักษณะเป็นชุมชนชนบทเกษตรกรรมมีความสัมพันธ์กับ โรงเรียนในระดับดีโดยโรงเรียนบริการด้านวิชาการ โดยจัดการเรียนการสอนและโรงเรียนมีส่วนร่วมในในกิจกรรมชุมชนเช่นประเพณีท้องถิ่นชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของโรงเรียน เช่นกัน

5. การจัดการศึกษา

โรงเรียนชุมชนบ้านชาดมีนักเรียนทั้งสิ้น 395 คนเปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีครูจำนวน 16 คน ครูอัตราจ้าง จำนวน 1 คน ครูธุรการจำนวน 1 คน ครูพี่เลี้ยงเด็กพิการ จำนวน 1 คนและลูกจ้างจำนวน 2 คน

อัตลักษณ์ของสถานศึกษา แต่งกายดีมีมารยาท

จุดเน้น จุดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของสถานศึกษา โรงเรียนสะอาดบรรยากาศน่าอยู่

กลยุทธ์การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ 2 ปฏิบัติคุณธรรม ความสำนึกในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลัก ในความเป็นชาติไทยและวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมศักยภาพการเรียนรู้ ด้านภาษา วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ศักยภาพการแข่งขันระดับชาติและระดับสากล

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ

พันธกิจที่ 1 ยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่มาตรฐานการศึกษาของชาติ พัฒนา ผู้เรียน สมรรถนะครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนบรรลุผลตามมาตรฐานการเรียนรู้ของหลักสูตรการศึกษาอย่าง เต็มตามศักยภาพ

พันธกิจที่ 2 ส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณธรรมจริยธรรมที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ รักสิ่งแวดล้อม มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี เกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

พันธกิจที่ 3 นำความรู้ตามแนวคิดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคม ได้อย่างมีความสุข บุคลากรของโรงเรียนชุมชนบ้านขาด มีบุคลากรจำนวนทั้งสิ้น 18 คน

ข้อมูลนักเรียน นักเรียนชุมชนบ้านขาดมีทั้งหมด 395 คน แยกตามปีการศึกษา ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนนักเรียนปีการศึกษา 2554 – 2556

ชั้นเรียน	จำนวนนักเรียน		
	2554	2555	2556
อบ.1	38	56	43
อบ.2	48	41	59
ป.1	49	52	43
ป.2	48	52	58
ป.3	44	51	56
ป.4	40	45	57
ป.5	54	41	47
ป.6	47	53	42
รวมทั้งสิ้น	367	391	395

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะทั้งในประเทศและต่างประเทศ แล้วสรุปนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

กิตติยา กาญจนกันโห (2553 : 79-82) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านอุ่มเหมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ $81.93 / 84.06$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ $80/80$ ที่ตั้งไว้ ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6126 หมายความว่าผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 61.26 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะอยู่ในระดับมาก

อคอุษฐ์ มุลละชาติ (2553 : 76) ได้วิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำกุงหนองอิดุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียน คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ มีค่าเป็น $85.48/84.29$ นักเรียนสามารถทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน ได้ถูกต้องโดยเฉลี่ยร้อยละ 85.48 ซึ่งสูงกว่าประสิทธิภาพตัวแรก ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 0.7215 ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 72.15 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนา การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุด

วราห์ หงษ์แพง (2553 : 65-66) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการ ศึกษา ค้นคว้าพบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ $84.53/85.00$ และมีดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกมีค่าเท่ากับ 0.6826 นั่นคือนักเรียนมีความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 68.26 เมื่อเรียนโดยใช้แบบฝึก เรื่องการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการเรียนรู้ เรื่อง การพัฒนาการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกอยู่ในระดับดีมาก

สุรีย์ สิ้นนอก (2553 : 108 - 109) ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/6 โรงเรียนอนุบาลสกลนคร อำเภอเมือง จังหวัดสกลนคร สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศกนคร เขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 1 ห้องเรียนมีผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้ แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำยาก สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD มีประสิทธิภาพเท่ากับ 91.32/83.72 และนักเรียนที่เรียนโดยแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำยากด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พิมสิริ บุญมาก (2554 : 120) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่ามี ประสิทธิภาพเท่ากับ 82.78/84.20 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เจตคติต่อการเรียนภาษาไทยที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค STAD อยู่ในระดับมากที่สุด 2 กลุ่ม

อรพรรณ ฐานาบาล (2554 : 145-148) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.75/86.13 หมายความว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนตามเกณฑ์ทั้ง 8 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.75 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.13 และมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

สุภาพร คำนุ่น (2555 : 112) ได้ศึกษาการพัฒนาการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าประสิทธิภาพ 81.88/83.96 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 0.7500 ซึ่งแสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้น ร้อยละ 75.00 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ .05 และมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมาก

รัชณี นาหัวหนอง (2556 : 78-80) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC ประกอบแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.52/82.12 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ 0.6793 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 67.93 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

นันทวัน กองธรรม (2556 : 86-88) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าการพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.17/87.62 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ 0.7127 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 71.27 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

2. งานวิจัยต่างประเทศ

เซ็กซ์ตัน (Sexton. 2005 : 1258) ได้ศึกษาเพื่อสำรวจผลของการอ่านที่ตอบสนองต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือในการอ่านของนักเรียนระดับเกรด 7 ในกรณีศึกษาครั้งนี้มีนักเรียนระดับเกรด 7 ทั้งหมด 5 คน ที่สมัครเข้ามา โดยนักเรียนทั้ง 5 คน ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มเดียวกันและถูกสังเกตในขณะที่พวกเขาทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การอภิปรายกลุ่ม ทำกิจกรรมกลุ่ม การสร้างแผนภูมิกราฟิก การพิจารณาแบบทดสอบและการทำแบบทดสอบและคุณภาพของการสร้างแผนภูมิกราฟิกและชิ้นงานของนักเรียนที่ได้แบบทดสอบทั้งสองนั้นได้ทดสอบเมื่อสอนจบในแต่ละหน่วย และอีกฉบับเป็นแบบฝึกทักษะในแต่ละหน่วยการศึกษาทั้งนี้ใช้เวลา 6 สัปดาห์ เมื่อครบ 6 สัปดาห์ก็นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อประเมินความเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าการตอบสนองด้านการอ่านและเปรียบเทียบความก้าวหน้าการตอบสนองด้านการอ่านของนักเรียนแต่ละคน

รูโว (Ruivo. 2006 : 4) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงโดยการอ่านแบบเป็นผู้นำเพื่อนและการอ่านโดยไม่เป็นผู้นำ เป็นการ ศึกษาเพื่อพัฒนาการอ่านคำศัพท์ การอ่านจับใจความและการอ่านคล่อง เมื่อนักเรียนอ่านออกเสียงเป็นผู้นำเพื่อนและอ่านโดยไม่ได้เป็นผู้นำโดยศึกษาการอ่านออกเสียงของนักเรียน เกรด 1 ชาวสเปนและชาวโปรตุเกส ที่พูดได้ 2 ภาษาจากนักเรียน 15 คน การทดลองในครั้งนี้ ประกอบด้วย 6 ช่วงเวลาโดยเริ่มจากการ

อ่านออกเสียงแล้วนักเรียนผลัดกันเป็นผู้นำในการอ่านตลอด 1 สัปดาห์ และเว้นช่วงในการเป็นผู้นำในการอ่านทำแบบนี้เรื่อยๆ ติดต่อกันจนครบระยะเวลาในการทดลอง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือแบบทดสอบแบบเติมคำ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เป็นผู้นำในการอ่านมีการเรียนรู้คำศัพท์ดีขึ้นและนักเรียนอ่านคล่องเพิ่มมากขึ้น

เนียไม (Niemi. 2009 : 144) ได้วิจัยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ใน โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาโดยการเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ แบบร่วมมือและการเรียนรู้แบบจิ๊กซอร์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือ นักเรียนเกรด 6 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าบทเรียนที่เรียนแบบจิ๊กซอร์

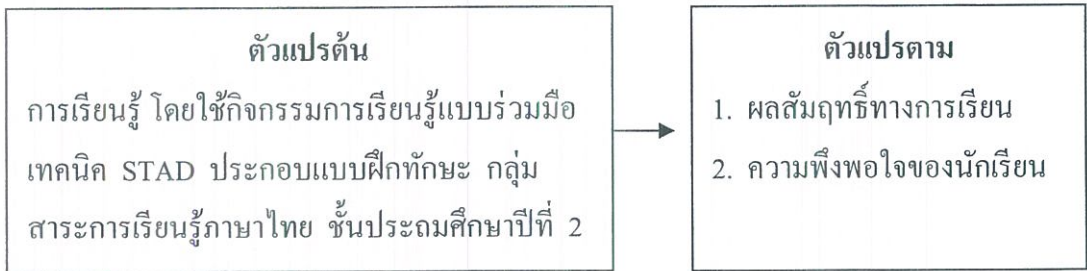
บัตทอม (Batton. 2010 : 178) ได้วิจัยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมกลุ่มแบบร่วมมือ เทคนิค STAD ที่มีผลต่อความคิดวิตกกังวลคณิตศาสตร์กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 2 จำนวน 32 คน 5 ห้องเรียน มีการทดสอบก่อนและหลังเรียนผลการวิจัยพบว่า หลังจากเรียนไปได้ 9 สัปดาห์ บทเรียนมีความวิตกกังวลน้อยลง การจัดกิจกรรมกลุ่มแบบร่วมมือ มีผลต่อเจตคติ ที่มีต่อการเรียนต่อการเรียนและประสิทธิภาพการเรียนของคณิตศาสตร์

งานวิจัยในต่างประเทศ มีการนำการเรียนรู้แบบร่วมมือมาศึกษาเป็นจำนวนมากซึ่งผลของการวิจัยที่ได้ส่วนใหญ่ได้ผลสอดคล้องกันว่าการเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพแก่ผู้เรียน ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและด้านอื่น ๆ เช่นก่อให้เกิดพฤติกรรมความร่วมมือผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน และทัศนคติที่ดีต่อการเรียนทั้งนี้ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนที่จะพิจารณาเลือกวิธีที่เหมาะสมมาจัดในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ช่วยพัฒนาการเรียนภาษาไทยได้เป็นอย่างดีและทำให้นักเรียนมีความพอใจต่อการเรียนดีขึ้น มีความรับผิดชอบและช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร ตำรา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียน คำควบกล้ำ แล้วนำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดัง แผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงเปรียบเทียบ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบลำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. แบบแผนการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านซาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 58 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนชุมชนบ้านซาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 30 คน คัดเลือกโดยใช้เทคนิคการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือตามลำดับ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 16 แผน

2. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 8 ชุด

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นข้อสอบ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 15 ข้อ ข้อสอบแบบเติมคำ จำนวน 5 ข้อ

4. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนเรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) มี 3 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

การสร้างและหาประสิทธิภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือแต่ละประเภท ดังนี้

1. การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

การสร้างหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้ศึกษาดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อทราบแนวทางในการจัด สร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ศึกษาการเทคนิควิธีสอน ขั้นตอนการสอนจากตำรา ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยต่าง ๆ และขอคำแนะนำจากผู้รู้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

1.3 ศึกษาการเรียนแบบร่วมมือและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค STAD จำนวน 16 แผน

1.4 วิเคราะห์คำอธิบายรายวิชา และเนื้อหา สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียนและ สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา โดยการทำความเข้าใจมาตรฐานการเรียนรู้ และ

ตัวชี้วัด ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 มาประกอบในการทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง คำควบกล้ำ

1.5 ศึกษารูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยโดยศึกษารายละเอียดเลือกรูปแบบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

1.6 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 16 แผน แต่ละแผนใช้เวลาสอน 2 ชั่วโมง

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อพิจารณาความถูกต้อง เหมาะสมของ กิจกรรมและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1.7.1 นายชรรยง ผิวอ่อน การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) (การวัดผลและประเมินผล) ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลประเมินผลและการวิจัยทางการศึกษา

1.7.2 นายธง ต่อยอด การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) (เทคโนโลยีทางการศึกษา) ตำแหน่ง ครูเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและนวัตกรรม

1.7.3 นายศักดิ์ดา อุทธิธม การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) (หลักสูตรและการสอน) ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านสำโรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

1.7.4 นางสาวสลักจิต สงวนแก้ว การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) (หลักสูตรและการสอน) ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านยะวึก (ผจงราษฎร์วิทยาคาร) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้

1.7.5 นางสาวพูนพิศ พูนสวัสดิ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.) (สาขาภาษาไทย) ตำแหน่งครูชำนาญการ โรงเรียนเทศบาล 8 (วัดเชิงเขาสระบุรี) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านซาคที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนที่ เพื่อหาข้อบกพร่อง และดูความเหมาะสมในเรื่อง ภาษา เนื้อหา และเวลา และกิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้พบว่า เนื้อหายังไม่เหมาะสม และเวลาที่ใช้ในการกิจกรรมการเรียนการสอนมากเกินไป แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ให้ความเหมาะสมทั้งใน ด้านเนื้อหา เวลา และกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นนำแผนการจัดการเรียนรู้พร้อมแบบประเมินให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์การประเมิน ซึ่งดัดแปลงมาจากการประเมินและการแปลความหมายค่าเฉลี่ยของ บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 162) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ใช้เกณฑ์ 3.51 ขึ้นไป ถือว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีคุณภาพ แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ ความเหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน ความเหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน ความเหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน ความเหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน และมีความเหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน แล้วนำมาเทียบเกณฑ์และค่าเฉลี่ยปรากฏว่าค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.55 ระดับความเหมาะสมมาก (ภาคผนวกหน้า 147)

1.10 จัดพิมพ์แผนการจัดการเรียนรู้ฉบับจริงเพื่อนำไปสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

2. การสร้างแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

ผู้วิจัยดำเนินการตาม มีขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 1 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เกี่ยวกับ สาระการอ่าน สาระการเขียน และสาระหลักการใช้ภาษา เรื่องคำควบกล้ำ

2.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

2.3 กำหนดคำในการสร้างแบบฝึกทักษะ เรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละหน่วย ตามรายละเอียดตาม ตารางที่ 7

ตารางที่ 7 คำที่ใช้ในแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

ชุดที่	เนื้อหา	คำที่ใช้	จำนวนคำ
1	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี กร กล กว ควบกล้ำ	แกว่งไกว กว้างขวาง กลมเกลียว เกรี้ยวกราด กล้วยไม้ กั่ว เกรง เกรียงไกร	8
2	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ขร ขล ขว ควบกล้ำ	ขลุ่ย ขวักไขว่ ขริม ขรัว ขวนขวาย ขรุขระ เวลา มะขวิด โขลก ขลุ่ยขลุ่ย	10
3	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี คร คล คว ควบกล้ำ	คล้องแคล้ว เครื่องครัด คั่นคว่ำ ครบครัน ครอบครว เคว้งคว้าง ครั้นเครง ครึกโครม คลุ้มครั่ง ไขว่คว่ำ	10
4	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ตร ควบกล้ำ	ตระเตรียม ตรึกตรอง ตรวจตรา ตราครุฑ ไตร่ตรอง ตระหงำ เตรตรง ตรัส	9
5	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี พร ปล ควบกล้ำ	โปรยปราย ปลิดปลิว พรวนแปร เปลี่ยนแปลง ปลิ้นปลอก แปรผัน ปรับปรุ้ง ประรอง	8
6	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี พร พล ควบกล้ำ	พร้อมพร้ง ต่างพร้อย เพลียงพล้ำ พร้อมเพรียง เพลิดเพลิน พลับพลึง พริกไทย ใบชะพลู บกพร่อง มะพร้าว	10
7	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี จร สร ชร ควบกล้ำ	ประเสริฐ สรรเสริญ สร้าง เสริม สรง เส้าสร้อย สรวล จริง ไชร์	9
8	การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่มี ทร ศรี ควบกล้ำ	เศรษฐี ทรวดทรง โศกเศร้า กระทรวง พุทรา อินทรีย์ ศรีทธา ทรมายัย ต้นไทร	10

2.4 สร้างแบบฝึกทักษะเรื่อง การอ่านและเขียนคำควบกล้ำซึ่งประกอบด้วย แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียน จำนวน 8 ชุด

2.5 นำแบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบ แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย ด้านสื่อนวัตกรรม และ ด้านการวัดผลประเมินผล พิจารณาความยากง่าย ความถูกต้องเหมาะสมของรูปแบบของแบบฝึกทักษะ ทั้ง 8 ชุดซึ่ง ผู้เชี่ยวชาญเป็นชุดเดียวกับข้อ 1.7 ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 0.55 ระดับความเหมาะสมมาก (ภาคผนวกหน้า 160)

2.6 นำแบบฝึกทักษะเพื่อการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการสอน ด้านเนื้อหา และด้านการใช้ภาษา ประเมินคุณภาพของแบบ ฝึกทักษะเพื่อการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

2.7 นำแบบฝึกทักษะเรื่องคำควบกล้ำที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนชุมชนบ้านซาคที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

2.8 นำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้งเพื่อตรวจสอบความเรียบร้อย

2.9 จัดพิมพ์แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำต้นฉบับเพื่อนำไป ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้คำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ศึกษาเทคนิควิธีสร้างแบบทดสอบที่ดี และวิธีคิดวิเคราะห์ข้อสอบจาก หนังสือวัดผลการศึกษาของ (สมนึก กัททิษฺณิ. 2546 : 73-155) และจากหนังสือการวิจัย เบื้องต้นของแบบทดสอบของ บุญชม ศรีสะอาด (2553 : 56-74)

3.2 ศึกษารายละเอียด เนื้อหาสาระ เรื่องคำควบกล้ำ ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเลือกคำที่ใช้ในการออกแบบทดสอบตามตารางที่ 6

3.3 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหาในการออก ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

3.4 สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยยึดตามจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อกำหนดข้อสอบและกำหนดขั้นตอนในการวัดผล

3.5 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำตามที่กำหนดในตารางวิเคราะห์ข้อสอบ โดยสร้างเป็นแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 22 ข้อ และแบบเติมคำในช่องว่าง จำนวน 8 ข้อ รวม 30 ข้อ (ต้องการใช้จริง 20 ข้อ) แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และด้านการวัดผลประเมินผล ประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of Item-Objective Congruence : IOC) ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นชุดเดียวกับข้อ 1.7 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) 4.42 (ภาคผนวก หน้า 172)

ผลการทดสอบความเที่ยงตรงของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร IOC (สมนึก กัททิษฐี. 2546 : 221) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน คัดเลือกข้อสอบมีค่า IOC อยู่ระหว่าง มีค่าระหว่าง 0.60 - 1.00 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีค่า IOC ผ่านเกณฑ์ไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมชนบ้านขาด จำนวน 30 คน ซึ่งเคยเรียนเนื้อหามาแล้ว

3.7 นำกระดาษคำตอบของแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน โดยให้ข้อถูก 1 คะแนน ข้อผิดหรือที่ไม่ทำเครื่องหมายเลือกตอบ หรือเกิน 1 ข้อ ให้ 0 คะแนนหลังจากตรวจกระดาษ คำตอบและรวบรวมคะแนนของแต่ละคนแล้ว โดยกำหนดคะแนนจุดตัดผ่านไม่ผ่านที่ 12 คะแนน (ร้อยละ 60) ทำการวิเคราะห์คุณภาพแบบนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.20 ถึง 1.00 ไว้จำนวน 20 ข้อ

3.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่คัดเลือกไว้ 20 ข้อมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยตามวิธีของ เบนเนน (Brennan) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 105-107) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเฉลี่ยร้อยละ 0.98 (ภาคผนวกหน้า 182)

3.9 จัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ทดสอบกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

4. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ

การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยผู้วิจัยดำเนินการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้

4.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะ

4.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจด้านจุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอนและด้านการวัดผล ประเมินผล

4.3 สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อยู่โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของ ลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 74 - 80) จากแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 10 ข้อ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ ดังนี้ มีความพึงพอใจมากให้ 3 คะแนน มีความพึงพอใจปานกลาง ให้ 2 คะแนน และมีความพึงพอใจน้อย ให้ 1 คะแนน

☺ 3 หมายถึงมีความพึงพอใจมาก

☐ 2 หมายถึงมีความพึงพอใจปานกลาง

☹ 1 หมายถึงมีความพึงพอใจน้อย

เกณฑ์การประเมิน 2.34 - 3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

1.67 - 2.33 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

1.00 - 1.66 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

4.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างเรียนรื้อแล้วไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจแล้วนำเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมและครอบคลุมของเนื้อหาที่สอบถามความพึงพอใจของนักเรียนซึ่งผู้เชี่ยวชาญเป็นชุดเดียวกับข้อ 1.7 ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.57$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.=0.51) ระดับความพึงพอใจมาก (ภาคผนวกหน้า 186)

4.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์อีกครั้ง

4.6 จัดพิมพ์แบบวัดความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนชุมชนบ้านซาด ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

แผนการดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน (One Group Pretest Posttest Design) (สุรวาท ทองบุ, 2550 : 55) โดยมีลักษณะการทดลองดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 แผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนเรียนและหลังเรียน
(One Group Pretest Posttest Design)

กลุ่ม	Pretest	Treatment	Posttest
ทดลอง	T ₁	X	T ₂

T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง Pretest

X หมายถึง การทดลองใช้แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะ

T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง Posttest

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนชุมชนบ้านชาดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 จำนวน 30 คนใน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556

2. กำหนด วัน เวลา และเนื้อหา ที่ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองระหว่าง เดือน กุมภาพันธ์ ถึง เดือนมีนาคม พ.ศ. 2557 ซึ่งมีรายละเอียดดำเนินการทดลอง ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 แสดงระยะเวลาในการทดลอง

วัน / เดือน / ปี	ระยะเวลา	กิจกรรม	เวลา (ชั่วโมง)
10 ก.พ. 57	8.30-9.30	ชี้แจงวัตถุประสงค์ให้นักเรียนรับทราบ และทำแบบทดสอบ วัตถุประสงค์ก่อนเรียน (Pretest)	1
11 ก.พ.57	9.30-11.30	ชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนที่มี กร กถ กว ควบกล้ำ	2
12 ก.พ. 57	9.30-11.30	ชุดที่ 2 การอ่านและการเขียนที่มี ขร ชล ชว ควบกล้ำ	2
13 ก.พ. 57	9.30-11.30	ชุดที่ 3 การอ่านและการเขียนที่มี คร คล คว ควบกล้ำ	2
17 ก.พ. 57	9.30-11.30	ชุดที่ 4 การอ่านและการเขียนที่มี ตร ควบกล้ำ	2
18 ก.พ. 57	9.30-11.30	ชุดที่ 5 การอ่านและ การเขียนที่มี พร พล ควบกล้ำ	2
19 ก.พ. 57	9.30-11.30	ชุดที่ 6 การอ่านและการเขียนที่มี พร พล ควบกล้ำ	2
20 ก.พ. 57	9.30-11.30	ชุดที่ 7 การอ่านและการเขียนที่มี จร สร ชร ควบกล้ำ	2
21 ก.พ. 57	9.30-11.30	ชุดที่ 8 การอ่านและการเขียนที่มี ทร ศรี ควบกล้ำ	2
22 ก.พ. 57	9.30-11.30	ทดสอบหลังเรียน และสอบถามความพึงพอใจ	2
	13.30-14.30	ของนักเรียนต่อการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะ	1

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

หมายเหตุ ที่ผู้วิจัยแสดงระยะเวลาในการทดลองต่อเนื่องกันเพราะขึ้นอยู่กับกรอบระยะเวลา และโรงเรียนชุมชนบ้านซาดกำหนดให้ระดับชั้น ป.1-3 ให้สอนกลุ่มสาระภาษาไทยทุกวัน ผู้วิจัยดำเนินเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 20 ข้อเป็นแบบปรนัยจำนวน 15 ข้อและแบบเติมคำ 5 ข้อ
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกทักษะ เรื่องการเขียนคำควบกล้ำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามแผนการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาสอนทั้งหมด 16 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน) ในระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยเมื่อเรียนจบแต่ละแผน
3. หลังจากสอนชั่วโมงที่ 16 แล้ว ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังเรียน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนคำควบกล้ำหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนโดยใช้แบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนเรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 80/80 โดยวิเคราะห์ตามสูตรการหาค่า E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 101)
2. วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลการเรียน เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (E.I. : The effectiveness index) โดยวิเคราะห์จากคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียนเมื่อเทียบกับคะแนนเต็มตามวิธีของกู๊ดแมน เฟรชเชอร์และชไนเดอร์ (Goodman Fletcher and Schnider) (เผชิญ กิจระการ. 2548 : 31)
3. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้ค่าที (t-test แบบ Dependent samples) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 113)
4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 103-106) แล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ดังนี้
 - 2.34 - 3.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
 - 1.67 - 2.33 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
 - 1.00 - 1.66 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

1.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ (IOC : Index of item objective congruence) (สมนึก ภัททิยธนี. 2551 : 221)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.2 วิเคราะห์ค่าความยาก (p) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร (p) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553: 97)

$$p = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	p	แทน	ค่าความยากของแบบทดสอบ
	R	แทน	จำนวนคนตอบถูกทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.3 การหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของเบรนนัน (Brennan) คำนวณโดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 105)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	U	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	N_1	แทน	จำนวนผู้สอบผ่านเกณฑ์
	N_2	แทน	จำนวนผู้สอบไม่ผ่านเกณฑ์

1.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งฉบับ โดยใช้สูตรของโลเวทท์ (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 112)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบทั้งหมด
	X_i	แทน	คะแนนสอบของแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนจุดตัดการผ่านเกณฑ์
	$\sum X_i$	แทน	ผลรวมของคะแนนทุกคน

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 123)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2.2 ร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 122)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนนักเรียน

2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตรดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 126)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	Σ	แทน	ผลรวม

3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์หาคุณภาพนวัตกรรม

3.1 การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามเกณฑ์ 80/80

ใช้สูตรคำนวณหาค่า E_1/E_2 (บุญชม ศรีสะอาด. 2553 : 103)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N} \times 100}{A}$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบหลังเรียน ทุกเรื่องรวมกัน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกทักษะและแบบทดสอบหลังเรียน ทุกเรื่องรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.2 การหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนจัดการเรียนรู้

(E.I : The Effectiveness Index) โดยวิเคราะห์จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนเมื่อเทียบกับคะแนนเต็มตามวิธีของกูดแมน เฟรชเชอร์และชไนเดอร์ (Goodman Fletcher and Schnider) (เผชิญ กิจระการ. 2548 : 31)

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{คะแนนเต็ม} \times \text{จำนวนนักเรียน}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

$$E.I. = \text{ดัชนีประสิทธิผล}$$

4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบ

โดยใช้สูตรค่าที่ (t-test แบบ Dependent Samples) (สุรวาท ทองบุ. 2550 : 129)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

- เมื่อ
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
 - D แทน ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
 - $\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคู่คะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
 - $\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนยกกำลังสอง
 - N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$$df = n - 1$$

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับชั้นในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการสื่อความหมายของข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มเป้าหมาย
%	แทน	ค่าร้อยละ (Percentage)
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมระหว่างเรียน
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ได้จากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน
E.I.	แทน	ค่าดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนแต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งหมดยกกำลังสอง
T	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
Df	แทน	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
*	แทน	แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ลำดับขั้นตอนการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนเรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนเรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผู้วิจัยได้ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2556 โรงเรียนชุมชนบ้านซาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2 จำนวน 30 คน โดยทดสอบก่อนเรียน แล้วจึงให้นักเรียนเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ และให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำแต่ละชุดจนครบทั้ง 8 ชุด ตรวจสอบให้คะแนนเพื่อหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วจึงทดสอบหลังเรียน ปรากฏดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ประสิทธิภาพการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คนที่	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนนที่ได้จากการทดสอบย่อยท้ายแผนระหว่างเรียน (E ₁)								รวม	คะแนน หลัง เรียน (E ₂)
		แบบฝึกทักษะที่									
		1	2	3	4	5	6	7	8		
คะแนน เต็ม	20	5	5	5	5	5	5	5	5	40	20
1	7	3	3	3	4	5	4	4	4	30	14
2	7	3	3	4	4	5	4	4	4	31	15
3	8	4	4	4	4	4	3	4	4	31	16
4	9	4	3	4	4	3	4	4	4	30	17
5	12	5	5	5	4	5	4	5	4	37	18
6	12	5	5	5	4	4	5	4	5	37	18
7	9	4	5	4	4	5	4	4	4	34	17
8	11	5	4	4	5	4	4	4	5	35	18
9	9	4	4	5	4	4	4	4	4	33	17
10	10	4	5	4	5	4	5	4	5	36	17
11	9	4	4	5	4	4	4	5	5	35	17
12	10	5	4	4	4	5	4	4	4	34	17
13	9	4	4	4	4	4	4	4	4	32	16
14	11	5	4	4	5	4	4	4	4	34	16
15	10	4	4	5	5	4	5	4	5	36	18
16	12	5	4	4	5	4	5	5	5	37	17
17	11	4	4	4	5	4	4	4	4	33	18
18	10	4	4	5	4	4	4	4	4	33	17
19	11	4	5	4	4	5	4	4	4	34	17
20	12	4	5	4	5	4	5	5	4	36	17
21	10	4	4	4	5	4	5	5	4	35	17

คนที่	คะแนน ก่อน เรียน	คะแนนที่ได้จากการทดสอบย่อยท้ายแผนระหว่างเรียน (E_1)								รวม	คะแนน หลัง เรียน (E_2)
		แบบฝึกชุดที่									
		1	2	3	4	5	6	7	8		
คะแนน เต็ม	20	5	5	5	5	5	5	5	5	40	20
22	9	4	4	5	4	4	4	4	5	34	17
23	12	5	4	4	4	5	4	4	4	34	17
24	10	4	4	5	4	4	5	4	4	34	18
25	9	5	4	4	4	5	3	5	4	34	16
26	11	4	4	4	4	4	4	4	4	32	17
27	9	4	4	4	4	4	4	4	4	32	17
28	7	3	3	4	3	4	4	3	4	28	16
29	11	4	5	4	4	4	4	4	4	33	16
30	10	5	4	5	4	4	3	4	4	33	17
รวม	297	126	123	128	127	127	124	125	127	1007	505
เฉลี่ย	9.90	4.20	4.10	4.27	4.23	4.23	4.13	4.17	4.23	33.57	16.83
S.D	1.49	0.61	0.62	0.52	0.50	0.50	0.57	0.46	0.43	2.19	0.91
ร้อยละ	49.50	84.00	82.00	85.33	84.67	84.67	82.67	83.33	84.67	83.92	84.14

จากตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะมีคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบระหว่างเรียน (E_1) เท่ากับ 33.57 คิดเป็นร้อยละ 83.92 ของคะแนนเต็มและคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน (E_2) เท่ากับ 16.83 คิดเป็นร้อยละ 84.14 ของคะแนนเต็ม แสดงว่าประสิทธิภาพของแบบฝึก ทักษะเรื่องคำควบกล้ำ จากการทดลองกับนักเรียนมีประสิทธิภาพ 83.92/84.14

ตอนที่ 2 คำดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนเรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ตารางที่ 11 ผลการทดลองหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

คนที่	การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD			
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน (D)	ผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน (D ²)
1	7	14	7	49
2	7	15	8	64
3	8	16	8	64
4	9	17	8	64
5	12	18	6	36
6	12	18	6	36
7	9	17	8	64
8	11	18	7	49
9	9	17	8	64
10	10	17	7	49
11	9	17	8	64
12	10	17	7	49
13	9	16	7	49
14	11	16	5	25
15	10	18	8	64
16	12	17	5	25
17	11	18	7	49
18	10	17	7	49

คนที่	การทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD			
	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่างของคะแนนก่อน เรียนและหลังเรียน (D)	ผลต่างของคะแนนก่อน เรียนและหลังเรียน (D ²)
19	11	17	6	36
20	12	17	5	25
21	10	17	7	49
22	9	17	8	64
23	12	17	5	25
24	10	18	8	64
25	9	16	7	49
26	11	17	6	36
27	9	17	8	64
28	7	16	9	81
29	11	16	5	25
30	10	17	7	49
รวม	297	505	208	1480
\bar{X}	9.90	16.83	-	-
S.D.	1.49	0.91	-	-
ร้อยละ	49.50	84.14	-	-

จากตารางที่ 11 พบว่าผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนเรื่อง คำควบล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึก ทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกลุ่มตัวอย่าง 30 คน มี คะแนนเฉลี่ย 16.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.91 หรือคิดเป็นร้อยละ 84.14 ของคะแนนเต็ม

ตารางที่ 12 ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ความก้าวหน้าทางการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จำนวน นักเรียน (N)	ผลรวมของคะแนน			
	คะแนนเต็ม	ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.)
	20	297	505	0.6865

จากตารางที่ 12 พบว่าผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของความก้าวหน้าทางการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 68.65

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะปรากฏดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

กลุ่มตัวอย่าง	N	คะแนนเต็ม	$\sum X$	\bar{X}	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t
ก่อนเรียน	30	20	297	9.90	1.49	208	1480	33.23*
หลังเรียน	30	20	505	16.83	0.91			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 13 พบว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนเฉลี่ยร้อยละ 9.90 จากคะแนนเต็ม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.49 หลังเรียนเฉลี่ยร้อยละ 16.83 จากคะแนนเต็ม ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91 เมื่อทดสอบทางสถิติด้วย

t-test พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปรากฏดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1.	นักเรียนชอบเนื้อหาเรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ เพราะอ่านแล้วเข้าใจง่าย	2.52	0.51	มาก
2.	นักเรียนชอบการเรียนรู้เรื่องนี้ทำให้ฉันเรียนรู้ด้วยตัวเอง	2.92	0.28	มาก
3.	นักเรียนชอบเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD	2.96	0.20	มาก
4.	นักเรียนได้มีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลต่าง ๆ กับเพื่อน ๆ	2.52	0.51	มาก
5.	นักเรียนชอบเรียนซ้ำ ๆ เพราะทำให้เข้าใจและจำได้ดี	2.36	0.49	มาก
6.	นักเรียนชอบขนาดตัวอักษรเหมาะสม อ่านง่าย	2.52	0.51	มาก
7.	นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ	2.32	0.48	ปานกลาง
8.	นักเรียนดีใจที่คุณครูชมเชยและให้รางวัลฉัน	2.52	0.51	มาก
9.	นักเรียนชอบรูปภาพเพราะเหมาะสมสีสันสวยงาม น่าสนใจ	2.48	0.65	มาก
10.	นักเรียนภูมิใจในผลงานและคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบย่อยที่ครูให้ทำ	2.60	0.50	มาก
รวม		2.57	0.51	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียน เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบ แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 2.57$, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก คือ นักเรียนชอบเรียน แบบร่วมมือเทคนิค STAD ($\bar{X} = 2.96$) รองลงมาคือ นักเรียนชอบการเรียนเรื่องนี้ทำให้ฉัน เรียนรู้ด้วยตัวเอง ($\bar{X} = 2.92$) และนักเรียนภูมิใจในผลงานและคะแนนที่จากแบบทดสอบย่อยที่ ครูให้ทำ ($\bar{X} = 2.60$) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในสามลำดับท้าย คือ นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะ การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ($\bar{X} = 2.32$) รองลงมาคือ นักเรียนชอบเรียนซ้ำ ๆ เพราะทำให้เข้าใจและจำได้ดี ($\bar{X} = 2.36$) และนักเรียนชอบรูปภาพเพราะเหมาะสมสีสันสวยงาม น่าสนใจ ($\bar{X} = 2.48$)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยสรุปผลและอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมมือ เทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนเรื่องคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.92/84.14 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ค่าดัชนีประสิทธิผลการเรียนเรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเท่ากับ 0.6865 หรือ คิดเป็นร้อยละ 68.65

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง คำควบกล้ำ ของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียน เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=2.75$, S.D.= 0.51)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 83.92/84.14 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการพัฒนาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ สามารถนำไปใช้ได้ เพราะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 โดยรวมร้อยละ 83.92 และผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยรวมร้อยละ 84.14 การเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 ที่มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะทุกชุดมีประสิทธิภาพเหมาะสมที่จะนำไปแก้ปัญหาได้ ทั้งนี้เพราะแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่สร้างขึ้นมีการวางแผนอย่างเป็นระบบ โดยเริ่มจากการวิเคราะห์หลักสูตร รวมถึง

การศึกษาวิธีสร้างแบบฝึกทักษะที่เหมาะสมสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านสื่อ นวัตกรรม แผนการจัดการเรียนรู้ ความชำนาญด้านภาษา และผู้วิจัยได้นำหลักจิตวิทยามาใช้กับกิจกรรมการเรียนการสอนดังที่ รัชณี ศรีไพรวรรณ (2527 : 18) ที่ได้กล่าวว่า ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกทำซ้ำเพื่อช่วยให้มีความรู้ความเข้าใจให้แม่นยำยิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังได้คำนึงถึงแรงจูงใจและกฎแห่งผลการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ทำแบบฝึกทักษะแล้วได้ทราบความบกพร่องของตนเอง รวมทั้งจัดแบบฝึกทักษะจากง่ายไปหายาก มีการแจ่งวัตถุประสงค์นำเข้าสู่บทเรียน มีเนื้อหาฝึกด้วยกิจกรรมที่หลากหลายทำให้ผู้เรียนพอใจยิ่งขึ้นและที่เด็กทำแบบทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนเป็นเพราะแบบทดสอบได้มาตรฐานผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดจากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ได้ทั้งนี้เพราะแบบฝึกทักษะของผู้วิจัยมีจุดเด่นที่เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ภาษาที่ใช้ก็ชัดเจนเข้าใจง่าย เหมาะสมกับระดับชั้นของนักเรียน มีความยากง่ายพอเหมาะ น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ส่วนรูปแบบของแบบฝึกทักษะก็น่าสนใจ รูปภาพสวยงาม ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมกับช่วงวัยกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก กระบวนการเรียนรู้ก็เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกันกับเพื่อน ๆ ระยะเวลาในการทำกิจกรรมก็เหมาะสมกับเนื้อหา การประเมินผลก็ครอบคลุมกับเนื้อหาทั้งหมด และจากการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนแล้วนักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข กระตือรือร้น มีการแข่งขันที่จะให้กลุ่มของตนเองมีคะแนนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพรรณ ฐนบาล (2554 : 145-148) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.75/86.13 หมายความว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนตามเกณฑ์ทั้ง 8 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.75 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนคิดเป็นร้อยละ 86.13 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของวราห์ หงษ์แพง (2553 : 65-66) ได้พัฒนาการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.53/85.00 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของและ สอดคล้องกับงานวิจัยของนันทวัน กองธรรม (2556 : 86-88) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบ

แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่าการพัฒนาความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือมีประสิทธิภาพเท่ากับ 92.17/87.62 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ 0.7127 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 71.27

2. คำดัชนีประสิทธิผลการเรียนเรื่องคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะคิดเป็นร้อยละ 0.6865 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนเพิ่มขึ้นหลังเรียนร้อยละ 68.65 เมื่อเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เนื่องจากการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกเป็นเรื่องใกล้ตัวนักเรียนและมีกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะกับระดับความสามารถของผู้เรียน ตลอดจนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับกิจกรรม ได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามขั้นตอนทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล เกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข มีความกระตือรือร้นในการเรียน สิ่งที่สำคัญคือผู้เรียนสามารถฝึกได้หลายๆ ครั้งทั้งในและนอกเวลาเรียน โดยเน้นฝึกเรื่องที่ต้องการฝึก ในแบบฝึกทักษะมีคำแนะนำในการเรียนแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบฝึกระหว่างเรียน และเฉลยคำตอบด้วยซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัชณี นาหัวหนอง (2556 : 78-80) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC ประกอบแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ 0.6793 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 67.93 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชณี นาหัวหนอง (2556 : 78-80) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC ประกอบแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ ประกอบแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ 0.6793 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น 67.93 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ อุดลย์ มุลละชาติ (2553 : 76) ได้วิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำกุงหนองอิคุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่าคำดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เท่ากับ 0.7215

ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 72.15

3. เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานงานวิจัยข้อที่ 3 ทั้งนี้เป็นเพราะการเรียนแบบร่วมมือเป็นการเรียนที่ละผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจัดให้นักเรียนเรียนเป็นกลุ่มเล็ก ๆ โดยนักเรียนที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับเก่งปานกลาง และอ่อน อยู่ในกลุ่มเดียวกันนักเรียนทุกคนต้องมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ร่วมกันมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการเชื่อมโยงความรู้เก่ากับความรู้ใหม่ผลการทดสอบของนักเรียนจะคิดเป็นคะแนนเฉลี่ยของทั้งกลุ่มและเป็นคะแนนสอบรายบุคคลนักเรียนที่เรียนเก่งจึงพยายามช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนอ่อนเพราะจะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มดีขึ้นนักเรียนที่เรียนอ่อนก็จะพยายามช่วยตนเอง เพื่อมิให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำลง อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่ศึกษาให้มากที่สุด โดยอาศัยการร่วมมือ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันแลกเปลี่ยนความรู้กันระหว่างกลุ่มผู้เรียนด้วยกัน โดยมีการเสริมแรงและการให้รางวัลเป็นหลัก เพื่อกระตุ้นความร่วมมือในการทำกิจกรรมของนักเรียนด้วยตัวนักเรียนเองมีขั้นตอนการสอนที่ทำให้ประสบผลสำเร็จ ดังที่สลาวิน ได้ลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ร่วม โดยมีเทคนิค STAD ไว้ดังนี้ (Slavin, 1990 : 129 ; อ้างถึงในวัชรานา เก่าเรียนดี. 2547 :

2)

ขั้นที่ 1 ขั้นสอน ครูดำเนินการสอนเนื้อหา ทักษะหรือวิธีการเกี่ยวกับบทเรียนนั้น ๆ อาจเป็นกิจกรรมที่ครูบรรยายสาธิตใช้สื่อประกอบการสอนหรือให้นักเรียนทำกิจกรรมการทดลอง

ขั้นที่ 2 ขั้นทบทวนความรู้เป็นกลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยสมาชิก 4-5 คน ที่มีความสามารถทางการเรียนต่างกัน สมาชิกในกลุ่มต้องมีความเข้าใจว่าสมาชิกทุกคนต้องทำงานร่วมกัน เพื่อช่วยเหลือกันและกันในการศึกษาเอกสาร และทบทวนความรู้เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการสอบย่อย

ขั้นที่ 3 ขั้นทดสอบย่อย ครูจัดให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยหลังจากนักเรียนได้เรียนและทบทวนเป็นกลุ่มเสร็จแล้ว นักเรียนทำแบบทดสอบคนเดียวไม่มีการช่วยเหลือกัน

ขั้นที่ 4 ขั้นหาคะแนนพัฒนาการ คะแนนพัฒนาการเป็นคะแนนที่ได้จากการพิจารณาความแตกต่างระหว่างคะแนนที่ต่ำสุดของการทดสอบครั้งก่อน ๆ กับคะแนนที่ได้จาก

การทดสอบครั้งปัจจุบัน เมื่อได้คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนแล้ว จึงหาคะแนนพัฒนาการของกลุ่ม ซึ่งได้จากการนำคะแนนพัฒนาการของแต่ละคนมารวมกันหรือหาค่าเฉลี่ยของคะแนนพัฒนาการของสมาชิกทุกคน

ขั้นที่ 5 ขั้นให้รางวัลกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รับคำชมเชยหรือตีตราประกาศที่บอร์ดในห้องเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพรรณ ฐานบาล (2554 : 145-148) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.75/86.13 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของ เทวจิณฎฐิณี (2553 : 85-87) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโนนคุณวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภูเขต 1 ผลการวิจัยพบว่าประสิทธิภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านของนักเรียนสูงขึ้นร้อยละ 80 มีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการจัดการการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมมีความพึงพอใจเป็นรายด้าน 10 ด้านอยู่ในระดับมาก โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 2.57 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4 ทั้งนี้ประสิทธิภาพของแบบฝึกมีความพึงพอใจเรียงตามลำดับดังนี้มีความพึงพอใจมากที่สุดคือนักเรียนชอบเรียนกิจกรรมแบบร่วมมือเทคนิค STAD รองลงมาคือนักเรียนชอบเรียนเรื่องคำควบกล้ำเพราะทำให้เรียนรู้ด้วยตัวเอง และนักเรียนภูมิใจในผลงานและคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบย่อยที่ครูให้ทำส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในสามลำดับท้าย คือ นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำชอบเรียนซ้ำ ๆ เพราะทำให้เข้าใจและจำได้คือนักเรียนได้มีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลต่าง ๆ กับเพื่อน ๆ ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และแรงจูงใจในการเรียนดีเพราะชุดกิจกรรมทั้ง 8 ชุด ที่พัฒนาขึ้นผู้วิจัยได้ออกแบบอย่างมีขั้นตอนซึ่งประกอบด้วย คู่มือครู บัตรความรู้ บัตรกิจกรรม แบบทดสอบย่อยประจำชุดกิจกรรม และแผนการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้โดยการเรียนการสอนแบบร่วมมือให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของชุดกิจกรรมในการเรียนนั้นโดยคำนึงถึงระดับสติปัญญา และความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถทำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบ

ของบทเรียนได้และผู้เรียนมีความสนใจในการเรียน เรียนอย่างสนุก มีความกระตือรือร้นเอาใจใส่ต่อการเรียนและเรียนรู้อย่างมีความสุข สังกัดได้จากพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนจึงส่งผลให้ความพึงพอใจของเด็กที่มีต่อแบบฝึกทักษะเรื่องคำควบกล้ำอยู่ในระดับมากซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวราห์ หงษ์แพง (2553 : 65-66) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่ามีนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการพัฒนาการเรียนรู้อย่าง การพัฒนาการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึกอยู่ในระดับดีมากสอดคล้องกับงานวิจัยของอรพรรณ ฐนาบาล (2554 : 145-148) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ เน้นการเรียนรู้อย่างร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุดสอดคล้องกับงานวิจัยของรัชณี นาหัวหนอง (2556 : 78-80) ได้ศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือ ประกอบแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือ ประกอบแบบฝึกการอ่านคำควบกล้ำ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดและสอดคล้องกับงานวิจัยของนันทวัน กองธรรม (2556 : 86-88) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยแผนการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สรุปผล ดังนี้

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะเป็นการเรียนการสอนอีกวิธีหนึ่งที่มุ่งเน้นให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการกลุ่มช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนตั้งใจเรียนสนุกสนานและมีความสนใจในการร่วมกิจกรรม สนใจที่จะทำกิจกรรมเพื่อให้กลุ่มของตนเองได้คะแนนเพิ่มขึ้น ผลจากการวิจัยครั้งนี้ทำให้นักเรียนรักการอ่านและการเขียนมากขึ้นเห็นได้จากนักเรียนสนใจซักถามอ่านหนังสือนิทาน และฝึกเขียนเป็นประจำทำให้ผู้เรียนมีนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแบบฝึกทักษะเรื่องคำควบกล้ำและการวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรนำการจัดการกิจกรรมรูปแบบการร่วมมือไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้และครูควรปรับให้สอดคล้องกับสถานการณ์ เช่น จำนวนนักเรียนต่อกลุ่ม อาจมีการเพิ่มหรือลดลง ได้การกำหนดบทบาทของนักเรียนอาจปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสม

1.2 การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD อาจมีการปรับลดหรือขยายเวลาในการจัดการเรียนรู้ โดยมีการยืดหยุ่นตามสถานการณ์ความพร้อมของเด็กได้ตามความเหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นไปตามลำดับขั้นจะทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.3 ครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยควรให้ความสนใจและนำเอาวิธีการเรียน โดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพราะวิธีแบบนี้เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาอย่างหนึ่งที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนให้สูงขึ้น

1.4 การให้นักเรียนศึกษาเป็นกลุ่มย่อย ครูควรเน้นให้นักเรียนตระหนักถึงหน้าที่และบทบาทของตนเองในขณะที่ทำงาน รวมถึงการให้ความช่วยเหลือแก่สมาชิกในกลุ่มที่มีความสามารถแตกต่างกันด้วยความจริงใจ และนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการทำคะแนนเพื่อพัฒนากลุ่ม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาการนำวิธีการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ไปใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนเทคนิคอื่นเพื่อให้การจัดการกิจกรรมมีความหลากหลาย

2.2 ควรมีการศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ภาษาไทยระหว่างการใช้แบบฝึกทักษะกับการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่น

2.3 ควรทำการวิจัยในลักษณะการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กับการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เพื่อประสิทธิภาพ และประสิทธิผลทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บรรณานุกรม

- กมลวรรณ โปธิบัณฑิต. การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2543.
- กมล ชุกกลิ่น. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2550.
- กรมวิชาการ. คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : องค์การ
รับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545.
- กรรณิการ์ ภูมิสายคร. การพัฒนาทักษะการเขียนคำควบกล้ำ. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ปริญญา ค.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.
- กฤติกา เจริญยศ. การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยด้วยกลุ่ม
ร่วมมือแบบ STAD โดยใช้แบบฝึกทักษะด้านการอ่านและการเขียนคำยาก
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2552.
- กัลยาณี บุญประสิทธิ์. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่องการ
อ่าน และการเขียนคำควบกล้ำที่มี ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์
การศึกษา กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
2551.
- กิตติ ธนิกกุล. การสะกดและผสมคำอักษรนำ อักษรควบ. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2543.
- กิตติกา กาญจนกันโห. การพัฒนาการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้) ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยอิสาน, 2553.
- จิระ งอกศิลป์. คู่มือหลักสูตรการพัฒนาข้าราชการครูเพื่อให้มีและเลื่อนวิทยฐานะ
ครูชำนาญการพิเศษ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดบุ๊ค, 2552.

- ฉัตรแก้ว พาคำ. การพัฒนาการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง My self โดยใช้แบบฝึก
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหนองไฮ : จังหวัดขอนแก่น.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้) ขอนแก่น :
มหาวิทยาลัยอีสาน, 2553.
- ไชยวรรณ พิพัฒน์ยานนท์. การพัฒนาการเขียนตัวอักษรด้วยปากกาสปีดบอลแบบซี โดยใช้
แบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม.
(การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้) ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยอีสาน, 2553.
- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริม
วิชาการ, 2545.
- ถนอม ยนต์ชัย. การพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม (หลักสูตรและการสอน)
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- ทิสนา แคมมณี. ศาสตร์การสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.
- เทียมจันทร์ ไสยวรรณ. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่อง การอ่าน การเขียนสะกด
คำ ที่ประสมด้วยสระ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้แบบฝึกทักษะ ประกอบกลุ่ม
ร่วมมือแบบ STAD. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน)
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- นภดล จันทร์เพ็ญ. การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนลิฟเพรส, 2543.
- นภาพร สมบูรณ์สุข. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาสุขศึกษา เรื่องสิ่งเสพติด
ให้โทษของนักเรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) พระนครศรีอยุธยา :
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา, 2553.
- นันทวัน กองธรรม. การพัฒนาความสามารถอ่านเชิงวิเคราะห์ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้
แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม (หลักสูตรและการเรียนการสอน)
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2556.
- บันลือ พฤษะวัน. ภาษาไทยที่ถูกลืม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.
_____ . มิติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2547.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยสำหรับครู. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2546.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2553.

- บุญสงค์ โสภากาล. การพัฒนาการเขียนการสะกดคำ. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. โดยใช้แบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและ
การเรียนการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- ประภาพรรณ เต็งวงศ์. การพัฒนา นวัตกรรมการเรียนรู้ด้วยการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ :
อีเคบีค, 2550.
- ประสงค์ ราชณสุข. รายงานการวิจัย การศึกษาผลการทดลองใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะการพูด
ภาษาไทยแก่เด็กชาวเขา. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2542.
- ประสพ อิศรปริดา. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : นำอักษร, 2546.
- ปฎิญา หน่อแก้ว. ผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ การคิดวิเคราะห์และเจตคติต่อ
การเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเพื่อพัฒนาการเขียนคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนมารีย์รักษ์เชียงราย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (การสอน
ภาษาไทย) เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2555.
- ปิยมาศ มawang. การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนคำประวิสรรชนีย์และไม่ประ
วิสรรชนีย์ โดยใช้ชุดฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) เชียงราย : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
เชียงราย, 2555.
- ปริมวดี ประยูรสุข. คำในภาษาไทย. กรุงเทพฯ : สุวีริสาส์น, 2543.
- ศกาวดี ปัญญาวรรณศิริ. การสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล และพยัญชนะ
ควบกล้ำ ร ล ว เพื่อใช้เสริมการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2554.
- ผานิต เพิ่มพูนทรัพย์. ผลการเรียนรู้ภาษาไทยด้านการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2551.
- เผชิญ กิจระการ. “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E.I)”,
การวัดผลการศึกษามหาวิทยาลัยมหาสารคาม”. 7 (1) : 44-45 ; กรกฎาคม, 2548.
- _____. ด้วยกลุ่มร่วมมือที่ใช้แผนผังความคิดและกลุ่มร่วมมือที่ใช้แบบฝึกทักษะ.
วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2551.

- พนัส หันนาคินทร์. **คู่มือครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. กรุงเทพฯ : แม็ค, 2542
- พยุง ยานโกมุท. “ข้อคิดในการสอนภาษาไทยว่าด้วยการพูดหรืออ่านออกเสียงอักษรควบ”.
- สารพัฒนาหลักสูตร**. 18 (12) ; มิถุนายน, 2546.
- พรรณรัตน์ เก้าธรรมสาร. “การเรียนแบบทำงานรับผิดชอบร่วมกัน,” **สารพัฒนาหลักสูตร**.
2 : 35-39 ; กุมภาพันธ์, 2540.
- พิมสิริ บุญมาก. **การพัฒนาการจัดการกิจกรรมการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องการอ่านและการเขียนสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2554.
- พิสมัย ลาภมาก. **การพัฒนาแบบฝึกทักษะการสะกดคำยาก. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหนองโนอีด้า จังหวัดมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- เพชรสมร ประภาศิริ. **การพัฒนาการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เรื่อง My interest and opinion โดยใช้แบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้) ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยอิสาน, 2553.
- เพชรรา พิมพีศรี. **ผลการเรียนรู้แบบซิปปา เรื่องการเจริญเติบโตและการพัฒนาการของวัยรุ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.
- มะลิจันทร์ สุวรรณไตรย์. **การพัฒนาการอ่านจับใจความ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. **โรงเรียนบ้านกุคูร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 1**. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้) ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยอิสาน, 2553.
- ระวีวรรณ ศรีศรีรามครัน. **เทคนิคการสอน**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543.
- ราชบัณฑิตยสถาน. **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2544**. กรุงเทพฯ : ศิริวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์, 2556.

- ราณี ศรีโมรา. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและเจตคติต่อภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือวิธี STAD และการจัดการเรียนแบบปกติชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. โรงเรียนวัดท่าช้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ ค.ม. ลพบุรี : มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี, 2553.
- รัชณี นาห้วนทอง. การพัฒนาความสามารถการอ่านคำควบกล้ำด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ประกอบแบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2556.
- รัชณี ศรีไพรวรรณ. “แบบฝึกหัดทักษะภาษาไทย สำหรับเด็กแรกเรียน”, คู่มือแนวความคิดและทรงชนะบางประการเกี่ยวกับกลยุทธ์การสอนเด็กเริ่มเรียนที่พูดสองภาษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครราชสีมา : สำนักงานศึกษาธิการเขต 11, 2527.
- เรืองยศ ศิริเสาว์. การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด. โดยใช้แบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- โรงเรียนชุมชนบ้านชาด. หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านชาด พุทธศักราช 2552 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. สุรินทร์ : โรงเรียนชุมชนบ้านชาด, 2552.
- _____. รายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาโรงเรียนชุมชนบ้านชาด ปีการศึกษา 2553. สุรินทร์ : โรงเรียนชุมชน บ้านชาด, 2553.
- _____. รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โรงเรียนชุมชนบ้านชาด ปีการศึกษา 2555. สุรินทร์ : โรงเรียนชุมชน บ้านชาด, 2555.
- ลำพิ่ง เปี่ยมสติ. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาฟิสิกส์ เรื่อง การเคลื่อนที่ในแนวเส้นตรง โดยใช้แบบฝึกทักษะการคำนวณ. รายงานการวิจัย อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2550.
- วงเดือน แสงผึ้ง. การพัฒนาแบบฝึกการเรียนสะกดคำโดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการนิเทศ) นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปกร, 2548.
- วรรณวิไล พันธุ์สีดา. ผลงานทางวิชาการก้าวสู่วิทยฐานะ. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย, 2549.
- วรรณิ โสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2537.

วรรณิ โสสมประยูร. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
ไทยวัฒนาพานิช, 2540.

_____. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2542.

_____. การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2544.

วราห์ หงษ์แพง. การพัฒนาการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้แบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการ
จัดการเรียนรู้) ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยอีสาน, 2553.

วัชร่า เล่าเรียนดี. เทคนิคการจัดการเรียนรู้สำหรับมืออาชีพ. นครปฐม : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2547.

วาโร เฟิงสวัสดิ์. การเขียนรายงานการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา : เส้นทางสู่การเป็นครู
มีวิทยฐานะ. สกลนคร : โรงพิมพ์สมศักดิ์การพิมพ์, 2553.

วิเชียร เกษประทุม. แบบฝึกหัดออกเสียง ร ล และ ว ควบกล้ำ. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา, 2545.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. “การพัฒนาการเรียนการสอน”. ใน เอกสารประกอบการสอน.

มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม, 2545.

_____. นวัตกรรมทางการเรียนภาษาไทย. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.

_____. นวัตกรรมทางการเรียนภาษาไทย. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2547.

_____. นวัตกรรมทางการเรียนภาษาไทย. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2548.

_____. นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design. กรุงเทพฯ : ช้างทอง, 2550.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. นวัตกรรมตามแนวคิดแบบ Backward Design. มหาสารคาม :

ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.

สมนึก ภัททิยชนี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 6. กาลสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2551.

_____. การวัดผลการศึกษา. มหาสารคาม : ภาควิชาวิจัยและพัฒนาศึกษาคณะ
ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.

สมยศ นาวิการ. การบริหาร : คู่มือและแบบทดสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ,
2544.

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. สื่อการเรียนรู้ภาษาไทยฉบับสมบูรณ์แบบ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช 2547.

สวัสดี สุขโสม. การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและเขียนสะกดคำไม่ตรงมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2551.

สุภาพร ดำนูน. การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการเรียนการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2555.

สุวิทย์ มูลคำ และ อรทัย มูลคำ. 21 วิธีจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2546.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2. รายงานการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับชาติ (O-NAT, NT, LAST) ปีการศึกษา 2555. อุบลราชธานี : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, 2555.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ 2545 พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : พี เอ็น เคแอนด์สกายพริ้นติงส์, 2551.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. แนวทางการประเมินตามสภาพจริง. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2549.

สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2551.

_____ . หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย, 2552.

ลำลี รักสุทธิ. เทคนิคการเรียนรู้หลักสูตร. กรุงเทพฯ : เรื่องแสงการพิมพ์, 2551.

_____ . การจัดทำสื่อนวัตกรรมและแผนฯประกอบสื่อนวัตกรรม. นนทบุรี : เพิ่มทรัพย์การพิมพ์, 2553.

- สุภจิตร คงสุวรรณ. แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงมาตรา
ตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2550.
- สุนันทา พรหมบุญ และอรพรรณ พรสีมา. “การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม.”วารสารครุศาสตร์.
26 (1) : 23-24 ; กรกฎาคม – ตุลาคม, 2540.
- สุรวาท ทองบุ. การวิจัยทางการศึกษา. มหาสารคาม : อภิชาติการพิมพ์, 2550.
- สุรีย์ สีนอก. ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง คำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบ STAD. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม :
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2553.
- สุวิทย์ มูลคำ. การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพฯ : บี เค บุ๊คส์,
2549.
- สุวิทย์มูลคำและอรทัย มูลคำ. 21 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. (พิมพ์ครั้งที่ 4).
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์. 2546.
- สุวิมล เขี้ยวแก้ว. การสอนวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา. ปัตตานี : ภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 2540.
- อรพรรณ ฐานาบาล. การพัฒนาชุดกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโพนบกหนองผือ
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) สกลนคร : มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2554.
- อรพรรณ พรสีมา. การเรียนแบบร่วมมือร่วมใจโครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน.
กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540.
- อดุลย์ มูลละชาติ. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว กลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านคำกุง
หนองอุดม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2553.
- อรรมเดช ทองกอง. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการอ่านและการเขียน
คำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบ่อใหญ่. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2551.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. หลักการสอน. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2540.

ออมทรัพย์ ใจชื่น. การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่องสระในภาษาไทยของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน) ขอนแก่น :
มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2550.

Batton, Mellssa, Ed.D.. **The effect of cooperative groups on math anxiety.** Walden
University, 2010.

Johnson Perry, L. **ISO 900 Meeting the New International Standard.** Singapore :
McGraw-Hill, 1993.

Johnson, D.W. Johnson, R.T. and Holubec, E.J. **The nuts and bolts of cooperative learning.**
Edina, MN : Interaction Book Company, 1994.

Kim, Youb. "The Functions of Written Language in the Development of Oral Language
for Young (K-2) ESL Students," **Dissertation Abstracts International.** 64(8) :
2753 – A ; February, 2004.

Niemi, Jeffrey R., Ed.D.. **An examination of cooperative learning model by
achievement in middle and secondary level social studies.** Walden
University, 2009.

Ruivo, Paula. "**Reading Aloud : Companion Reader vs. No Companion Reader
An Experimental Research Study,**" ERIC-Education Resources Information
Center. 2006.<[http://eric.ed.gov/ERICWebportal/custom/recordDetails/
detailmini.jsp?n...](http://eric.ed.gov/ERICWebportal/custom/recordDetails/detailmini.jsp?n...)> 2009.

Sexton, Aimee Ann. "A Comparative Study of the Affects of Cooperative Learning
On Reader Response in A Seventh Grade Reading Classroom," **Masters
Abstracts International.** 41(05) : 1258 ; October, 2005.

Slavin, R.E. "student teams and achievement divisions", **Journal of Research and
Development in Education,** 12 : 41, 1978.

_____. **STAD and TGT" Cooperative Learning ; Theory , research and practice.**
Englewood Cliffs, NJ : Prentice Hall, 1990.

_____. **Cooperatve learning : Theory research and practice.** Englewood Cliffs, NJ
: Prentice Hall, 1995

Wright, K.J. **The effects of Cooperative Learning on science academic achievement of Fourth graders.** Missouri : Central Missouri State University, 1999.

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ภาคผนวก
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างแผนการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง คำควบกล้ำโดยใช้การจัด
กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ควบกล้ำพยางค์

จำนวน 2 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านและเขียนคำ ที่มี กร กล กว ควบกล้ำเวลา 1 ชั่วโมง

มาตรฐานที่

ท 1.1: ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ท 2.1: ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด 1. อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความและบทร้อยกรองง่ายๆ ได้ถูกต้อง

2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน

3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

สาระสำคัญ

การอ่านและการเขียนคำที่มี กร กล กว ควบกล้ำ โดยเข้าใจความหมายของคำทำให้มีทักษะในการอ่านและการเขียนได้ดียิ่งขึ้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ด้านความรู้

1.1 นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี กร กล กว ควบกล้ำตามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

1.2 นักเรียนสามารถเขียนคำที่มี กร กล กว ควบกล้ำตามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง

1.3 นักเรียนสามารถประสมคำจากพยัญชนะและสระที่ปะปนกันเป็นคำได้ถูกต้อง

2. ด้านทักษะ

2.1 นักเรียนมีทักษะในการเรียนและการปฏิบัติงาน

3. ด้านคุณลักษณะ

3.1 นักเรียนมีวินัยในการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้

การอ่านและการเขียนคำที่มี กร กล กว ควบกล้ำ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 การอ่านเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน

1. นำเข้าสู่บทเรียนนักเรียนดูแผนภูมิเพลง แบ่งกลุ่ม (ดูภาคผนวก) ครูอ่านให้ฟัง1
 เทียบ นักเรียนอ่านดัง ๆ พร้อมกันตามครู เทียบ ครูร้องเพลงให้นักเรียนฟัง1 เทียบ นักเรียน
 ร้องเพลงตามครูและร้องเพลงพร้อมกันพร้อมกับทำท่าทางประกอบเพลงเพื่อให้สนุกสนาน
 ก่อนเรียน

2. ขั้นสอนครูพานักเรียนอ่านบัตรคำ กร กล กว ควบกล้ำ 10 คำ เพื่อปูพื้นฐานใน
 การออกเสียงโดยครูเทียบบัตรคำในกระเป๋าคำที่ละคำ นักเรียนอ่านออกเสียงพร้อมกันตามครู
 ที่ละคำดังนี้แกว่งไกว, กว้างขวาง, กลมเกลียว, เกี้ยวกราด, กล้วยไม้ กั่ว, เกรง, เกรียงไกร,
 กลั่นเกลี้ยง, กلابกลาย

3. ครูอธิบายหลักเกณฑ์การอ่านคำ กร กล กว ควบกล้ำ ให้นักเรียนฝึกอ่านโดยเน้น
 การอ่านออกเสียงที่ดังฟังชัดถูกต้องตามหลักการอ่านแล้วฝึกอ่านจนคล่อง

4. ครูให้นักเรียนอ่านบัตรคำศัพท์บนกระเป๋าคำพร้อมกันอีกครั้งหนึ่งแล้วอ่าน เป็น
 รายบุคคลทุกคน

5. ครูแจกบัตรคำ ให้นักเรียนคนละ 1 แผ่น นักเรียนอ่านออกเสียงตามครูแต่ละแผ่นให้
 ถูกต้อง เน้นออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขรวิธีและชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางในการฝึกอ่านต่อไป

ขั้นที่ 2 การเรียนกลุ่มย่อย

1. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 5 คน สลับไปอยู่กลุ่มอื่นบ้างโดยให้มีนักเรียนที่เรียนเก่ง
 เรียนปานกลางและเรียนอ่อนปนกัน นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกอ่าน คำควบกล้ำร่วมกัน และฝึก
 เป็นรายบุคคลในกลุ่มผลัดกันอ่านและตรวจสอบความถูกต้องกันเองใครอ่านไม่ได้ไปฝึกอ่าน
 กับครูเป็นรายบุคคล

2. นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่านคำควบกล้ำให้ครูและเพื่อนๆ ฟัง โดยอ่านออกเสียงกลุ่มละ
 10 แผ่น ต่อกันจากนั้นครูให้อ่านทีละคน ครูและเพื่อนนักเรียนร่วมสังเกตการอ่านออกเสียง
 เพื่อจะได้แก้ไขปรับปรุงการอ่านต่อไป

3. ครูให้นักเรียนทุกกลุ่มศึกษาคำควบกล้ำที่ครูกำหนดให้ ครูอธิบายความหมาย
 เพิ่มเติมพร้อมให้นักเรียนเขียนคำและความหมายของคำจากบัตรคำที่มี กร กล กว ควบกล้ำ
 ลงสมุด

ขั้นที่ 3 การทดสอบย่อย

1. ครูชี้แจงให้นักเรียนทำแบบฝึกการอ่านและการเขียนคำที่มี กร กล กวควบกล้ำ

2. ครูแจกแบบฝึกชุดที่ 1 ให้นักเรียนทำกิจกรรมตามแบบฝึก ชุดที่ 1 แบบฝึกที่ 1, 2, 3
 แต่ละกลุ่มให้ทำเป็นรายบุคคลโดยต่างคนต่างทำใช้เวลา 30 นาที

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบแผนในการพัฒนาตนเอง

1. ครูตรวจแบบฝึกชุดที่ 1 แบบฝึกที่ 1, 2, 3 ของนักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยรวมคะแนนสมาชิกในกลุ่มแล้วหารด้วยสมาชิกในกลุ่มจะเป็นคะแนนของกลุ่ม

ขั้นที่ 5 กลุ่มที่ได้รับการยกย่องและยอมรับ

1. ครูแจ้งผลคะแนนจากการทำแบบฝึกชุดที่ 1 แบบฝึกที่ 1, 2, 3 เป็นกลุ่มให้นักเรียนทราบ
2. ครูประเมินผลการสังเกตการให้ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม
3. ครูกล่าวชมเชยกลุ่มที่ประสมคำได้เสร็จก่อนและถูกต้อง
4. คะแนนของกลุ่มใดเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ กลุ่มนั้นจะได้รับรางวัล อาจเป็นคำชมเชย ประกาศนียบัตร หรือเป็นของรางวัล ดังนี้

กลุ่มดี	ได้	1-5	คะแนน
กลุ่มดีเด่น	ได้	6-10	คะแนน
กลุ่มดีเยี่ยม	ได้	11-15	คะแนน(คะแนนเต็ม 15 คะแนน)

ขั้นสรุป

1. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความหมายของคำและหลักการอ่าน ความหมายของคำจากบัตรคำเป็นการทบทวนอีกครั้งหนึ่ง
2. ครูให้นักเรียนไปฝึกอ่านคำควบกล้ำที่ครูกำหนดให้ เป็นการบ้านเพิ่มเติม

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. เพลงแบ่งกลุ่ม
2. บัตรคำใหม่
3. หนังสือเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาพาที ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
4. แบบฝึก ชุดที่ 1 แบบฝึกที่ 1,2,3

การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ประเมิน	วิธีประเมิน	เครื่องมือประเมิน	เกณฑ์
<p>1. ด้านความรู้</p> <p>1.1 นักเรียนสามารถอ่านคำที่มี กร กล กว ควบกล้ำตามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง</p> <p>1.2 นักเรียนสามารถเขียนคำที่มี กร กล กว ควบกล้ำตามที่กำหนดให้ได้ถูกต้อง</p>	<p>- สังเกตพฤติกรรมการเรียน</p> <p>- ตรวจผลงาน</p>	<p>- แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน</p> <p>- แบบฝึกชุดที่ 1 แบบฝึกที่ 1,2,3</p>	<p>- ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80</p>
<p>1.3 นักเรียนสามารถประสมคำจากพยัญชนะและสระที่ปะปนกันเป็น</p>	<p>1.3 นักเรียนสามารถประสมคำจากพยัญชนะและสระที่ปะปนกันเป็น</p>	<p>1.3 นักเรียนสามารถประสมคำจากพยัญชนะและสระที่ปะปนกันเป็น</p>	<p>1.3 นักเรียนสามารถประสมคำจากพยัญชนะและสระที่ปะปนกันเป็น</p>
<p>2. ด้านทักษะ</p> <p>2.1 นักเรียนมีทักษะในการเรียนและการปฏิบัติงาน</p>	<p>- สังเกตพฤติกรรมการเรียนและการปฏิบัติงาน</p>	<p>- แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนและการปฏิบัติงาน</p>	<p>- ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80</p>
<p>3. ด้านคุณลักษณะ</p> <p>3.2 นักเรียนมีวินัยในการเรียนรู้</p>	<p>- สังเกตการมีวินัยในการเรียนรู้</p>	<p>- แบบสังเกตพฤติกรรมการมีวินัยในการเรียนรู้</p>	<p>- ได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80</p>

บันทึกผลการจัดการเรียนรู้

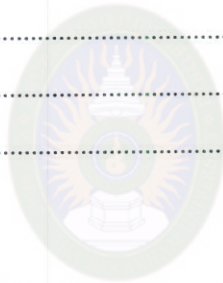
.....
.....
.....
.....

ปัญหาอุปสรรค

.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....
.....
.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผู้สอน
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY (นางสุดาพร เอกา)

นักศึกษาปริญญาโทสาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เพลงแบ่งกลุ่ม

แบ่งกลุ่ม แบ่งกลุ่มให้ดี
พวกหนูนั้นแสนฉลาด

แบ่งกลุ่มวันนี้อย่าให้มีผิดพลาด
ส่วนเก่งกาจแบ่งกลุ่มเร็วซี

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บัตรคำ

แกว่งไกว

กว้างขวาง

กลมเกลียว

เกรี้ยวกราด

กล้วยไม้

กล้วย

เกรง

เกรียงไกร

กลั่นแกล้ง

กลับกลาย

แบบฝึกชุดที่ 1

แบบฝึกที่ 1.1

หนูๆช่วยครูประสมคำตามภาพที่กำหนดให้แล้วฝึกอ่านหน่อยนะครับ

ตัวอย่าง ไ ใบชา

1. กิ.....

2. แ ว่างใ ว

ั้ ั้ ั้

3. กิ น แก

4. ด้

ั้

5. กิ..... ัง ข..... ัง

แก้วทำแบบฝึกเสร็จแล้วจ้า

แบบฝึกที่ 1.2

เด็กๆช่วยพินางฟ้าเขียนคำลงใต้ภาพแล้วฝึกอ่านด้วยนะ

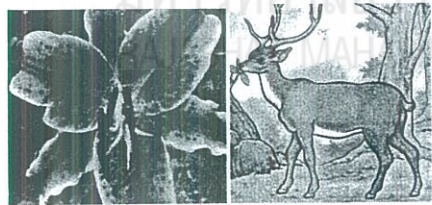
ตัวอย่าง..... = แหวนเพชร

.....ยาว

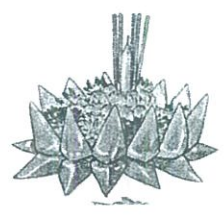

ไม้.....

.....ไม้

.....ว.....ง

.....ทง

แบบฝึกที่ 1.3

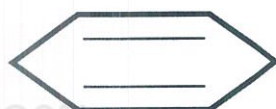
หนูๆ ช่วยเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมาย
แล้วฝึกอ่านหน่อยนะคะ

ตัวอย่าง ล้วยกย = กล้วย, กงลอ = กลอง

1. รวกย

2. เลอก

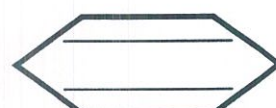
3. องทวากว

4. รื่กก

5. รเกง

แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2556

ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องการอ่านและเขียนคำที่มี กร กล กว ควบ กต้

ที่	ชื่อ - สกุล	สนใจ	กล้าแสดงออก	อ่านคำได้	เขียนคำได้	รวมคะแนน	ระดับคุณภาพ	สรุปผลการประเมิน ✓ ผ่าน × ไม่ผ่าน
		3	3	3	3	12		
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								

ผลการประเมินโดยรวม ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 80 หมายถึงคะแนนเต็ม 12 คะแนน
ต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน 10 คะแนนขึ้นไป

เกณฑ์การผ่าน

10 - 12 คะแนน ✓	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
0 - 9 คะแนนต่ำกว่า ✕	ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 - 12	3 (ดี)
6 - 9	2 (พอใช้)
0 - 5	1 (ปรับปรุง)

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการเรียน

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
1. สนใจในการฝึกอ่าน	3สนใจและตั้งใจในการฝึกอ่าน 2สนใจฝึกอ่านบ้างเล็กน้อย 1ไม่สนใจและไม่ตั้งใจในการฝึกอ่าน
2. กล้าแสดงออก	3กล้าพูดกล้าซักถามบ่อยครั้ง 2กล้าพูดกล้าซักถามเป็นบางครั้ง 1ไม่กล้าพูดกล้าซักถาม
3. อ่านคำได้	3อ่านคำควบกล้ำ กร กล กว ได้ถูกต้อง 9-10 คำ 2อ่านคำควบกล้ำ กร กล กว ได้ถูกต้อง 7-8 คำ 1อ่านคำควบกล้ำ กร กล กว ได้ถูกต้อง 5-6 คำ
4. เขียนคำได้	3เขียนคำควบกล้ำ กร กล กว ได้ถูกต้อง 9-10 คำ 2เขียนคำควบกล้ำ กร กล กว ได้ถูกต้อง 7-8 คำ 1เขียนคำควบกล้ำ กร กล กว ได้ถูกต้อง 5-6 คำ

เกณฑ์การประเมิน ผู้ผ่านการประเมินต้องได้คะแนนรวมร้อยละ 80 ขึ้นไปผลการประเมินโดยรวม ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 80 หมายถึงคะแนนเต็ม 10 คะแนนต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน 8 คะแนนขึ้นไป

คำชี้แจงการให้คะแนน 1 = มีพฤติกรรมหรือปฏิบัติกิจกรรม
0 = ไม่มีพฤติกรรมหรือไม่ปฏิบัติกิจกรรม

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน

8 - 10

5 - 7

0 - 4

ระดับคุณภาพ

3 (ดี)

2 (พอใช้)

1 (ปรับปรุง)

เกณฑ์การผ่าน

8 - 10 คะแนน ✓

0 - 7 คะแนนต่ำกว่า ✗

ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

แบบสังเกตพฤติกรรมด้านการมีวินัยในการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2556
ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มี กร กล กว ควบกล้ำ

ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน				รวม คะแนน	สรุปผลการ ประเมิน ✓ ผ่าน × ไม่ผ่าน	ระดับ คุณภาพ
		มีความรับผิดชอบ	มีความซื่อสัตย์	แต่งกายถูกระเบียบ	มีวินัยต่อการเรียน			
		3	3	3	3	12		
1								
2								
3								
4								
5								
6								
7								
8								
9								
10								
11								
12								
13								
14								
15								

เกณฑ์การประเมิน ผู้ผ่านการประเมินต้องได้คะแนนรวมร้อยละ 80 ขึ้นไปผลการประเมินโดยรวม ผ่านเกณฑ์การประเมิน ร้อยละ 80 หมายถึงคะแนนเต็ม 12 คะแนนต้องผ่านเกณฑ์การประเมิน 10 คะแนนขึ้นไป

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	3 (ดีมาก)
6-9	2 (ดี)
0-5	1 (พอใช้)

เกณฑ์การผ่าน

10-12 คะแนน	✓	ผ่านเกณฑ์การประเมิน
0-4 คะแนน	×	ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมการมีวินัย

รายการประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
1. มีความรับผิดชอบ	3 รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายทุกครั้งเสร็จทันเวลา 2 รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายน้อยทุกครั้งเสร็จไม่ทันเวลา 1 ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย,งานไม่เสร็จ
2. มีความซื่อสัตย์	3 ทำงานด้วยตัวเองทุกครั้งที่ได้รับมอบหมาย 2 ทำงานด้วยตนเองและคนอื่นทำให้เป็นบางครั้ง 1 ไม่ทำงานด้วยตนเองหรือลอกเพื่อนทั้งหมด
3. แต่งกายถูกระเบียบ,เรียบร้อย,สะอาด	3 แต่งกายถูกระเบียบ,เรียบร้อย,สะอาด 2 แต่งกายถูกระเบียบ,ไม่เรียบร้อย,ไม่สะอาด 1 แต่งกายไม่ถูกระเบียบ,ไม่เรียบร้อย,ไม่สะอาด
4. มีวินัยต่อการเรียน	3 มีสมาธิ,ตั้งใจเรียน,ซักถามครู,ตอบคำถามครูได้ 2 ไม่มีสมาธิ,ไม่ตั้งใจเรียนบางครั้ง,ซักถามครูบางครั้ง,ตอบคำถามครูได้เป็นบางครั้ง 1 ไม่มีสมาธิ,ไม่ตั้งใจเรียน,ไม่ซักถามครูประจำ,ตอบคำถามครูไม่ได้

เฉลยแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1

- แบบฝึกที่ 1 กราบ, แกว่งไกว, กัดันแกดั่ง, กัดัว, กว้างขวาง
- แบบฝึกที่ 2 กลองยาว, ไม้กวาด, กัด้วยไม้, กวาง, กระทบ
- แบบฝึกที่ 3 กรวย, เกลอ, ทองกวาว, กริ่ง, เกรง
- แบบฝึกที่ 4 ไกล่เกลี่ย, กัดับกลาย, เกรียงไกร, เกรี้ยวกราด, กลมเกลียว
- แบบฝึกที่ 5 ทองกวาว, เกรียน, สงกรานต์, กัดิน, กัด้าม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสรุปผลการประเมินแบบฝึก

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2556
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การอ่านและเขียนคำที่มี กร กล กว ควบกล้า

ที่	รายการประเมิน					รวมคะแนน 25 คะแนน	คะแนนเฉลี่ย%	สรุปผลการประเมิน ✓ ผ่าน × ไม่ผ่าน
	ข้อ-สกุล	แบบฝึกที่ 1 (5 คะแนน)	แบบฝึกที่ 2 (5 คะแนน)	แบบฝึกที่ 3 (5 คะแนน)	แบบฝึกที่ 4 (5 คะแนน)			
		5	5	5	5	5	25	

เกณฑ์การผ่านการประเมิน

ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐

✓

ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ร้อยละ ๐ - ๗๙

×

ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมิน

ภาคผนวก ข

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 15 แบบประเมินแผนการจัดการเรียนเรื่องคำควบกล้ำ โดยวิธีการเรียนแบบ
ร่วมมือกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและแสดงความคิดเห็นสำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข
แผนการเรียนรู้ กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตรงความเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับคือ

เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน

เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)					คะแนน เฉลี่ย	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
1. สาระสำคัญ							
1.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม							
1.2 มีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวัน							
1.3 เหมาะสมกับวัย							
1.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย							
2. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม							
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้							
2.2 ชัดเจนเข้าใจง่าย							
2.3 เหมาะสมกับวัยนักเรียน							
3. เนื้อหา							
3.1 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย							
3.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม							
3.3 เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน							
3.4 กำหนดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน							
4. ด้านกระบวนการเรียนรู้							
4.1 ได้รับความสนใจผู้เรียน							
4.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้							

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ(คนที่)					คะแนน เฉลี่ย	ระดับ ความเหมาะสม
	1	2	3	4	5		
4.3 สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม							
4.4 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย							
4.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม							
5. ด้านสื่อการเรียนการสอน							
5.1 สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม							
5.2 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้							
5.3 เร้าความสนใจผู้เรียน							
5.4 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม							
5.5 ช่วยประหยัดเวลาสอน							
6. ด้านการวัดผลประเมินผล							
6.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้							
6.2 สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม							
6.3 ส่งเสริมการวัดพุทธพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย							
6.4 การวัดที่ระบุไว้สามารถประเมินได้							
6.5 ใช้เครื่องมือวัดได้เหมาะสม							
รวม							

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (.....)

ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้

แบบร่วมมือเทคนิค STAD

ตารางที่ 16 สรุปรูปภาพรวมผลการพิจารณาความเหมาะสมของของแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STADกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน แบบฝึกทักษะ จำนวน 8 ชุด

ผู้เชี่ยวชาญ	\bar{X}	S.D.	ความหมาย
คนที่ 1	4.48	0.51	เหมาะสมมาก
คนที่ 2	4.48	0.59	เหมาะสมมาก
คนที่ 3	4.26	0.62	เหมาะสมมาก
คนที่ 4	4.30	0.56	เหมาะสมมาก
คนที่ 5	4.35	0.49	เหมาะสมมาก
รวมเฉลี่ย	4.37	0.55	เหมาะสมมาก

เกณฑ์การประเมิน

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง แบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง แบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง แบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง แบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมมาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง แบบฝึกทักษะมีความเหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ค

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

ชุดอ่านเขียนเรียนรู้

เรื่อง คำควบกล้ำ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

จัดทำโดย

นางสุดาพร เอกา

นักศึกษาปริญญาโทสาขาหลักสูตรและการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คำนำ

แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยเน้นการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกเล่มนี้แล้วสามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำได้ถูกต้องตามหลักภาษาการอ่านและการเขียนพยัญชนะ สระ ตัวสะกด คำควบกล้ำได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม โดยจัดทำให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551ที่กำหนดไว้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้าพเจ้าหวังว่าแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำชุดอ่านเขียนเรียนรู้คำควบกล้ำเล่มนี้จะเกิดประโยชน์ต่อนักเรียนโดยตรงด้านการอ่านและการเขียน ครูมีสื่อนวัตกรรมที่มีคุณภาพไว้ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามกำหนดและเป็นแนวทางให้กับผู้ที่สนใจนำไปพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยต่อไป

คำชี้แจง

1. แบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ ประกอบการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย

1.1 แบบฝึกชุดที่ 1 การเขียนคำ กร กล กว ควบกล้ำ

แบบทดสอบก่อนเรียน

แบบฝึกที่ 1 ประสมคำตามภาพที่กำหนดให้

แบบฝึกที่ 2 เขียนคำใต้ภาพและฝึกอ่าน

แบบฝึกที่ 3 เรียงอักษรให้เป็นคำที่มีความหมาย

แบบฝึกที่ 4 โยงคำซ้ายมือและขวามือให้ได้คำที่มีความหมาย

แบบฝึกที่ 5 เลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในประโยคให้ได้ใจความ
สมบูรณ์

แบบทดสอบหลังเรียน

1.2 เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนชุดที่ 1

1.3 เฉลยแบบฝึกทักษะการเขียนคำควบกล้ำ

2. ก่อนสอนครูควรชี้แจงให้นักเรียนได้รู้เกี่ยวกับบทบาทของนักเรียนในการเรียน โดยการใช้แบบฝึกการเขียนคำควบกล้ำแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและบันทึกผลการสอบก่อนเรียน

3. ขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมตามแบบฝึกทักษะการเขียนคำควบกล้ำครูควรสำรวจการทำงานของนักเรียน คอยช่วยเหลือนักเรียนรายบุคคลหรือกลุ่มที่มีปัญหาในการเรียน

4. หลังเรียนจบตามขั้นตอนตามแบบฝึกเสร็จแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนและบันทึกผลการสอบหลังเรียน

5. เปรียบเทียบการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนและสรุปผลการพัฒนาให้นักเรียนได้รู้การพัฒนาของตนเอง

ใบความรู้ อักษรควบกล้ำ

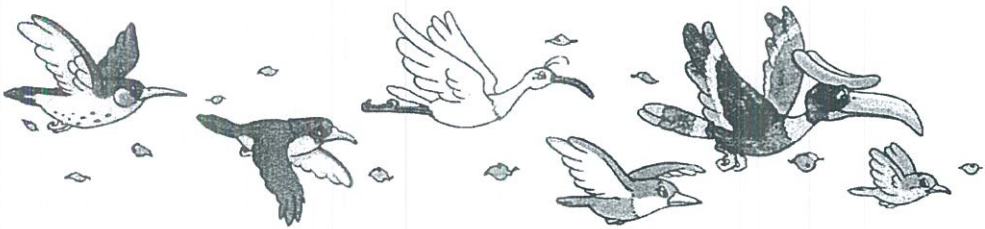
อักษรควบ คือ พยัญชนะ 2 ตัวประสมอยู่ในสระเดียวกันแบ่งเป็น 2 ชนิดคือ

1. อักษรควบแท้ เป็นพยัญชนะที่ควบกับ ร ล ว ประสมด้วยสระเสียงเดียวกัน และออกเสียงพร้อมกัน เช่น กว้างขวาง ครอบครั้ว พลับพลึง เป็นต้น
2. อักษรควบไม่แท้ เป็นพยัญชนะที่มีตัว ร ควบอยู่ด้วยอ่านออกเสียงได้ 2 อย่าง คือ

2.1 ออกเสียงพยัญชนะตัวแรกตัวเดียว ไม่ออกเสียง ร เช่น จริง (ออกเสียง จิง) ไชรี (ออกเสียง ไช้) ศรี (ออกเสียง สี)

2.2 ออกเสียงเป็นเสียงอื่น (ทร ออกเสียงเป็นเสียง ซ) เช่น ทราบ (ออกเสียง ซาบ) ทรัพย์ (ออกเสียง ซับ) ไทร (ออกเสียง ไซ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบฝึกชุดที่ 1

แบบฝึกที่ 1.1

หนูๆช่วยครูประสมคำตามภาพที่กำหนดให้แล้วฝึกอ่านหน่อยนะ

ตัวอย่าง ไ ใบ ใบชา

1. ก.....

2. แ งไ

ั้ั้

3. ก น แก

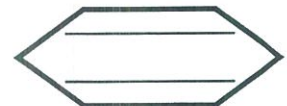
4. ดี

ั้

5. ก..... ำง ข.....ำง

แบบฝึกที่ 1.2

เด็กๆช่วยพี่จุกเขียนคำลงใต้ภาพแล้วฝึกอ่านด้วยนะครับ

ตัวอย่าง..... เพชร = แหวนเพชร

.....ยา

ไม้.....

.....ไม้

.....ว....ง

เสร็จหรือยัง
ครับน้องๆ
.....ง....ทง

แบบฝึกที่ 1.3

หนูๆช่วยเรียงอักษรต่อไปนี้ให้เป็นคำที่มีความหมาย
แล้วฝึกอ่านหน่อยนะครับ

ตัวอย่าง ล้วยกย = กล้วย , กงลอ = กลอง

1. รวกย

2. เลอก

3. องทวากว

4. รี้กง

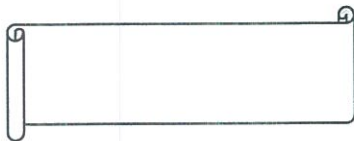
5. รเกง

แก้วทำแบบฝึกเสร็จแล้วจ้า

แบบฝึกที่ 1.4

หนูๆ ช่วยโยงคำซ้ายมือและขวามือให้ได้
คำที่มีความหมายแล้วฝึกเขียนหน่อยนะคะ

1.

2.

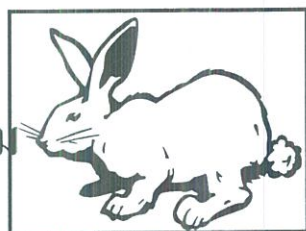
3.

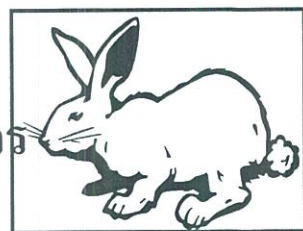
4.

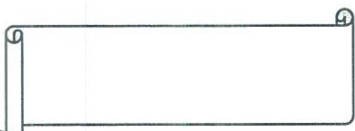

5.กลม

ไก่อ

หนูๆ เลือกคำที่กำหนดให้เติมลงในประโยค
ให้ได้ใจความสมบูรณ์หน่อยนะจ๊ะ

ตัวอย่าง มานีเลี้ยง _____ ไว้เฝ้าบ้าน = มานีเลี้ยงสุนัขไว้เฝ้าบ้าน

เกวียน ทองกวาว สงกรานต์ กลิ่น กล้าม

1. หนูหน้อยปลูกดอก _____ ไว้หน้าบ้าน

2. ควายลาก _____ ขนสินค้า

3. ในวันที่ _____ เด็กเล่นสาดน้ำ

4. หอม _____ ดอกลำควน

แม่ซื้อเสื่อ _____ ให้ฉัน

เฉลยแบบฝึก ชุดที่ 1

แบบฝึกที่ 1.1 กราบ, แกว่งไกว, กลั่นแกลิ่ง, กลั้ว, กว้างขวาง

แบบฝึกที่ 1.2 กลองยาว, ไม้กวาด, กั้วยไม้, กวาง, กระทง

แบบฝึกที่ 1.3 กรวย, เกลต, ทองกวาว, กริ่ง, เกรง

แบบฝึกที่ 1.4 ไกล่เกลี่ย, กัดบกลาย, เกรียงไกร, เกรี้ยวกราด, กลมเกลียว

แบบฝึกที่ 1.5 ทองกวาว, เกวียน, สงกรานต์, กลิ่น, กล้าม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ง

ผลการประเมินแบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ
ของผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 17 ผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อแบบฝึกทักษะ เรื่องคำควบกล้ำ โดยใช้แบบ
ร่วมมือเทคนิค STAD ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 (ผู้เชี่ยวชาญ)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าแบบฝึกทักษะ ชุดที่ 1-8 เรื่องคำควบกล้ำที่มี ร ล ว กลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย มีความเหมาะสมในด้านต่างๆหรือไม่ โดยลงความเห็นด้วยเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องระดับความคิดเห็น ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมี 5 ระดับ ดังนี้

เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน

เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					\bar{X}	SD	ระดับความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5			
1. คำชี้แจงประกอบการใช้แบบฝึกทักษะ มีความชัดเจนอ่านเข้าใจง่าย	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
จุดประสงค์การเรียนรู้								
2. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	3	5	4.00	0.71	มาก
3. ภาษาที่ใช้ชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	5	4	4.80	0.45	มากที่สุด
เนื้อหา								
4. เนื้อหาและภาษาที่ใช้เหมาะสมกับ ระดับชั้นของนักเรียน	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
5. มีความยากง่ายพอเหมาะ	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6. น่าสนใจและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน	5	4	4	4	5	4.40	0.55	มาก
7. เนื้อหาเหมาะกับเวลาเรียน	4	4	4	4	5	4.20	0.45	มาก
รูปแบบของแบบฝึกทักษะ								
8. น่าสนใจ สวยงาม	4	3	5	4	4	4.00	0.71	มาก
9. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสม	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
10. รูปภาพประกอบมีความเหมาะสม	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
11. แบบฝึกทักษะมีเนื้อหาที่เข้าใจง่าย และ ช่วยในการเรียนรู้ เรื่องคำควบกล้ำ	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					\bar{X}	SD	ระดับความเหมาะสม
	1	2	3	4	5			
แผนการจัดการเรียนรู้								
12. มุ่งองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ครบถ้วนและเหมาะสม	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
13. กระบวนการเรียนรู้ในแต่ละข้อต่อไปนี้นี้เหมาะสม	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
14. กิจกรรมการเรียนรู้เร้าความสนใจของผู้เรียน	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
15. กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามลำดับขั้นตอนจากง่ายไปหายาก	5	4	5	4	4	4.40	0.55	มาก
16. สอดคล้องกับเนื้อหา	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
17. กระบวนการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้คิดและแสดงความคิดเห็นร่วมกันมีการปรึกษาหารือกับเพื่อนๆ อย่างอิสระ	4	5	3	5	4	4.20	0.84	มาก
18. ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสม	5	5	4	3	5	4.40	0.89	มาก
รวม	4.71	4.29	4.14	4.43	4.29	4.40	0.64	
การประเมิน								
19. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
20. ประเมินได้ครอบคลุมกับเนื้อหาทั้งหมด	5	4	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
รวมเฉลี่ยทั้งหมด	4.35	4.48	4.30	4.26	4.48	4.37	0.55	มาก

ลงชื่อ.....

(.....)

ภาคผนวก จ
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบก่อนเรียน

ชุดที่ 1 การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ กร กล กว

คำชี้แจง นักเรียนกาเครื่องหมายกากบาท (X) ทับอักษร ก ข หรือ ค ที่เห็นว่าถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. “นักเรียนช่วยกัน.....พื้นห้องเรียน” เติมคำควบกล้ำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ก. กวาด

ข. แกว่ง

ค. กลาด

2. ข้อใดมีคำควบกล้ำทั้งหมด

ก. กรวย อย่าง สนุกสนาน

ข. ตลาด กริ่ง ควาย

ค. เกรง กวาง กลัว

3. “ดอก.....มีสีแสด” เติมคำควบกล้ำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ก. ทองกวาว

ข. ทองกวาว

ค. ทองหยีบ

4. “ปากกว้างกลางไพร กล้วยไม้สวยงาม” จากข้อความมีคำควบกล้ำกี่คำ

ก. 2 คำ

ข. 3 คำ

ค. 4 คำ

5. “งานประเพณีทอดกฐินนิยมแห่.....ยาว” เติมคำควบกล้ำลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ก. กลอง

ข. กรอง

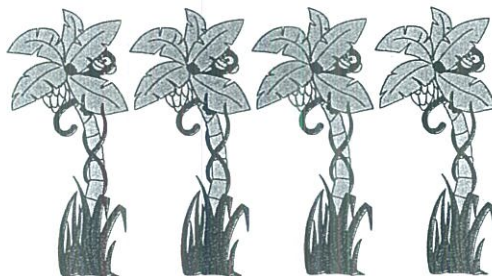
ค. กอง

เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน / หลังเรียน ชุดที่ 1

1. ก 2. ค 3. ข 4. ค 5. ก

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน/หลังเรียน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มีทั้งหมด 15 ข้อ 15 คะแนนนักเรียนตอบถูกในแต่ละข้อจะได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน เวลา 1 ชั่วโมง

2. นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกที่สุดเพียงข้อเดียว แล้วทำเครื่องหมาย (X) ลงในกระดาษคำตอบ

1. ข้อใดอ่านออกเสียงพยัญชนะต้นเหมือนกับคำว่า เกรี้ยวกราด

ก. แกว่งไกว

ข. กราบกราน

ค. กลมเกลียว

2. “แกลั่วกล้าแดงกวา เพื่อนยาร์กใคร

ถือขวานแกว่งไกว ไปในป่ากว้าง”

คำใดที่เขียนพยัญชนะต้น กว พร้อมกันทั้งสองคำ

ก. แกลั่วกล้าแดงกวา

ข. แกลั่วกล้า กว้าง

ค. แกว่งไกว กว้าง

3. ขวักไขว่ เขียนคำอ่านได้อย่างไร

ก. ขวัก-ขวัก

ข. ขะ- วัค -ชะ - ไหว่

ค. ขวัก-ชะ- ไหว่

4. คำในข้อใด เขียน ถูกต้อง

ก. ศรีทธา

ข. คร่องแคว้ว

ค. สงกานต์

5. ข้อใดต่อไปนี้ออกเสียงคำควบกล้ำเหมือนกับคำว่า มะพร้าว

ก. พลั่ว

ข. เพลียงปล้า

ค. พริกไทย

6. โปรรยปราย คำที่ขีดเส้นใต้เขียนคำอ่านที่ถูกต้องได้อย่างไร

ก. โปรรย - ปะ - ราย

ข. โปรรย - ปะ - ทราย

ค. โปรรย - ปราย

7. ปลื้มจิตสงสัย เหตุใดผู้คน

ไม่ปรับปรุงตน ทำแต่ความดี

จากข้อความที่กำหนดให้ มีคำใดบ้างควบกล้ำ ปล กับ ปร

ก. ปลื้ม , ปรับปรุง

ข. ปลื้ม , สงสัย

ค. ปรับปรุง , ความดี

8. ไต่ร่ตรงเขียนคำอ่านได้อย่างไร

ก. ไต่ร่- ตะ - รong

ข. ไต่ร่- ตรง

ค. ตะ - ไร่ - ตรง

9. “แก้วตรงขึ้นรถ หน้าตาสดใส

สมัครงานได้ เป็นนักดนตรี”

จากข้อความดังกล่าวมีคำใดบ้างที่ควบกล้ำด้วย ตร

ก. ตรง , คนตรี

ข. ตรง , สมัคร

ค. รถ , คนตรี

10. ข้อใดออกเสียงควบกล้ำ ตร ทุกคำ

ก. คำรัส , ตรีภตรอง

ข. ตรวจตรา , รัส่ง

ค. เข้าตุ้ , ตรากตรา

11. จริงไชร้ เขียนคำอ่านที่ถูกต้องอย่างไร

ก. จิง- ไช้

ข. จริง - ไช้

ค. จริง - ไชร้

12. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง

ก. ประเสริค

ข. ส้อยคอ

ค. ส่งเสริม

13. ข้อใดอ่านถูกต้อง

ก. สรวลเส อ่านว่า สรวล - เส

ข. จริงไชร้ อ่านว่า จริง - ไชร้

ค. สรรเสริญ อ่านว่า สัน - เสิน

14. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำแท้?

ก. ตลอด

ข. ดินทราย

ค. ปลดกภัย

15. พุดรา เขียนคำอ่านที่ถูกต้องได้อย่างไร

ก. พุด - ทะ - รา

ข. พุด- ซา

ค. พุด -ทรา

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เฉลยตอนที่ 1 1. ข 2. ค 3. ก 4. ก 5. ก 6. ค

7. ก 8. ข 9. ก 10. ค 11. ก 12. ค

13. ค 14. ค 15. ข

ตอนที่ 2

คำชี้แจงให้นักเรียนเขียนคำควบกล้ำ ต้นไทร พุทรา ประดอง กล้วยไม้
คล่องแคล่ว สงกรานต์ ขวักไขว่ เต็มลงในช่องว่างของประโยค เพื่อให้ได้ใจความ
ถูกต้องสมบูรณ์

16. รถยนต์วิ่งสวนทางกัน.....บนถนน
17. เราเป็นคนไทยต้องรู้จักรักใคร่.....กัน
18. คุณพ่อทำธุรกิจปลูก.....ส่งออกไปขายนอกประเทศ
19. การออกกำลังกายทุกวันทำให้เราเคลื่อนไหวได้อย่าง.....
20. วัน.....เป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย

เฉลยตอนที่ 2

16. ขวักไขว่	17. ประดอง
18. กล้วยไม้	19. คล่องแคล่ว
	20. สงกรานต์

ภาคผนวก จ

แบบประเมินและผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

เพื่อประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบร่วมมือ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาและแสดงความคิดเห็นสำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข

แผนการเรียนรู้ กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างตรงความเห็นของท่าน ซึ่งมี 5 ระดับคือ

เหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

เหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน

เหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

เหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

เหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	5	4	3	2	1
1. ความสอดคล้องของข้อสอบกับเนื้อหา					
2. ความเหมาะสมของข้อสอบกับเวลา					
3. การกระจายความยากง่ายของข้อสอบ					
4. การใช้ถ้อยคำที่ชัดเจนและรัดกุม					
5. การกระจายเนื้อหาในข้อสอบ					
6. ความถูกต้องของเนื้อหาในข้อสอบ					
7. ความถูกต้องของการพิมพ์					
8. ภาพรวมของคุณภาพข้อสอบ					
9. การกำหนดคะแนนของข้อสอบในแต่ละข้อ					
10. มีการจัดทำคำเฉลย					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ตารางภาคผนวกที่ 18 ผลการประเมินแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อสอบ	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					ค่าเฉลี่ย	ระดับ ความ เหมาะสม
	1	2	3	4	5		
1. ความสอดคล้องของข้อสอบกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	5.00	มากที่สุด
2. ความเหมาะสมของข้อสอบกับเวลา	5	5	4	4	5	4.60	มากที่สุด
3. การกระจายความยากง่ายของข้อสอบ	4	4	4	4	4	4.00	มาก
4. การใช้ถ้อยคำที่ชัดเจนและรัดกุม	5	4	4	4	4	4.80	มาก
5. การกระจายเนื้อหาในข้อสอบ	4	4	4	4	4	4.00	มาก
6. ความถูกต้องของเนื้อหาในข้อสอบ	4	4	4	4	5	4.20	มาก
7. ความถูกต้องของการพิมพ์	5	4	4	5	4	4.40	มากที่สุด
8. ภาพรวมของคุณภาพข้อสอบ	4	4	4	4	4	4.00	มาก
9. การกำหนดคะแนนของข้อสอบในแต่ละข้อ	5	5	4	4	4	4.40	มาก
10. มีการจัดทำคำเฉลย	4	5	5	5	5	4.80	มากที่สุด
เฉลี่ย						4.42	มาก

แบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
คำชี้แจง โปรดพิจารณาข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้
หรือไม่แล้วเขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนการ
พิจารณาตามความคิดของท่าน ตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

กา ✓ ในช่อง 1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้จริง
กา ✓ ในช่อง 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้
กา ✓ ในช่อง -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ระบุไว้

จุดประสงค์การเรียนรู้	รายละเอียดของแบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
1. สามารถบอกความหมายและ จำแนกประเภทของคำควบกล้ำ	1. คำใดต่อไปนี้เป็นคำควบกล้ำแท้ทุกคำ ก. ขาดแคลน, แปรงฟัน ข. คำขวัญ , โศกเศร้า ค. หาดทราย , ทรามวัย			
	2. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำแท้? ก. ตลกด ข. ดินทราย ค. ปลอดภัย			
	3. ข้อใดเป็นคำควบกล้ำไม่แท้? ก. โปรงปราย ข. สายสร้อย ค. ตีกลอง			
2.สามารถอ่านและเขียนคำที่มี กร กล กว	4. ข้อใดอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น เหมือนกับคำว่า <u>กริ้วกวรด</u> ก. แก่งไกว ข. กราบกราน ค. กลมเกลียว			

จุดประสงค์การเรียนรู้	รายละเอียดของแบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
3.สามารถอ่านและเขียนคำที่มี กร กล กว	5. คำในข้อใด <i>เขียน</i> ถูกต้อง ก.ศรัทธา ข. คร่องแคว้ว ค. สงกานต์			
	6. <i>กลมเกลียว</i> เขียนคำอ่านที่ถูกต้องได้ อย่างไร ก. กลม - เกลียว ข. กม - เกียว ค. กลม - เกียว			
	7. “แกลั่วกล้าแดงกวา เพื่อนยาร์กใคร ถือขวานแกว่งไกว ไปในป่ากว้าง” คำใดที่เขียนพยัญชนะต้น กว พร้อมกันทั้ง สองคำ ก. แกลั่วกล้าแดงกวา ข. แกลั่วกล้ากว้าง ค. แกว่งไกวกว้าง			
4. สามารถอ่านและเขียนคำควบ กล้ำได้(ต่อ)ขรชลขว	8. <u>ขวั</u> ก <u>ไ</u> หวั เขียนคำอ่านได้อย่างไร ก. ขวั-ขวั ข. ขะ- วั - ะ - ไหวั ค. ขวั- ะ - ไหวั			

จุดประสงค์การเรียนรู้	รายละเอียดของแบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
5. สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำได้ถูกต้อง พร พล	9. ข้อใดต่อไปนี้ออกเสียงคำควบกล้ำเหมือนกับคำว่า <u>มะพร้าว</u> ก. พลั่ว ข. เพ็ลียงปล้า ค. พริกไทย			
	10. พุทรา เขียนคำอ่านที่ถูกต้องได้อย่างไร ก. พุด - ทะ - รา ข. พู - ทรา ค. พุด - ชา			
	11. คำในข้อใดเขียนถูกต้อง ก. ประเสริค ข. ส้อยกอ ค. สั่งเสริม			
	12. <u>จริงไชร์</u> เขียนคำอ่านที่ถูกต้องอย่างไร ก. จิง- ไช้ ข. จริง - ไช้ ค. จริง - ไชร์			
6. สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำได้ (ต่อ) จร สร ชร	13. พยัญชนะใดเมื่อควบกับ จ , ส , ช แล้วจะออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวหน้าเท่านั้น ก. ล ข. ร ค. ว			

จุดประสงค์การเรียนรู้	รายละเอียดของแบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
7. สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำได้(ต่อ)จร สร ชร	14. ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. สรวลเส อ่านว่า สรวล - เส ข. จริงไชรี้ อ่านว่า จริง - ไชรี้ ค. สรรเสริญ อ่านว่า สัน - เสิน			
8.สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำได้(ต่อ)ทร ศร	15. ข้อใดอ่านถูกต้อง ก. ทรามวัย อ่านว่า ชาม- ไว ข. อินทรีย์ อ่านว่า อิน - ตรี ค. เศรษฐี อ่านว่า เสรด - ถี			
9.สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำได้(ต่อ)ปรปล	16. <u>โปรยปราย</u> คำที่ขีดเส้นใต้เขียนคำอ่านที่ถูกต้องได้อย่างไร ก. โปรย - ปะ - ราย ข. โปรย - ปะ - หราย ค. โปรย - ปราย			
	17. ปลื้มจิตสงสัย เหตุใดผู้คนไม่ปรับปรุงตน ทำแต่ความดีจากข้อความที่กำหนดให้ มีคำใดบ้างควบกล้ำ ปล กับ ปร ก. ปลื้ม , ปรับปรุง ข. ปลื้ม , สงสัย ค. ปรับปรุง , ปลิดปลิว			

จุดประสงค์การเรียนรู้	รายละเอียดของแบบทดสอบ	คะแนนการพิจารณา		
		1	0	-1
8.สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำได้(ต่อ)ปรปด	18. ไตร่ตรง เขียนคำอ่านได้อย่างไร ก. ไตร่- ตะ - รอง ข. ไตร่- ตรง ค. ตะ - ไร่ - ตรง			
9.สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำได้(ต่อ)ตร	19. “แก้วตรงขึ้นรด หน้าตาสดใส สมัครงานได้ เป็นนักดนตรี” จากข้อความดังกล่าวมีคำใดบ้างที่ควบกล้ำด้วย ตร ก. ตรง , คนตรี ข. ตรง , สมัคร ค. รด , คนตรี			
	20. ข้อใดออกเสียงควบกล้ำ ตร ทุกคำ ก. คำรัส , ตรีตรง ข. ตรวจตรา , รับส่ง ค. เข้าตรู , ตรากตรา			
10.สามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำได้(ต่อ)คร กล คว	21. ข้อใดออกเสียงควบกล้ำพยัญชนะต้นเหมือนกับคำว่า <u>ค้นคว่ำ</u> ก. กรอบคร้ว ข. เคว้งคว้าง ค. ครั้นเครง			
	22. ข้อใดอ่านไม่ถูกต้อง ก. เครื่องเคียด อ่านว่า เครื่อง - เคียด ข. ไชวคว่ำอ่านว่า ไชว - คว่ำ ค. คีลคลาย อ่านว่า คี- คาย			

จุดประสงค์ การเรียนรู้	ข้อสอบ	คะแนน การพิจารณา		
		+1	0	-1
<p>การอ่านและการเขียนคำควบกล้ำที่ถูกต้อง</p>	<p>ตอนที่ 2 คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนคำควบกล้ำ ต้นไทร เศรษฐี ประดอง กล้วยไม้เพลิดเพลิน คล่องแคล่ว สงกรานต์ ขวักไขว่ คนตรี เต็มลงในช่องว่างของประโยค เพื่อให้ได้ใจความถูกต้องสมบูรณ์แล้วฝึกอ่าน</p> <p>23. รถยนต์วิ่งสวนทางกัน.....บนถนน</p> <p>24. ลูกทอมีฐานะร่ำรวยเป็น.....ในหมู่บ้านแห่งหนึ่ง</p> <p>25. เราเป็นคนไทยต้องรู้จักรักใคร่.....กัน</p> <p>26. คุณแม่ร้องเพลงกล่อมเด็กให้น้องฟัง ทำให้น้อง.....จนหลับไป</p> <p>27. คุณพ่อทำธุรกิจปลูก.....ส่งออกไปขายนอกประเทศ</p> <p>28. ฉันชอบฟังเสียงบรรเลง.....ไทย</p> <p>29. การออกกำลังกายทุกวันทำให้เราเคลื่อนไหวได้อย่าง.....</p> <p>30. วัน.....เป็นวันขึ้นปีใหม่ของไทย</p>			

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ตารางที่ 19 ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้เรื่องการอ่าน และการเขียนคำควบกล้ำ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของข้อสอบจำนวน 30 ข้อ โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน

ข้อสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คน)					R	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
3	+1	0	+1	+1	0	3	0.6	เหมาะสม
4	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
7	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.6	เหมาะสม
8	-1	+1	+1	+1	+1	2	0.4	ไม่เหมาะสม
9	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.6	เหมาะสม
10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
15	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	เหมาะสม
16	+1	+1	+1	-1	+1	3	0.6	เหมาะสม
17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
20	-1	+1	+1	+1	+1	2	0.4	ไม่เหมาะสม
21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม

ข้อสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ(คน)					R	IOC	แปลผล
	1	2	3	4	5			
22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
25	0	+1	0	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
26	+1	+1	+1	0	+1	3	0.6	เหมาะสม
27	+1	+1	+1	+1	+1	4	0.8	เหมาะสม
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.0	เหมาะสม

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ภาคผนวก ช

ผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (R) และ
ค่าความเชื่อมั่น (r_{cc}) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตารางที่ 20 ค่าความยาก (P) และอำนาจจำแนก (R) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนคำควบกล้ำ ของข้อสอบจำนวน 20 ข้อ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (R)
1	0.60	0.41
2	0.73	0.28
3	0.67	0.34
4	0.73	0.28
5	0.67	0.34
6	0.73	0.28
7	0.40	0.62
8	0.53	0.48
9	0.27	0.76
10	0.53	0.48
11	0.67	0.34
12	0.53	0.48
13	0.73	0.28
14	0.53	0.48
15	0.27	0.76
16	0.67	0.34
17	0.73	0.28
18	0.53	0.48
19	0.40	0.62
20	0.53	0.48

ความเชื่อมั่น(r_c)แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 0.985 ค่าความยากอยู่ระหว่าง 0.27 ถึง 0.73 ค่าอำนาจจำแนก อยู่ระหว่าง 0.28 ถึง 0.76

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามและผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มี
ต่อการจัดการเรียนเรื่อง คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค
STAD ประกอบแบบฝึกทักษะชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบสอบถามและผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนเรื่อง
คำควบกล้ำ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำชี้แจง

1. แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
เรื่องการเขียนคำควบกล้ำโดยใช้แบบฝึกทักษะ ขอให้นักเรียนกรอกตามความรู้สึกที่แท้จริงเพื่อ
ประโยชน์ต่อการศึกษา
2. แบบวัดความพึงพอใจจะไม่นำไปใช้เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย เพราะไม่มีข้อใดถูกหรือผิด
3. แบบวัดความพึงพอใจมีทั้งหมด 10 ข้อ
4. วิธีตอบแบบสอบถาม ให้นักเรียนอ่านข้อความและพิจารณาว่ามีความรู้สึกตรงกับคำตอบ
ใดก็ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้
 - ☺ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
 - ☹ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
 - ☞ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ตัวอย่าง

ข้อ	ข้อความ	☺	☹	☞
(0)	รูปแบบของชุดแบบฝึก สวยงาม กะทัดรัด น่าสนใจ	✓		
(00)	ขนาดตัวอักษรเหมาะสม อ่านง่าย ชัดเจน		✓	

คำชี้แจงให้นักเรียน กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดของนักเรียนให้มากที่สุดเกณฑ์การประเมิน

- ☺ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
 ☹ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
 ☹ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม		
	☺	☹	☹
1.นักเรียนชอบเนื้อหาเรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำเพราะอ่านแล้วเข้าใจง่าย			
2.นักเรียนชอบการเรียนรู้เรื่องนี้เพราะทำให้เรียนรู้ด้วยตัวเอง			
3.นักเรียนชอบเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD			
4.นักเรียนได้มีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆกับเพื่อนๆ			
5.นักเรียนชอบเรียนซ้ำๆเพราะทำให้เข้าใจและจำได้ดี			
6.นักเรียนชอบขนาดตัวอักษรเหมาะสมและอ่านง่าย			
7.นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ			
8.นักเรียนดีใจที่คุณครูชมเชยและให้รางวัลฉัน			
9.นักเรียนชอบรูปภาพเพราะเหมาะสมสีสันสวยงาม น่าสนใจ			
10.นักเรียนภูมิใจในผลงานและคะแนนที่จากแบบทดสอบย่อยที่คุณครูให้ทำ			
รวม			

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียน เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้กิจกรรม
กลุ่มร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อ	ข้อความ	\bar{X}	S.D	ระดับความ พึงพอใจ
1.	นักเรียนชอบเนื้อหาเรื่องการอ่านและการเขียนคำควบกล้ำ เพราะอ่านแล้วเข้าใจง่าย	2.52	0.51	มาก
2.	นักเรียนชอบการเรียนเรื่องนี้เพราะทำให้เรียนรู้ด้วยตัวเอง	2.92	0.28	มาก
3.	นักเรียนชอบเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD	2.96	0.20	มาก
4.	นักเรียนได้มีโอกาสสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลต่างๆกับ เพื่อนๆ	2.52	0.51	มาก
5.	นักเรียนชอบเรียนซ้ำๆ เพราะทำให้เข้าใจและจำได้ดี	2.36	0.49	มาก
6.	นักเรียนชอบขนาดตัวอักษรเหมาะสมและ อ่านง่าย	2.52	0.51	มาก
7.	นักเรียนชอบแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียนคำควบ กล้ำ	2.32	0.48	ปานกลาง
8.	นักเรียนดีใจที่คุณครูชมเชยและให้รางวัลฉัน	2.52	0.51	มาก
9.	นักเรียนชอบรูปภาพเพราะเหมาะสมสีสันสวยงาม น่าสนใจ	2.48	0.65	มาก
10.	นักเรียนภูมิใจในผลงานและคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ ย่อยที่คุณครูให้ทำ	2.60	0.50	มาก
	รวม	2.57	0.51	มาก

ภาคผนวก ฅ
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นายบรรยง ผิวอ่อน การศึกษามหาบัณฑิต กศม. (การวัดผลและประเมินผล)
ตำแหน่งศึกษานิเทศก์วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีนครินทร์เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้าน
การวัดผลประเมินผลและการวิจัยทางการศึกษา
2. นายธง ต่อยอด การศึกษามหาบัณฑิต กศม. (เทคโนโลยีทางการศึกษา) ตำแหน่ง
ครูเชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีนครินทร์
เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและนวัตกรรม
3. นายศักดิ์ดา ฤทธิธรรม การศึกษามหาบัณฑิต กศม. (หลักสูตรและการสอน)
ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านลำโรง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีนครินทร์เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้าน
การสอนภาษาไทย
4. นางสลักจิต สงวนแก้ว การศึกษามหาบัณฑิต กศม. (หลักสูตรและการสอน)
ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านยะวิก (ผจ
ราษฎร์วิทยาคาร) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีนครินทร์เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้
5. นางสาวพูนพิศ พูนสวัสดิ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ศสม. (สาขาภาษาไทย) ตำแหน่ง
ครูชำนาญการ โรงเรียนเทศบาล 8 (วัดเชิงเขาสระบุรี)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1
ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย

ภาคผนวก ญ
หนังสือขอความอนุเคราะห์ผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/๐๔๓๓

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๙ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านซาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

ด้วย นางสุดาพร เอกการหัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๐๑๘๐๒๒๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทดลองใช้เครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามการวิจัย จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๓๐ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรพรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๔๓๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๕ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

เรียน นายขรรจรย ฝิวอ่อน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

ด้วย นางสุภาพร เอกการหัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๐๑๘๐๒๒๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๔๓๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๕ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

เรียน นางพูนพิศ พูนสวัสดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

ด้วย นางสุดาพร เอกการหัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๐๑๘๐๒๒๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ

ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา

ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล

ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย

อื่นๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี
ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๔๓๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๙ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

เรียน นายธง ต่อยอด

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

ด้วย นางสุดาพร เอกการหัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๐๑๘๐๒๒๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ..... นวัตกรรพ.....

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐-๔๓๗๒-๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๔๓๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๕ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

เรียน นางสลักจิต สงวนแก้ว

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

ด้วย นางศุคาพร เอกการหัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๐๑๘๐๒๒๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- อื่นๆ ระบุ..... 1. เลข นรจิตกรใจง

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคณา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/๐๔๓๒

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๕ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านซาค

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

ด้วย นางศุคาพร เอกการหัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๐๑๘๐๒๒๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับประชากร จากนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒ จำนวน ๓๐ คน เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพพรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๔๓๘

ที่ ศธ ๐๕๔๐.๐๑/ว ๐๔๓๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๑

๒๕ มกราคม ๒๕๕๗

เรื่อง เรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

เรียน นายศักดิ์ ฤทธิธม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือแบบสอบถามการวิจัย

ด้วย นางสุตาพร เอกการ หัสประจำตัว ๕๖๘๗๑๑๘๐๒๒๔ นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน รูปแบบการศึกษานอกเวลาราชการ ศูนย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องคำควบกล้ำโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ประกอบแบบฝึกทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒” เพื่อให้การวิจัยดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย บรรลุตามวัตถุประสงค์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

- เพื่อ
- ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
 - ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
 - ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
 - อื่นๆ ระบุ..... นวภัทร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกรียงศักดิ์ ไพวรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์, โทรสาร ๐ - ๔๓๗๒ - ๕๕๓๘

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสุดาพร เอกา

วันเดือนปีเกิด 16 ธันวาคม 2508

สถานที่เกิด บ้านเลขที่ 11 หมู่ที่ 1 บ้านดงลิง ตำบลเจ้าท่าอำเภออมลไศย
จังหวัดกาฬสินธุ์

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 77 หมู่ที่ 2 บ้านโนนกลาง ตำบลเมืองบัว
อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ 32190

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบ้านซาด

สถานที่ทำงาน โรงเรียนชุมชนบ้านซาด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุรินทร์เขต 2
โทรศัพท์ 08-56809918E.mail aka-2508@hotmail.com

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2532 วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาจิตวิทยา (แนะแนว)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

พ.ศ. 2558 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)
สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม